

**СЪВЕТ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ**

**Брюксел, 4 октомври 2012 г. (09.10)
(OR. en)**

14605/12

**PESC 1195
FIN 724**

РЕЗУЛТАТИ ОТ РАБОТАТА

От: Съвета по заетост, социална политика, здравеопазване и потребителски въпроси

Дата: 4 октомври 2012 г.

Относно: Главни аспекти и основни решения в областта на общата външна политика и политика на сигурност (точка Ж, параграф 43 от Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г.) — 2011 г. — Годишен доклад от върховния представител на Европейския съюз по въпросите на външните работи и политиката на сигурност до Европейския парламент

Приложено се изпраща на делегациите документът „Главни аспекти и основни решения в областта на общата външна политика и политика на сигурност (точка Ж, параграф 43 от Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г.) — 2011 г. — Годишен доклад от върховния представител на Европейския съюз по въпросите на външните работи и политиката на сигурност до Европейския парламент“, одобрен от Съвета по заетост, социална политика, здравеопазване и потребителски въпроси на 4 октомври 2012 г.

**ГЛАВНИ АСПЕКТИ И ОСНОВНИ РЕШЕНИЯ В ОБЛАСТТА НА ОВППС
(ТОЧКА Ж, ПАРАГРАФ 43 ОТ МЕЖДУИНСТИТУЦИОНАЛНОТО
СПОРАЗУМЕНИЕ ОТ 17 МАЙ 2006 г.) — 2011 г.**

Въведение	4
ЧАСТ I: ОБЗОР НА 2011 г.	7
А. Преглед на дейността по региони	7
Близкият изток и регионът на южното съседство	7
Северна Африка	10
Близкият изток	13
Арабски полуостров, Иран и Ирак.....	18
Регионално сътрудничество	21
Русия, източното съседство и централна Азия	22
Руската федерация	22
Източното партньорство — двустранни отношения.....	24
Източното партньорство — многостранни отношения	28
Централна Азия.....	29
Западни Балкани.....	31
Турция и съседите от Западна Европа	38
Турция.....	38
Западна Европа	40
Азия	41
Южна Азия	42
Югоизточна Азия.....	45
Източна Азия.....	46
Тихоокеанско крайбрежие	50
Африка	51
Западна Африка	52
Източна Африка.....	54
Централна Африка.....	58
Южна Африка	60
Америка.....	61
Северна Америка	61
Южна Америка	64

Б. Действия в отговор на заплахите и глобалните предизвикателства.....	68
Разпространение на оръжия за масово унищожение (ому) и средствата за тяхната доставка /конвенционални оръжия	68
Тероризъм и организирана престъпност.....	73
Предотвратяване на конфликти и посредничество.....	75
Енергийна сигурност	76
Изменение на климата и сигурност	78
В. Принос за по-ефективен многостранен ред.....	79
Организация на обединените нации.....	79
ОССЕ	80
Съвет на Европа	81
Г. Утвърждаване на правата на човека, демокрацията и принципите на правовата държава	82
Д. Отговор на кризи	91
Е. Повече ефективност, повече способности и повече съгласуваност при отговора на кризи чрез ОПСО	95
Повече способности	97
Граждански и военни способности.....	97
Обединяване и споделяне на военни способности.....	98
Извлечени поуки и добри практики в гражданските мисии по линия на ОПСО	99
Обучение и упражнения.....	100
Повече ефективност	100
Сътрудничество с партньори в управлението на кризи.....	100
Сътрудничество ЕС—ООН	101
ЕС—НАТО	101
ЕС—АС.....	103
Сътрудничество с държави партньори	104
Сателитен център на ЕС (EUSC).....	105
Повече съгласуваност	106
ЧАСТ II: ПОГЛЕД КЪМ 2012 г.....	107
ПРИЛОЖЕНИЕ I: БЮДЖЕТ НА ОПСО — АНГАЖИМЕНТИ ПРЕЗ 2011 г.....	115
ПРИЛОЖЕНИЕ II: ПРЕГЛЕД НА РЕШЕНИЯТА ЗА САНКЦИИ ПРЕЗ 2011 г.....	117
ПРИЛОЖЕНИЕ III: ДЕКЛАРАЦИИ И ИЗЯВЛЕНИЯ ПРЕЗ 2011 г.....	123
ПРИЛОЖЕНИЕ IV: ПРИСЪСТВИЕ НА ВП/ЗП АШТЪН В ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ — 2011 г.	126
ПРИЛОЖЕНИЕ V: ПРИСЪСТВИЕ НА ЧЛЕНОВЕТЕ НА УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ НА ЕСВД, УПРАВЛЯВАЩИТЕ ДИРЕКТОРИ, ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КПС И СПЕС В ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ — 2011 г.....	130

ДОКЛАД НА ВЪРХОВНИЯ ПРЕДСТАВИТЕЛ ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ ОТНОСНО ДЕЙНОСТИТЕ ПО ЛИНИЯ НА ОВППС ПРЕЗ 2011 г.

Въведение

Настоящият доклад обхваща дейностите на ЕС в областта на ОВППС през 2011 г., през която Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) започна да функционира, и през която представители на върховния представител (които са били или са станали служители на ЕСВД) поеха функциите за председателстване на почти всички подготвителни органи на Съвета по въпросите на ОВППС от ротационното председателство.

Основната задача на ЕСВД е да подпомага върховния представител в изпълнението на мандата му, като оползотворява пълноценно потенциала на Договора от Лисабон за насърчаване на все по-голяма съгласуваност на външните действия на ЕС. Това означава да се осигури във всяко отношение съдържателност и представителност на програмата в областта на външната политика, като се използва пълната гама от инструменти и активи на политиката. Мрежата от 140 делегации на ЕС е важен инструмент, тъй като тяхното участие в действията на ЕСВД става все по-голямо, не само чрез нарастващия им принос към политическата и дипломатическата работа и работата по политиките, но също в подкрепата, която предоставят на държавите членки.

Съществено се подобриха способностите за реагиране при кризи, включително чрез създаването на Съвет за управление на кризи, който да координира мерките, свързани с предотвратяването на кризи, подготвеността и способностите за реагиране на всякакъв вид кризи.

В началото на своя мандат върховният представител определи три приоритета за външните отношения на ЕС за периода 2011—2012 година: първо, създаване на функционираща ЕСВД; второ, задълбочаване на отношенията със съседите на ЕС с цел насърчаване на демокрацията, стабилността и просперитета; и трето, изграждане на здрави стратегически партньорства със съществуващите и новите фактори в глобален мащаб.

Събитията през 2011 г. потвърдиха, че това са правилните приоритети, които определят ролята на ЕС като политически фактор в глобален и регионален мащаб. Осъществяването им е подкрепено от основните ценности на ЕС — демокрация, зачитане на правата на човека и консолидиране на принципите на правовата държава.

Арабската пролет донесе коренни промени в политическия ландшафт на южното съседство на ЕС и действията на ЕС бяха категорично в подкрепа на промяната. Съвместното съобщение от март 2011 г. „Партньорство за демокрация и споделен просперитет с Южното Средиземноморие“ и съвместното съобщение от май 2011 г. „Нов отговор на промените в съседните държави“ (преглед на Европейската политика за съседство) определиха стратегическата рамка на реакцията на ЕС, като акцентът беше поощряване на „силна демокрация“ и съчетаването на различните средства, с които разполагаме.

Върховният представител, подпомаган от ЕСВД, зае водеща роля в усилията за международна координация, като стремежът беше сближаване на мненията в рамките на международната общност дори и по въпросите, предизвикали най-разнополюсни реакции (като либийската криза).

През 2011 г. ЕС изигра ключова роля по някои от най-наболелите политически въпроси: той ускори работата си за напредък по блискоизточния мирен процес, като настоя за по-активна роля на Четворката. ЕС зае също така ръководна роля в международните усилия за намиране на трайно и цялостно решение на иранския ядрен въпрос.

С цел постигане на по-целенасочена и ефективна политика на ЕС по отношение на основните си стратегически партньори се засили чувствително тясното сътрудничество между ЕС и САЩ в областта на външната политика; стратегическият диалог с Китай се разшири, както и диалогът с Индия и с Бразилия в областта на политиката и сигурността, като ЕС активно способства и за улесняване на присъединяването на Русия към СТО.

В региона на Западните Балкани ЕС зае категорично водеща роля при поощряване на диалога между Белград и Прищина и при намиране на изход от политическата криза в Босна и Херцеговина. На изток от границите си ЕС все така ангажирано участваше в продължаващите усилия за решаване на задържалите се дълго време конфликти, като настоятелно и успешно се застъпи за подновяване на официалните преговори „5+2“ относно Приднестровието и като продължи усилията си за намиране на мирно решение на кризата в Грузия. Проведената през септември 2011 г. във Варшава среща на високо равнище, посветена на Източното партньорство, послужи като основа за по-нататъшно задълбочаване на отношенията, вкл. по отношение на въпроси в областта на ОПСО. Засилен беше и диалогът с Турция в областта на външната политика, по-специално по въпроса за Сирия.

В по-широкия регион ЕС продължи ангажиментите си за засилване на партньорството си с Африка и предприе няколко инициативи за увеличаване на съгласуваността и ефективността на многостранния си ангажимент с региона на Сахел, Судан и Южен Судан, както и по-специално с Африканския рог.

В Афганистан ЕС поднови ангажимента си да действа като партньор в областта на сигурността и развитието и започна преговори, насочени към постигането на споразумение за сътрудничество. С Пакистан ЕС проведе преговори и постигна споразумение по 5-годишен план на ангажиментите. Ангажиментът на ЕС към Бирма/Мианмар също отбеляза забележителен напредък през годината, като за пръв път бяха смекчени определен брой ограничителни мерки в отговор на промените към засилена демокрация в страната, но въпреки това остават немалко предизвикателства.

Накрая, но също толкова значимо беше потвърждаването на подкрепата на ЕС за ефективна многостранна система с ООН като централен фактор; ЕС засили участието си в работата на ООН; той увеличи усилията си, насочени към превръщането на политиката за неразпространение в общ приоритет; ЕС поднови ангажимента си към всеобщите ценности на правата на човека и представи съвместно съобщение („Правата на човека и демокрацията в основата на външните действия на ЕС — към по-ефективен подход“), като набеляза нови идеи за придвижване на дейностите на ЕС в тази сфера.

Дейностите на ЕСВД надхвърлят значително границите на традиционната дипломация, като се уповават все повече на политики, които се ръководят на равнище ЕС или имат съществено европейско измерение. Сред тях са борбата с тероризма, утвърждаването на правата на човека и демокрацията, неразпространението и разоръжаването, както и свързаните с ОВППС аспекти на миграцията и намаляването на бедността, борбата с изменението на климата и енергийната сигурност, както и финансовото регулиране в световен мащаб.

За ЕС продължава да бъде основен приоритет да превърне всеобхватния подход, с който като част от съгласувана и ефективна стратегия все повече се мобилизират различните инструменти на разположение на ЕС, във всеобхватни действия. Инструментите по линия на ОПСО са част от инструментариума на ЕС в подкрепа на цялостните политически цели на ЕС, които включват също така необходимостта от преодоляване на първопричините за даден конфликт.

Настоящият доклад се състои от две части: общ преглед на събитията през 2011 г. и кратък обзор на основните предизвикателства и развитието през 2012 г. в областта на ОВППС.

ЧАСТ I: ОБЗОР НА 2011 г.

A. ПРЕГЛЕД НА ДЕЙНОСТТА ПО РЕГИОНИ

1. БЛИЗКИЯТ ИЗТОК И РЕГИОНЪТ НА ЮЖНОТО СЪСЕДСТВО

ВЪВЕДЕНИЕ

Политическият ландшафт на южното съседство на ЕС се промени коренно с Арабската пролет¹, когато целият регион беше обхванат от протести, с които народът настояваше за достойнство, демокрация и социална справедливост. В контекста на тези решаващи събития ЕС засили двустранните си отношения, както и политическия си подход по отношение на региона. ЕС се ангажира политически и финансово с широк кръг представители на правителството, опозицията, парламента и гражданското общество.

Върховният представител, подпомаган от ЕСВД и в тясно сътрудничество с Комисията, разработи цялостна стратегия на ЕС по отношение на Арабската пролет, съдържаща се в съвместното съобщение от март 2011 г. [„Партньорство за демокрация и споделен просперитет с Южното Средиземноморие“](#). В съобщението се подчертава, че е необходимо ЕС да подкрепи категорично исканията за политическо участие, достойнство, свобода и възможности за заетост и се набелязва подход, основан на зачитането на всеобщни ценности и споделени интереси.

---

¹ На 7 април 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно прегледа на Европейската политика за съседство — южно измерение (P7_TA-PROV(2011)0154).

Арабската пролет беше значително външнополитическо предизвикателство за ЕС. Това събитие доведе до обединяване на различните инструменти, с които разполагат институциите на ЕС, а това е точно целта, за която бяха създадени длъжността на върховния представител и ЕСВД. Съвместните платформи за кризи обединиха ЕСВД и Комисията при координирането на незабавните ответни действия спрямо кризите в Либия, Тунис и Сирия. Назначаването на специален представител на ЕС (СПЕС) за Южното Средиземноморие — Бернардино Леон², беше следваща стъпка в развитието на координираните ответни действия на Европейския съюз спрямо събитията от Арабската пролет.

Политиката на ЕС има за цел да помогне на партньорите на ЕС в процесите им на преход, така че да се преодолеят по-специално две основни предизвикателства:

— Първо, да се изгради силна демокрация, т.е. не само да се приемат демократични конституции и да се провеждат свободни и честни избори, но да се изгради и поддържа независима съдебна власт, активен и свободен печат, динамично гражданско общество и всички останали характеристики на зрялата, функционираща демокрация. Засилена беше подкрепата за гражданското общество в Тунис, Либия и Египет³.

— Второ, да се осигурят приобщаващ и устойчив икономически растеж и развитие, без които демокрацията не може да се укрепи. Особено предизвикателство е да се направи необходимото да се създадат много нови работни места. В това отношение Съветът приветства предложението на Комисията за указания за преговори за задълбочени и всеобхватни зони за свободна търговия с Египет, Йордания, Мароко и Тунис, с което ще се подобри пазарният достъп, веднага след като бъдат изпълнени необходимите условия. Освен това чрез започналите диалози с Тунис и Мароко по въпросите на миграцията⁴, мобилността и сигурността се насърчава добре управляваната мобилност на хора. Тези диалози следва да доведат до сключването на партньорства за мобилност.

---

² След назначаването му през юли 2011 г. СПЕС Бернардино Леон се зае да изпълни три цели на политиката: подобряване на политическия диалог на Съюза с Южното Средиземноморие; принос към ответните действия на Съюза спрямо събитията в региона; засилване на ефективността, присъствието и видимостта на Съюза в региона и в съответните международни форуми.

³ Механизмът за подкрепа на гражданското общество в съседните държави, който ще започне да функционира през 2012 г., допълнително ще засили тази подкрепа.

⁴ Европейският парламент прие резолюция на 5 април 2011 г. относно миграционни потоци, свързани с нестабилността: обхват и роля на външната политика на ЕС (P7_TA-PROV(2011)0121)

ЕС е решен да обвърже подкрепата си с равнището на демократичните реформи, като предложи по-голяма подкрепа на партньорите, които отбелязват напредък към приобщаващи демократични системи.

Върховният представител, подпомаган от ЕСВД, зае проактивна роля в международните координационни усилия, заедно с ООН, Лигата на арабските държави и други международни фактори, например Турция. По-конкретно върховният представител, заедно със СПЕС за Южното Средиземноморие, създаде пръв по рода си инструмент — специални работни групи, обединяващи усилията на институциите на ЕС, държавите членки, международни финансови институции и частния сектор в подпомагането на държавите партньори при изпълнението на програмите им за реформа. До края на 2011 г. специалните работни групи успяха в рамките на три години да мобилизират близо 7 милиарда евро в подкрепа на Тунис и Йордания. Планирани са и други специални работни групи, например за Египет.

Преходът към демокрация е продължителен процес и ще продължи да поставя значителни предизвикателства. Ето защо ЕС изпълнява неотстъпно ангажимента си да работи с държавите в региона, с международните финансови институции, с частния сектор и с организациите на гражданското общество, за да се осигури възможността за координирана, ефективна, своевременна и ефикасна ответна реакция. ЕС е също така готов да подкрепи реформите на държавите в региона в сектора на сигурността.

ДВУСТРАННИ ОТНОШЕНИЯ

1.1. СЕВЕРНА АФРИКА

1.1.1. ЛИБИЯ По време на либийската криза върховният представител се присъедини към ООН и регионалните организации (ЕС, Лигата на арабските държави, Африканския съюз и Организацията за ислямско сътрудничество (ОИС) в *групата от Кайро* и активно участва в *контактната група за Либия*. Тези усилия допринесоха за сближаване на мненията в рамките на международната общност по въпроса как да се реагира на либийската криза. Относно Либия ЕС установи обща позиция⁵ на извънредното заседание на Европейския съвет на 11 март, когато ЕС настоя Кадафи да се оттегли от властта. Със задълбочаването на конфликта ЕС прие редица независимо наложени допълнителни ограничителни мерки. Сред тях са и мерките, предвидени в резолюции 1970 и 1973 на Съвета за сигурност на ООН (оръжейно ембарго, забрана за издаване на визи, замразяване на активи на Кадафи и неговите приближени), наред с независимо наложените допълнителни ограничителни мерки, например ембарго върху оборудването, което би могло да се използва за репресии в страната, както и независимо наложени ограничения за пътуване и замразяване на активите на определени лица и образувания. Същевременно ЕС предостави съществена хуманитарна помощ (155 милиона евро от ЕС като цяло).

ЕС завърши и планирането на операция по линия на ОПСО, предназначена да предостави подкрепа за хуманитарните усилия в Либия (EUFOR Libya), включително чрез установяване на оперативен щаб в Рим. Операцията не беше разгърната, тъй като не постъпи искане за тези хуманитарни усилия.

---

⁵ На 15 септември 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно положението в Либия (P7_TA(2011)0386). На 8 март 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно южните съседи на ЕС и по-специално Либия (P7_TA(2011)0095). На 20 януари 2011 г. Европейският парламент прие препоръка до Съвета относно преговорите по Рамковото споразумение между ЕС и Либия (P7_TA(2011)0020).

Постепенно силите на опозицията установиха контрол над страната и ЕС откри офиси в Бенгази и Триполи (вторият беше трансформиран в делегация на 12 ноември). Върховният представител посети Либия два пъти. През цялата година ЕС продължи да подкрепя прехода в Либия, по-специално като бързо отмени ограничителните мерки в отговор на промените на място, докато същевременно подчерта загрижеността си във връзка с предизвикателствата пред новите власти, по-специално в областта на закрилата и зачитането на правата на човека (както чрез заключения на Съвета по външни работи, така и чрез изявления на върховния представител).

1.1.2. АЛЖИР Събитията в Либия се отразиха значително върху сигурността в региона. Алжир по-специално е уязвим поради дължината на границата си с Либия. През годината ЕС подкрепи ангажимента на Алжир в областта на регионалната сигурност, по-конкретно в рамките на стратегията на ЕС за региона на Сахел. ЕС участва активно в дипломатическите инициативи за координация, предприети от Алжир. Алжир също така възобнови интереса си към европейската политика за съседство.

1.1.3. ТУНИС Бунтовете в Тунис⁶ бързо прераснаха в революция и ЕС наложи санкции срещу 48 лица, тясно свързани с режима на бившия президент Бен Али. През месеците след отстраняването на Бен Али ЕС нееднократно изрази подкрепата си за процеса на демократичен преход, като предостави широка подкрепа, включително чрез разполагането на мисия на ЕС за наблюдение на изборите за Учредително събрание през октомври 2011 г.

---

⁶ На 15 декември 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно случая Zacharia Bouguira (P7_TA(2011)0592), а на 3 февруари 2011 г. — резолюция относно положението в Тунис (P7_TA(2011)0038).

Тези избори представляват повратна точка за Тунис и нещо повече, за целия регион. Като част от тази европейска подкрепа ЕС потвърди отново ангажимента си да работи с новото тунизийско правителство, сформирано в резултат на изборите, на които партията „Енада“ спечели най-много гласове. Състоялата се през септември 2011 г. среща на международната работна група в Тунис, съпредседателствана от върховния представител и министър-председателя на Тунис Есебси, беше предназначена да подобри съгласуваността на международната помощ. В резултат на тази среща беше поет ангажимент за финансова подкрепа за Тунис в размер на общо около 4 милиарда евро за периода 2011—2013 г. За тази инициатива на върховния представител впоследствие беше присъдена наградата „EuroMed Business“.

1.1.4. МАРОКО След като Мароко измени конституцията си, през ноември 2011 г. в страната се проведе парламентарни избори в спокойна обстановка и при подобрена нормативна база по отношение на изборите. Като цяло преброяването на гласовете беше удовлетворително. Умерената Ислямистка партия на справедливостта и развитието спечели най-много места (27 %).

1.2. БЛИЗКИЯТ ИЗТОК

1.2.1. ЕГИПЕТ Преходът към демокрация в Египет⁷, след отстраняването на президента Мубарак, беше изправен пред множество предизвикателства: жестоки репресии от страна на силите за сигурност срещу протестите, а извънредното положение се задържа до 31 май, въпреки обещанията на Върховния военен съвет да го отмени преди парламентарните избори. Продължиха процесите, водени от военни съдилища срещу цивилни граждани, а египетските власти оказваха натиск върху организациите на гражданското общество, получаващи финансиране от чужбина. Египет прекрати временно всички официални форми на диалог с ЕС от началото на бунтовете (макар неофициалният структуриран диалог да продължава), но въпреки това върховният представител посети страната осем пъти през 2011 г. с цел предоставяне на подкрепа от ЕС за демократичните процеси в Египет и настоятелни призови към временните власти да осигурят бърз преход към гражданското управление, утвърждаване на принципите на правовата държава, зачитане на основните свободи и закрила за демократичните искания на народа. ЕС наложи ограничителни мерки срещу 19 лица, тясно свързани с режима на бившия президент Мубарак. Първите прозрачни избори в Египет, започнали в края на 2011 г., бяха сметени за конкретна стъпка в правилната посока. При тези обстоятелства ЕС предложи да се изпрати мисия за наблюдение на изборите за президент в страната.

---

⁷ На 17 февруари 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно положението в Египет (P7_TA(2011)0064), а на 27 октомври 2011 г. — резолюция относно положението в Египет и Сирия, по-специално на християнските общности (P7_TA(2011)0471), както и резолюция относно Египет, по-специално случаят с блогъра Alaa Abd El-Fattah от 17 ноември 2011 г. (P7_TA(2011)0518).

1.2.2. СИРИЯ Вследствие на бунтовете в Сирия⁸, започнали през март 2011 г., и насилието от страна на сирийското правителство срещу сирийските граждани, на заседанието си през май 2011 г. Съветът по външни работи взе решение за спиране на изпълнението на програмите за двустранно сътрудничество между ЕС и сирийското правителство, както и за това да не се предприемат допълнителни действия по отношение на процеса за споразумение за асоцииране. ЕС освен това частично преустанови прилагането на споразумението за сътрудничество със Сирия. При ескалиращите прояви на насилие ЕС, съвместно със САЩ, настоя президентът Асад да отстъпи властта. ЕС работи в тясно сътрудничество с партньори от международната общност за оказване на натиск върху сирийското правителство да прекрати насилието. На 16 октомври Лигата на арабските държави взе решение относно план за Сирия, в който основните акценти бяха прекратяване на насилието, освобождаване на политическите затворници, изтегляне на военните сили от градовете, осигуряване на достъп за медиите и провеждане на национален диалог, като този план беше подкрепен от ЕС в опитите за намиране на решение на кризата в Сирия. ЕС отправи настойчив призив към членовете на Съвета за сигурност на ООН за постигане на споразумение относно категорични действия на ООН спрямо Сирия и се застъпи за приемането на категорични резолюции на Съвета по правата на човека на ООН относно Сирия.

Редовно беше разширяван обхватът на ограничителните мерки на ЕС срещу Сирия, така че да се включат лицата и образуванията, отговорни за репресиите и/или свързани с тях или поддържащи режима, а също и с цел да се обхванат приходите, които режимът би могъл да използва за финансиране на репресиите, включително чрез налагане на забрана върху вноса на сирийски нефт. ЕС осъществи контакти с представители на сирийската опозиция и последователно настояваше за участие на всички опозиционни групировки в оформянето на виждането за прехода в Сирия. ЕС също така увеличи финансовата си подкрепа за хуманитарните организации с оглед на преодоляването на драматичните последици от кризата. ЕС нееднократно поздравява съседните на Сирия държави за активното споделяне на тежестта в кризата.

---

⁸ На 15 декември 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно положението в Сирия (P7_TA(2011)0582). На 27 октомври 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно случая на Rafah Nashed в Сирия (P7_TA(2011)0476) и резолюция относно положението в Египет и Сирия, по-специално на християнските общности (P7_TA(2011)0471). Европейският парламент прие две резолюции (на 7 юли и на 7 април 2011 г.) относно положението в Сирия, Йемен и Бахрейн (P7_TA-PROV(2011)0333 и P7_TA-PROV(2011)0148).

1.2.3. ЛИВАН В Ливан, новото правителство, сформирано през юли 2011 г. след падането на правителството на националното единство по-рано същата година, заяви желанието си за поддържане на отношенията с ЕС, което доведе до активизиране на двустранните контакти. След като през ноември Ливан изплати задълженията си във връзка със специалния трибунал, беше премахнато съществено препятствие пред по-нататъшното развитие на отношенията на Ливан с ЕС, както беше потвърдено от Комитета за асоцииране през декември 2011 г.

1.2.4. ЙОРДАНИЯ През 2011 г. Йордания предприе поредица от политически реформи в отговор на развитието във вътрешнополитическата обстановка и легитимните очаквания на населението. През март крал Абдула създаде Комитета за национален диалог (със задачата да изготви нов изборителен закон), а през април — Кралския комитет за преразглеждане на конституцията.

През септември парламентът в крайна сметка прие 41 изменения на конституцията, някои от които със значително въздействие, в т.ч. и създаването на независима изборителна комисия, увеличаването на правомощията на политическите партии чрез преработване на законодателството, създаването на конституционен съд, забраната върху изтезанията, въвеждането на по-ограничителен режим за разпускане на парламента⁹.

На двустранно равнище договореното през октомври 2010 г. партньорство за „напреднал статут“ даде допълнителен тласък на развитието на отношенията ЕС—Йордания. Това отвори по-широк спектър на области на сътрудничество, откривайки по този начин нови възможности. Финансовата помощ от ЕС, обхващаща няколко основни приоритета, се съсредоточи по-специално върху подпомагане на доброто управление, независимостта на съдебната система, образованието и развитието на възобновяеми енергийни източници¹⁰.

---

⁹ През февруари 2012 г. беше организирана втората работна група — с Йордания, която последва положителния пример на първата работна група — с Тунис.

¹⁰ Първото заседание на работната група ЕС—Йордания се проведе през февруари 2012 г. и последва стъпките на първата работна група с Тунис.

1.2.5. БЛИЗКОИЗТОЧНИЯТ МИРЕН ПРОЦЕС Европейският съюз многократно настоява за спешно възобновяване на преговорите по блискоизточния мирен процес. В рамките на договорените срокове, целта би била намиране на решение, включващо две държави — Държавата Израел и независима, демократична, териториално свързана и жизнеспособна държава Палестина¹¹, съжителстващи в условия на мир и сигурност. С Арабската пролет блискоизточният мирен процес придоби още по-голяма неотложност. ЕС ускори работата си за напредък по този процес, като настоя за по-активна роля на Четворката: през 2011 г. се състояха три срещи на Четворката (в Мюнхен, Вашингтон и Ню Йорк), десетина срещи на специалните пратеници, четири от тях със страните (поотделно).

ЕС зададе ясни параметри за преговорите, изразени от ЕС пред Съвета за сигурност на ООН на 21 април 2011 г., и даде пълната си подкрепа за усилията на върховния представител за създаване на надеждна перспектива за възобновяване на мирния процес. За тази цел върховният представител посети многократно региона през годината и поддържаше тесни контакти с множество заинтересовани страни.

ЕС продължи финансовата си подкрепа за Палестинската власт и допълнително способства за успешните ѝ усилия за изграждане на държавни структури, вкл. в рамките на плана за действие ЕС—Палестина в рамките на европейската политика за съседство. Съществува риск от забавяне на напредъка по изграждане на държавни структури поради застой в мирния процес и продължаващото вътрешно разделение сред палестинците. ЕС призова бъдещото палестинско правителство да продължи усилията за институционално изграждане и да поддържа стандартите на досегашното ниво по отношение на прозрачното и ефикасно управление на публичните финанси, както беше подчертано на заседанието на Комитета ad hoc за връзка, което се състоя на 13 април в Брюксел и чийто домакин беше върховният представител.

---

¹¹ На 29 септември 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно положението в Палестина (P7_TA(2011)0429).

ЕС заклейми действията на Израел за ускорено заселване, по-специално в източен Йерусалим. ЕС приветства палестинското споразумение за помирение, подписано в Кайро на 4 май, отново изрази подкрепата си за помирението под ръководството на президента Абас в съответствие с принципите, изложени в неговата реч от 4 май 2011 г., и насърчи по-нататъшните усилия в подкрепа на пълното прилагане на споразумението. В контекста на кандидатурата за членство в ООН, внесена от президента Абас през септември, върховният представител участва активно в изготвянето на изявление на Четворката, с което се определят сроковете и се призовават страните да постигнат споразумение до края на 2012 г. Последвалата среща на пратениците на Четворката в Брюксел беше лично председателствана от върховния представител. През декември 2011 г. върховният представител прие президента Абас и делегацията му в Брюксел, като отново бяха изтъкнати общите им решителни дипломатически усилия през последните месеци във връзка с блискоизточния мирен процес¹².

От 2005 г. насам като част от по-широк ангажимент на ЕС за принос в разрешаването на израелско-палестинския конфликт бяха разположени две граждански мисии по линия на ОПСО.

EUPOL COPPS се превърна в основен партньор на Палестинската власт в изграждането на капацитета на гражданската полиция и свързаните с това дейности за установяване на принципите на правовата държава. През 2011 г. мандатът на мисията беше удължен до 30 юни 2012 г.

EUBAM Rafah продължи да поддържа готовност за ново разполагане, както и да изпълнява ролята, която очакват от нея двете страни — на трета страна на контролно-пропускателния пункт Рафа, в съответствие със споразумението относно движението и достъпа от 2005 г. Поради положението в Газа EUBAM Rafah не е в състояние да се разположи отново от 2007 г. насам. За да се поддържа готовността ѝ за ново разполагане, мисията беше удължена до 30 юни 2012 г.

ЕС ще продължи да полага всички усилия за оформяне на ефективен и ефикасен ангажимент по линия на ОПСО. Това ще включва по-задълбочена интеграция на EUBAM Rafah и EUPOL COPPS с оглед реализирането на единодействия и намаляване на разходите.

---

¹² Мг. На 1 февруари 2012 г. г-н Андреас Райнике беше назначен за специален представител на ЕС за блискоизточния мирен процес.

ЕС и Израел продължиха да поддържат силни двустранни отношения и открит политически диалог в рамките на споразумението за асоцииране между ЕС и Израел и действащия план за действие ЕС—Израел в рамките на европейската политика за съседство. През 2011 г. бяха подновени всички формати на диалога — както на политическо равнище (заседание на Съвета за асоцииране от 24 февруари), така и между дипломатическите служби.

1.3. АРАБСКИ ПОЛУОСТРОВ, ИРАН И ИРАК

1.3.1. СЪВЕТ ЗА СЪТРУДНИЧЕСТВО В ПЕРСИЙСКИЯ ЗАЛИВ И ДЪРЖАВИ,

ЧЛЕНУВАЩИ В НЕГО През април 2011 г. в Абу Даби, **Обединените арабски емирства**,

се състоя 21-вата съвместна среща между Съвета и министрите в рамките на Съвета за сътрудничество между ЕС и страните от Персийския залив¹³. Срещата беше

съпредседателствана от върховния представител и министъра на външните работи на Обединените арабски емирства шейх Ал Нахян. Върховният представител посети още

Саудитска Арабия и Катар, където осъществи двустранни разговори с няколко

високопоставени събеседници. Засилен беше диалогът с държавите, членуващи в Съвета за сътрудничество в Персийския залив, както и със секретариата на този съвет, не на последно

място по въпросите от основен регионален интерес, които заемаха най-важно място в политическата програма за цялата 2011 г. Внимателно беше проследено положението в

Бахрейн¹⁴ през 2011 г.. Още от началото на протестите в Манама през февруари, в няколко заключения на Съвета ЕС призова всички страни да се въздържат от насилие и да се

ангажират със съдържателен диалог. Загрижеността на ЕС намери допълнително отражение в постоянния поток от публични изявления, отправени от върховния представител, и при

дипломатическите контакти с бахрейнските власти. Върховният представител обърна

внимание на положението в Бахрейн на няколко срещи с министри на външните работи и

държавни и правителствени ръководители от ЕС. Този натиск, приложен от ЕС и от

множество организации на гражданското общество, доведе до конкретни резултати,

включително анулиране на съдебни процеси, водени от „специалния съд“, както и до

създаването на независимата анкетна комисия на Бахрейн през юни 2011 г., която публикува окончателния си доклад на 23 ноември.

¹³ На 24 март 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно отношенията между Европейския съюз и Съвета за сътрудничество в Персийския залив (P7_TA-PROV(2011)0109).

¹⁴ На 27 октомври 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно Бахрейн (P7_TA-PROV(2011)0475). Европейският парламент прие две резолюции (на 7 юли и на 7 април 2011 г.) относно положението в Сирия, Йемен и Бахрейн (P7_TA-PROV(2011)0333 и P7_TA-PROV(2011)0148).

1.3.2. ЙЕМЕН След началото на протестното движение в Йемен¹⁵ през февруари 2011 г. ЕС упражни върху всички страни постоянен натиск за прекратяване на насилието и за установяване на условия за мирно предаване на властта, включително чрез редица заключения на Съвета. Върховният представител направи няколко изявления, в които осъди насилието, и поддържа редовни контакти с основни членове на режима. Чрез ръководителя на делегацията си и в сътрудничество с ръководителите на мисии в Сана ЕС участва активно в улесняването на контактите между правителството, опозицията и основните участници от региона с оглед на насърчаването на възможно най-законните и мирни форми на политическия преход. На 23 ноември, след месеци на политически застои, върховният представител приветства подписването на споразумение за политически преход от страна на президента Салех и основните представители на управляващи и опозиционни партии в Йемен, под егидата на инициативата на Съвета за сътрудничество в Персийския залив. За постигането на тези цели ЕС работи съвместно с регионални и други международни партньори.

1.3.3. ИРАН В контекста на намирането на трайно и всеобхватно дипломатическо решение на иранския ядрен въпрос, върховният представител продължи да води международните усилия от името на ЕС, въз основа на дадения ѝ от Съвета за сигурност на ООН мандат, и на групата „Е3+3“ (Франция, Германия, Обединеното кралство и САЩ, Русия и Китай). Целта е да се окаже натиск върху Иран да се ангажира сериозно с процес на изграждане на доверие, за да се преодолее безпокойството в международен план, породено от ядрената му програма. Продължителният отказ на Иран да спазва международните си задължения и нарастващата загриженост относно нерешените въпроси във връзка с изключително мирния характер на иранската ядрена програма, доведоха да приемането на резолюция през ноември 2011 г. от Съвета на управляващите на МААЕ, в която се изразява дълбока и растяща загриженост. В съответствие с двупистовия подход, ЕС впоследствие взе решение за определяне на допълнителни лица и образувания, спрямо които да се прилагат ограничителните мерки, и за допълнително разширяване на съществуващите санкции¹⁶.

---

¹⁵ Европейският парламент прие две резолюции (на 7 юли и на 7 април 2011 г.) относно положението в Сирия, Йемен и Бахрейн (P7_TA-PROV(2011)0333 и P7_TA-PROV(2011)0148). На 17 февруари 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно Йемен: преследване на малолетни и непълнолетни правонарушители, по-специално във връзка със случая на Muhammed Taher Thabet Samoum (P7_TA(2011)0073).

¹⁶ Мандатът беше даден от Съвета и Европейския съвет през декември 2011 г. и приет на 23 януари 2012 г.

Същевременно ЕС продължи да е все така крайно обезпокоен от влошаването на състоянието на човешките права в Иран. Върховният представител направи многократно изявления, осъждащи големия брой екзекуции през 2011 г. и ширещите се репресии срещу ирански граждани, включително срещу защитници на човешките права, адвокати и журналисти, които бяха превърнати в обект на тормоз и арести поради упражняване на законните си права и политически свободи. През 2011 г. ЕС прие ограничителни мерки спрямо 61 лица от Иран, отговорни за организирането или извършването на сериозни нарушения на правата на човека. ЕС ще продължи да подкрепя също така мандата и работата на специалния докладчик на ООН по правата на човека в Иран, чийто мандат беше установен от Съвета на ООН по правата на човека през март 2011 г.

1.3.4. ИРАК Отношенията между ЕС и Ирак бяха допълнително укрепени от три важни събития през 2011 г.: първо, изпълнението на меморандума за разбирателство относно стратегическото партньорство в енергетиката; второ, решението на Съвета за разрешаване на подписването на споразумението за партньорство и сътрудничество; и трето, прилагането на първия по рода си многогодишен стратегически документ за помощ за Ирак. ЕС преориентира подкрепата си — от неотложни мерки за преустройство към редовно сътрудничество за развитие и дългосрочно изграждане на капацитет.

ЕС продължи да следи внимателно състоянието на правата на човека, включително като неотменно изразяваше загрижеността си относно прилагането на смъртното наказание и положението на хората от малцинствата. Върховният представител изрази и загрижеността си от значителната фрагментираност в самото правителство, както и от растящото напрежение между основните партии, което започна да се проявява в края на годината. Тя активно проследи въпроса за обитателите на лагера Ашраф, при пълна подкрепа на усилията, полагани от ООН за намиране на мирно решение, включително чрез назначаването на личен представител.

Мисията EUJUST LEX Iraq беше разположена напълно в Ирак през 2011 г. и осъществи повечето от дейностите си в пенитенциарната, полицейската и съдебната област в страната, като предостави също обучение и други възможности за придобиване на опит от страна на местните служители, предимно в държави — членки на ЕС. Открити бяха постоянни бюра в Багдад (в т.ч. антена в Басра) и в Ербил, като по този начин беше осигурена възможност за по-тясно взаимодействие с местните власти и други международни фактори, както и по-добра видимост.

РЕГИОНАЛНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Политическите промени в региона изискваха **засилено регионално сътрудничество**, тъй като множество предизвикателства, независимо дали политически, икономически или социални, можеха да бъдат преодолени единствено на регионално равнище. Регионалните организации, например **Лигата на арабските държави** и **Организацията за ислямско сътрудничество**, се адаптираха към новата политическа обстановка и ЕС засили ангажимента си с тях. По-специално ЕС укрепи отношенията си с Лигата на арабските държави чрез редовни контакти на равнище висши служители и на министерско равнище, включително неофициалната среща на Съвета по външни работи с генералния секретар на Лигата Набил ел-Араби, и чрез подкрепата за създаването на кризисен център за Лигата.

Новата политическа обстановка създаде за **Съюза за Средиземноморието** нов стимул да развие широк спектър на секторното сътрудничество между Европа и Южните партньори в допълнение към политиките на ЕС в рамките на европейската политика за съседство.

2. РУСИЯ, ИЗТОЧНОТО СЪСЕДСТВО И ЦЕНТРАЛНА АЗИЯ

2.1. РУСКАТА ФЕДЕРАЦИЯ

Въпреки известната нестабилност на руската вътрешна обстановка в края на годината, през 2011 г. бяха отбелязани допълнителни постижения. Сред тях бяха присъединяването на Русия към СТО, приемането и началото на прилагането на „Общите мерки за безвизови краткосрочни пътувания на граждани на Русия и на ЕС“, напредъкът в прилагането на партньорството за модернизация и създаването на форум за гражданско общество, както и споразумението за модернизиране на системата за таксуване на прелитането над Сибир, считано от януари 2012 г. (макар че за жалост Русия все още не е изпълнила това споразумение). Отношенията Брюксел—Москва се запазиха все така близки и благодарение на редовните контакти между върховния представител и министъра на външните работи на Русия Лавров.

Състояха се две срещи на високо равнище ЕС—Русия¹⁷, които се проведоха в конструктивен дух, макар и да не доведоха до голям брой конкретни резултати. ЕС ще удвои усилията си за това в бъдеще тези срещи да бъдат в по-голяма степен ориентирани към постигане на резултати. През 2011 г. се състояха официални срещи за политически диалог на различно равнище, много от които заседаваха двукратно. ЕС продължи да се стреми към интегриране на Русия в основаната на правила международна система, която се подкрепя от членството в СТО.

ЕС продължи да работи с Русия по много от международните въпроси, които са приоритетни за дневния ред на ЕС, свързан с ОВППС, като Иран, Сирия, Близкия Изток в по-широк план, Афганистан и продължителните конфликти в общите съседи, отчитайки взаимния интерес от постигането на напредък по тези въпроси. ЕС продължи също така да си сътрудничи с Русия и по глобални въпроси като изменението на климата, тероризма, разпространението на оръжия за масово унищожение, организираната престъпност, незаконния трафик, киберсигурността и енергийната сигурност.

---

¹⁷ Европейският парламент прие резолюция относно срещата на най-високо равнище между ЕС и Русия на 9—10 юни (P7_TA(2011)0268) и резолюция относно срещата на високо равнище на 15 декември 2011 г. и резултатите от изборите за Дума, произведени на 4 декември 2011 г. (P7_TA(2011)0575).

През 2011 г. напредна работата в рамките на **партньорството за модернизация ЕС—Русия**, чието начало беше поставено през 2010 г., което е свидетелство за силната взаимозависимост на ЕС и Русия и взаимния интерес от по-близко сътрудничество: изготвени бяха два съвместни доклада за напредъка относно партньорството за модернизация и продължи работата по изпълнението на съвместния текущ работен план. Партньорството за модернизация ЕС—Русия беше допълнено от двустранни партньорства за модернизация, сключени с Русия от 23 от държавите — членки на ЕС.

Преговорите по ново **споразумение между ЕС и Русия** продължиха през 2011 г., като се съсредоточиха изключително върху разпоредбите относно търговията и инвестициите. Договорената цел е сключването на стратегическо споразумение, което ще предостави цялостна рамка за отношенията ЕС—Русия в обозримото бъдеще и ще спомогне за разгръщане на потенциала на нашите отношения.

В областта на **външната сигурност**, на базата на положителния опит от участието на Русия във военната операция EUFOR TCHAD/RCA и продължаващото координиране с EUNAVFOR ATALANTA, през 2011 г. продължиха неофициалните проучвателни разговори относно рамково споразумение за участие на Русия в операции на ЕС за управление на кризи.

Правата на човека, демокрацията, принципите на правовата държава и вътрешните събития в Русия продължиха да пораждаат безпокойство през 2011 г.¹⁸. Особена загриженост предизвикваха процесуалните нарушения по време на надпреварата и в хода на изборите за Дума, проведени на 4 декември, ситуацията в Северен Кавказ и отношението към защитниците на човешките права. ЕС продължи да повдига тези въпроси на срещите в рамките на политическия диалог с Русия, включително по време на срещи на високо равнище. През 2011 г. се състояха два кръга от консултации между ЕС и Русия в областта на правата на човека. ЕС използва тези поводи, за да изрази безпокойството си по-обстойно, като се спря на конкретни случаи и на убийствата на журналисти и правозащитници. В съответствие с новата си стратегия относно правата на човека ЕС ще засили натиска върху Русия да се придържа към международните стандарти по правата на човека, вкл. на провеждащите се два пъти годишно срещи на високо равнище ЕС—Русия.

---

¹⁸ На 17 февруари 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно принципите на правовата държава в Русия (P7_TA(2011)0066).

2.2. ИЗТОЧНОТО ПАРТНЬОРСТВО — ДВУСТРАННИ ОТНОШЕНИЯ

Началото на Източното партньорство беше поставено през 2009 г. като Източното измерение на европейската политика за съседство¹⁹. То е съставено едновременно от двустранните отношения с държави партньори и многостранното направление за насърчаване на по-тясно регионално сътрудничество.

През 2011 г. беше ускорено политическото асоцииране и икономическата интеграция между ЕС и страните партньори чрез преговори относно, наред с другото, споразумения за асоцииране, споразумения за задълбочена и всеобхватна зона за свободна търговия и улесняването на издаване на визи в рамките на партньорството, а програмите по двустранното измерение на партньорството продължиха да подкрепят основните реформи и мерките за изграждане на доверие като предпоставки за разрешаването на конфликти.

2.2.1. УКРАИНА Специална загриженост будеше влошаващото се състояние на демокрацията и човешките права в Украйна²⁰, което намали възможностите за ангажираност на ЕС. Редица водещи опозиционни фигури, включително бившият министър-председател Тимошенко²¹, станаха жертва на селективно правосъдие и обект на неправомерни и непрозрачни съдебни процеси. Този въпрос се открояваше видимо сред останалите в рамките на политическия диалог между ЕС и Украйна. Спазването на поетите от Украйна ангажименти по отношение на всеобщите ценности, и по-конкретно отношението към случаите на селективно правосъдие, се очаква да имат сериозно отражение върху бъдещето на отношенията на ЕС с Украйна.

Преговорите за споразумение за асоцииране²², неразделна част от което е задълбочена и всеобхватна зона за свободна търговия, бяха финализирани на равнище преговарящи, с което беше открита възможността за парафиране на споразумението. През септември 2011 г. Комисията изготви първия доклад за напредъка относно изпълнението на плана за действие за либерализиране на визовия режим. На 19 декември 2011 г. в Киев се състоя годишната среща на високо равнище между ЕС и Украйна.

¹⁹ На 7 април 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно прегледа на европейската политика на съседство — Източното измерение (P7_TA-PROV(2011)0153).

²⁰ На 25 октомври 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно текущите събития в Украйна (P7_TA(2011)0472).

²¹ На 8 юни 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно Украйна: случаите на Юлия Тимошенко и други членове на бившето правителство (P7_TA(2011)0272).

²² На 1 декември 2011 г. Европейският парламент прие резолюция, съдържаща препоръките на Европейския парламент към Съвета, Комисията и ЕСВД относно преговорите във връзка със споразумението за асоцииране между ЕС и Украйна (P7_TA-PROV(2011)0545).

2.2.2. РЕПУБЛИКА МОЛДОВА През цялата година преговорите с Република Молдова за ново споразумение за асоцииране²³ продължиха да напредват бързо. През декември 2011 г. ЕС обяви, че страната е достатъчно подготвена да започне преговори за създаването на задълбочена и всеобхватна зона за свободна търговия. Планът за действие за либерализиране на визовия режим беше представен на Молдова през януари 2011 г., а през септември 2011 г. Комисията представи първия доклад за напредъка по неговото изпълнение. Мисията на Европейския съюз за оказване на съдействие в областта на граничния контрол в Молдова и Украйна (EUBAM) продължи да осигурява значителен принос за развитието на процедури за управление на границите, които отговарят на стандартите на Европейския съюз и удовлетворяват законните нужди на молдовските и украинските граждани, пътуващите и развиващите търговия, което на свой ред подобрява регионалната сигурност и подпомага икономическото развитие. ЕС продължи усилено да работи за улесняване на разрешаването на конфликта относно **Приднестровието**. През ноември 2011 г. бяха възобновени официалните преговори във формат „5+2“, в които участва ЕС. През септември 2011 г. Съветът по външни работи прие решение, в което се предвижда удължаване на срока на ограничителните мерки срещу ръководството на Приднестровието до 30 септември 2012 г., като същевременно се удължава временното прекратяване на мерките за следващ период от шест месеца — до 31 март 2012 г., с цел насърчаване на положителното развитие. Отношенията ЕС—Молдова намериха отражение в редица двустранни посещения на високо равнище, в т.ч. посещение на върховния представител в Кишинев през март 2011 г. и посещението на Комитета по политика и сигурност през декември 2011 г.

---

²³ На 15 септември 2011 г. Европейският парламент прие резолюция, съдържаща препоръките на Европейския парламент до Съвета, Комисията и Европейската служба за външна дейност относно преговорите по Споразумението за асоцииране между ЕС и Молдова (P7_TA-PROV(2011)0385).

2.2.3. БЕЛАРУС ЕС реагира категорично срещу натиска, оказван върху организациите на гражданското общество, политическата опозиция и независимите медии след извършените нарушения на изборителните стандарти по време на президентските избори в Беларус, проведени на 19 декември 2010 г.²⁴ Като продължава да следва политиката си на критична ангажираност, включително чрез диалог и чрез Източното партньорство, през януари 2011 г. Съветът по външни работи реши да разшири и да възобнови в пълна степен ограничителните мерки срещу Беларус. Тези мерки бяха засилвани неколккратно през годината, тъй като положението в Беларус продължи да се влошава. През юни 2011 г. Съветът по външни работи реши да наложи на Беларус оръжейно ембарго и ембарго върху материали, които могат да бъдат използвани за репресии в страната, както и да замрази активите на свързан с режима водещ бизнесмен и три дружества, притежавани или контролирани от него. Успоредно с това ЕС засили ангажимента си към народа и гражданското общество в Беларус, като увеличи подкрепата си за гражданското общество и жертвите на репресиите²⁵, чрез предложението за започване на преговори за облекчаване на визовия режим и за споразумения за обратно приемане, както и чрез засилен диалог с беларуското общество²⁶.

2.2.4. ЮЖЕН КАВКАЗ

Солидният ангажимент на ЕС в Южен Кавказ се засили още повече през 2011 г., като върховният представител посети и трите държави в този район през ноември. По редица поводи тя се срещна и двустранно с техните ръководители.

---

²⁴ На 18 януари и 11 май 2011 г. Европейският парламент прие две резолюции относно положението в Беларус (P7_TA(2011)0022 и P7_TA(2011)0244).

²⁵ На 14 септември 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно Беларус: арест на защитника на правата на човека Алес Беяцки (P7_TA(2011)0392). На 9 март 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно Беларус (по-конкретно случаите на Алес Михалевич и Наталия Радина) (P7_TA(2011)0099).

²⁶ В отговор на тревожното развитие на положението с човешките права в Беларус след президентските избори от декември 2010 г. ЕС мобилизира международната общност за решителна реакция срещу нарушенията на човешките права. През юни 2011 г. по инициатива на Европейския съюз Съветът на ООН по правата на човека прие резолюция, с която възложи на Върховния комисар на ООН за правата на човека да докладва за развитието на положението с човешките права в Беларус и да формулира препоръки за бъдещи действия.

ЕС поддържаше солиден ангажимент и с **Грузия**, с цел да се насърчат реформите и по-тесните връзки и в резултат на поетите ангажименти във връзка с конфликта през 2008 г. Върховният представител беше лично ангажирана с подкрепата на успешното швейцарско посредничество между Грузия и Русия, което откри пътя за присъединяването на Русия към СТО. Споразуменията с Грузия за облекчаване на визовия режим и за обратно приемане влязоха в сила на 1 март 2011 г. През декември 2011 г. ЕС обяви, че страната е достатъчно подготвена да започне преговори за създаването на задълбочена и всеобхватна зона за свободна търговия, неразделна част от споразумението за асоцииране.

През 2011 г. мисията за наблюдение на ЕС в Грузия (EUMM Georgia) продължи успешно да допринася за усилията за стабилизация, нормализиране на обстановката и изграждане на доверие на място. Срокът на действие на EUMM Georgia беше удължен до 14 септември 2012 г. Мисията изпълнява настоящия си мандат посредством не по-малко от 200 наблюдатели, които работят по четирите задачи на мисията, с акцент върху стабилизацията и изграждането на доверие²⁷.

ЕС продължи да играе водеща роля в Международните преговори в Женева — единственият форум за диалог между страните след конфликта през август 2008 г. Това беше постигнато наред с другото чрез Инструмента за стабилност; ЕС финансира дейностите за изграждане на доверие и за ранно реагиране, както и контактите между хората. През септември беше назначен нов СПЕС за Южен Кавказ и кризата в Грузия, г-н Филип Льофор, чийто мандат беше съсредоточен върху разрешаването на конфликта и регионалните аспекти в Южен Кавказ.

ЕС поддържаше солиден ангажимент с **Армения**, с цел подкрепа на усилията за реформа. Беше отбелязан добър напредък на преговорите по споразумението за асоцииране и Армения постигна напредък в изпълнението на условията за започване на преговори за споразумение за задълбочена и всеобхватна зона за свободна търговия (преговорите започнаха през юни 2012 г.). През октомври беше подписано партньорство за мобилност с Армения. Мандатът за договаряне на споразумение за облекчаване на визовия режим и за обратно приемане беше приет от Съвета на 19 декември (преговорите започнаха през февруари 2012 г.).

---

²⁷ На 17 ноември 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно преговорите за споразумение за асоцииране между ЕС и Грузия (2011/2133(INI)), което изисква да се признае Грузия за европейска държава и да се даде основание за преговорите в рамките на европейската перспектива, в т.ч. член 49.

Беше постигнат добър напредък в преговорите с **Азербайджан** по енергийните въпроси, вкл. по транскаспийския газопровод, както и в преговорите по споразумения за облекчаване на визовия режим и за обратно приемане. В преговорите по споразумението за асоцииране обаче имаше известно забавяне, поради различните очаквания и опасенията относно положението с правата на човека и основните свободи.

Освен с Международните преговори в Женева СПЕС работи активно за засилване на подкрепата на ЕС за процеса за разрешаване на конфликта във връзка с **Нагорни Карабах**. ЕС продължи пълната си политическа подкрепа за Минската група на ОССЕ за подпомагане на страните да намерят решение по въпроса за Нагорни Карабах. ЕС също финансира и редица мерки за изграждане на доверие с цел улесняване на напредъка към намиране на решение.

2.3. ИЗТОЧНОТО ПАРТНЬОРСТВО — МНОГОСТРАННИ ОТНОШЕНИЯ

Кулминацията беше състоялата се през септември 2011 г. **във Варшава среща на високо равнище, посветена на Източното партньорство**. Варшавската среща на високо равнище консолидира Източното партньорство и даде насоки за по-нататъшното му развитие. ЕС даде ясен знак за решителното си намерение да ускори политическото асоцииране и икономическата интеграция. Същевременно срещата на високо равнище изпрати ясно послание, че **икономическите реформи** не могат да бъдат устойчиви без **политически реформи** — оттук специалното внимание върху споделените ценности на демокрацията, правата на човека и принципите на правовата държава.

В областта на **ОВППС/ОПСО**, срещата на високо равнище, посветена на Източното партньорство, настоя за засилен диалог и сътрудничество по въпросите на международната сигурност, включително с оглед на евентуалното участие на партньорите в граждански и военни операции, ръководени от ЕС. Същевременно сътрудничеството между ЕС и държавите партньори, както и проектите за регионално сътрудничество и програмите на ЕС за подпомагане ще поставят по-силен акцент върху мирното разрешаване на конфликти и мерките за изграждане на доверие.

Многостранната платформа за Източно партньорство „Демокрация, добро управление и стабилност“ прие новата си работна програма за 2011—2013 г., в изпълнение на която започнаха да функционират новите експертни групи по **реформата на публичната администрация**, както и по **въпросите на миграцията и бежанците**²⁸.

В областта на **интегрираното управление на границите (ИВМ)** започна изпълнението на свързани с водещата инициатива проекти в областта на наблюдението на зелените граници между Украйна и Беларус и укрепване на инфраструктурата по границата между Грузия и Армения. Продължи експертното обучение с цел разработване на стратегии за ИВМ за държавите от Източното партньорство.

2.4. ЦЕНТРАЛНА АЗИЯ²⁹

През 2011 г. продължи още по-усилено прилагането на стратегията на ЕС за Централна Азия³⁰, част от която бяха политическият диалог и техническото сътрудничество.

---

²⁸ Платформата започна да разработва идеи за подобряване на общите подходи, които се прилагат от правоприлагащите органи с цел ограничаване на трансграничната престъпност, и постави началото на сътрудничество в областта на ОВППС.

²⁹ На 2 юли 2012 г. г-жа Патриша Флор бе назначена за специален представител на ЕС за Централна Азия, на мястото на посланик Пиер Морел.

³⁰ На 15 декември 2010 г. Европейският парламент прие резолюция относно настоящото положение на стратегията на ЕС за Централна Азия (P7_TA-PROV(2011)0588).

През април 2011 г. в Ташкент, Узбекистан, се състоя среща на министрите ЕС—Централна Азия, чиято главна тема бяха общите заплахи и предизвикателства, като тероризъм, трафик на хора и наркотици, неразпространение на оръжия за масово унищожение и енергийна сигурност.

ЕС участва активно и в работата по съвместен план за действие за изпълнението на глобалната стратегия на ООН за борба с тероризма в Централна Азия. Този документ беше приет заедно с декларацията от Ашхабад през ноември 2011 г.

В рамките на плана за действие ЕС—Централна Азия за борба с наркотиците през април 2011 г. беше проведен годишният диалог с държави от Централна Азия, посветен на борбата с наркотиците. Държавите от Централна Азия представиха информация за постигнатия напредък в усилията им за намаляване на търсенето и борбата с трафика на наркотици.

По време на 9-ата среща на инициативата за сигурност на границите в Централна Азия, състояла се през март 2011 г. в Душанбе, Таджикистан, бяха обсъдени въпроси на регионалната сигурност и прилагането на принципите за интегрирано управление на границите. И в петте държави от региона въпросът за правата на човека продължи да е на дневен ред и беше разгледан по време на годишните срещи в рамките на диалога по правата на човека.

Осъществени бяха и редовни политически контакти между СПЕС за Централна Азия и държавите от региона.

СПЕС за Централна Азия отдели специално внимание на помирението и завършването на процеса на легитимиране на държавните власти в Киргизстан в периода след кризата. Той допринесе за политическите действия на ЕС в отговор на събитията в Жанаозен през декември 2011 г. Той подпомогна комуникацията между ЕС и президента на Туркменистан при важните преговори в областта на енергетиката (Транскаспийския газопровод). По въпроса за регионалната сигурност, той популяризира на високо равнище в централноазиатските държави новите усилия на ЕС и ООН в региона за борба с тероризма и представлява ЕС в политическо сътрудничество с международните заинтересовани страни по въпросите на управлението на границите в Централна Азия.

3. ЗАПАДНИ БАЛКАНИ

Западните Балкани продължиха да бъдат от първостепенно значение за ЕС през цялата 2011 г., като ЕС поддържа категоричен ангажимент за решаването на сложната обстановка на политическо напрежение в региона, по-специално като поема значителна ръководна роля за поощряване на диалога между Белград и Прищина и за избягване на сериозна институционална криза в Босна и Херцеговина. ЕСВД работи в тясно сътрудничество с Комисията в предприсъединителния процес на държавите с перспектива за членство в ЕС. **Процесът на стабилизиране и асоцииране** продължи да предоставя глобалната политическа рамка за отношенията и преговорите с държавите от Западните Балкани³¹. ЕС изтъкна отново значението на **регионалното сътрудничество и добросъседските отношения** по пътя към ЕС като основни елементи от този процес. Въпреки значителния напредък, постигнат през 2011 г., остават някои съществени предизвикателства. Сред тях са конструктивният политически диалог, консолидирането на правовата държава, включително гарантирането на свободата на изразяване, борбата с корупцията и организираната престъпност, ефективността и независимостта на съдебната система и подобряването на административния капацитет, както и намирането на решение за откритите двустранни въпроси³².

На 30 юни 2011 г. Хърватия³³ и държавите — членки на ЕС, приключиха преговорите за асоцииране и на 9 декември 2011 г. в Брюксел подписаха Договора за присъединяване. В очакване на успешното приключване на процедурите по ратификация Хърватия ще стане член на ЕС на 1 юли 2013 г. След подписването на Договора за присъединяване Хърватия участва като активен наблюдател в Съвета и в подготвителните му органи.

---

³¹ През 2011 г. Съветът потвърди своя категоричен ангажимент за европейската перспектива на страните от Западните Балкани, потвърден и на **форума за Западните Балкани**, състоял се на 20 юни 2011 г. в Люксембург, която перспектива продължава да бъде от съществено значение за стабилността, помирението и бъдещето на региона. През декември 2011 г. Съветът потвърди и необходимостта от обвързаност със справедливи и строги условия в рамките на процеса на стабилизиране и асоцииране и в съответствие с подновения консенсус по разширяването, одобрен от Европейския съвет на 14—15 декември 2006 г.

³² В този контекст положителна роля имаше процесът за сътрудничество в Югоизточна Европа — под ръководството на Черна гора, а след това на Сърбия, включително приемането на регионална стратегия в областта на правосъдието и вътрешните работи. Съветът за регионално сътрудничество продължи да укрепва сътрудничеството в региона по редица ключови въпроси.

³³ На 1 декември 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно молбата на Хърватия за членство в Европейския съюз (P7_TA-PROV(2011)0539) и законодателна резолюция относно присъединяването към Европейския съюз на Република Хърватия (P7_TA-PROV(2011)0538).

След приемането на Резолюция A/RES/64/298 на Съвета за сигурност на ООН ЕС подпомогна **процеса на диалог между Белград и Прищина**. През 2011 г. се проведеха осем срещи в рамките на диалога; постигнати бяха шест споразумения: относно гражданския регистър, кадастъра, митническите печати, свободата на движение, признаването на университетските дипломи и интегрираното управление на границите. Върховният представител нееднократно призова страните да се ангажират конструктивно. Започна прилагането на тези споразумения, макар и с известни трудности.

През май 2011 г. върховният представител посети Белград с цел да се направи преглед, съвместно със сръбския президент Таджич, на отношенията между ЕС и Сърбия и процеса за стабилизиране и асоцииране³⁴. Върховният представител изрази задоволство от осъществения същия ден арест на Ратко Младич. На 8 юни ръководителят на делегацията на ЕС в Белград и министърът на външните работи Йеремич подписаха рамково споразумение относно участието в мисии по линия на ОПСО. Председателят на Европейския съвет Херман ван Ромпбой посети Сърбия през септември. Временното споразумение между ЕС и Сърбия продължи да се прилага в очакване на приключването на всички процедури за влизането в сила на Споразумението за стабилизиране и асоцииране. След като през 2009 г. **Сърбия** се кандидатира за членство в ЕС, Комисията представи становището си на 12 октомври 2011 г. През декември Съветът отбеляза, че започването на преговорите за присъединяване ще бъде разгледано от Европейския съвет съгласно установената практика, след като Комисията прецени, че Сърбия е изпълнила в необходимата степен критериите за членство, по-специално основния приоритет за предприемане на действия за постигането на видими и устойчиви подобрения на отношенията с Косово, в съответствие с условията на процеса на стабилизиране и асоцииране, изложени в становището на Комисията.

---

³⁴ На 19 януари 2011 г. Европейският парламент прие законодателна резолюция относно проекта на решение на Съвета и на Комисията за сключване на Споразумение за стабилизиране и асоцииране между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Република Сърбия, от друга страна (P7_TA(2011)0015).

На 9 декември Европейският съвет отложи решението за даване на Сърбия на статут на страна кандидатка³⁵.

Заседанието на Съвета за стабилизиране и асоцииране ЕС—**Черна гора**³⁶ се състоя на 21 юни в Люксембург. На заседанието си през декември Европейският съвет отбеляза съществения напредък, постигнат по програмата за реформи, и с оглед започване на преговори за присъединяване през юни 2012 г. възложи на Съвета по общи въпроси да разгледа осъществяването на реформите, по-конкретно в областта на правовата държава, въз основа на доклад на Комисията.

През март Съветът по външни работи прие заключения, в които беше определен всеобхватен подход на ЕС: засилена стратегия за **Босна и Херцеговина** и единно присъствие на ЕС на място (СПЕС/делегация на ЕС), в т.ч. по-ефективен набор от инструменти, включващ редовните инструменти и проекти по линия на разширяването до мерки на ОВППС, напр. потенциални ограничителни мерки³⁷. През май 2011 г. върховният представител посети Босна и Херцеговина. В резултат на това посещение беше отменено решението на народното събрание на Република Сърбия да свика референдум относно независимостта на съдебната власт. Посещението доведе до откриване на структуриран диалог с ЕС относно съдебната система³⁸. На 18 юли г-н Петер Сьоренсен беше назначен за специален представител на ЕС за Босна и Херцеговина.

---

³⁵ Европейският съвет даде на Сърбия статут на страна кандидатка на 1 март 2012 г.

³⁶ На 9 март 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно процеса на европейска интеграция на Черна гора (P7_TA(2011)0091).

³⁷ Въз основа на заключенията на Съвета от март 2011 г. новият СПЕС/ръководител на делегацията (РД) на ЕС, съвместяващ и двете функции, спомогна за преодоляването на политическия пат, последвал парламентарните избори през 2010 г. СПЕС/РД способства за по-обнадеждаващо развитие на положението, като се възползва от съчетанието между политическото влияние на СПЕС и техническите и финансови инструменти на ЕС за подпомагане на напредъка по пътя към интегриране с ЕС. От 1 септември 2011 г. нататък функциите на СПЕС бяха разделени от тези на върховен представител на международната общност в Босна и Херцеговина.

³⁸ Диалогът в рамките на процеса на стабилизиране и асоцииране има за цел консолидиране на правовата държава и установяване на независима, ефективна, безпристрастна и отговорна съдебна система в цялата държава Босна и Херцеговина.

През 2011 г. държавите — членки на ЕС, взеха решение за удължаване на мандата на **полицейската мисия на ЕС в Босна и Херцеговина (ПМЕС)** до 30 юни 2012 г. и за закриване на мисията след този момент. По-нататъшната подкрепа за местните власти в Босна и Херцеговина ще се осигурява от дейностите на СПЕС и инструменти на Комисията.

По отношение на **операция „Althea“**, през октомври 2011 г. Съветът потвърди готовността на ЕС да продължи на този етап да изпълнява военна роля в подкрепа на усилията на Босна и Херцеговина да поддържа безопасна и сигурна обстановка в рамките на подновен мандат на ООН. Усилията по линия на операция „Althea“ ще бъдат насочени главно към изграждането на капацитет и обучението, като същевременно ще се поддържа ситуационна осведоменост и надежден резерв.

Както и в случая на Сърбия, временното споразумение продължи да се прилага в очакване на приключването на всички процедури за влизането в сила на Споразумението за стабилизиране и асоцииране. На 28 декември, повече от година след изборите през октомври 2010 г., основните политически ръководители в Босна и Херцеговина се споразумяха за състава на Министерския съвет, за приемането на държавния бюджет за 2011 г. и за придвижването на законите относно преброяването на населението и държавната помощ, както и за изпълнение на решението на Европейския съд по правата на човека по делото Sejdic/Finci, като всичко това беше отбелязано в заключенията на Съвета от месец март като съществено изискване за напредъка по пътя към ЕС.

Европейската комисия прие националната програма за Босна и Херцеговина по раздел „Подпомагане на прехода и изграждане на институции“ на Инструмента за предприсъеднителна помощ (ИПП) за 2011 г. Програмата възлиза на обща стойност 91 280 000 EUR. Програмата е насочена към осигуряване на помощ основно в следните сектори: реформа на публичната администрация, правосъдие и вътрешни работи, развитие на частния сектор, транспорт, околна среда и изменение на климата и социално развитие. Освен това Босна и Херцеговина получава финансиране от програмите с няколко бенефициери по линия на ИПП.

През декември 2011 г. Съветът по общи въпроси потвърди отново, че за **Косово**³⁹ би било от полза евентуално либерализиране на визовия режим, след като бъдат изпълнени всички условия. Без да се засягат позициите на държавите членки относно статута, Съветът освен това прикани Комисията да направи оценка на напредъка на Косово по отношение на свързаните с търговията въпроси и да предложи следващите стъпки за постигане на споразумение, веднага щом бъде постигнат достатъчен напредък. Съветът отчете, че социално-икономическото развитие на Косово би било укрепено и чрез членство в Европейската банка за възстановяване и развитие, и изрази ангажираността си за постигане на съгласие относно участието на Косово в програми на ЕС, без да се засягат позициите на държавите членки относно статута. Накрая Съветът изрази задоволство от намерението на Комисията да започне структуриран диалог относно правовия ред и намерението на Комисията да преразгледа съобщението си от 2009 г.

Мисията на ЕС в областта на върховенството на закона в Косово, EULEX, поддържа важна роля за подпомагане и съдействие на властите в Косово в областта на върховенството на закона, по-специално по отношение на полицията, съдебната система и митниците. Дейностите на мисията през 2011 г. бяха повлияни от продължилите чувствителни разследвания по привличащи общественото внимание случаи. Положените усилия в областта на митниците доведоха до намаляване на контрабандата. Състояха се няколко съдебни процеса, свързани с международния трафик на наркотици. Експертите продължиха теренна дейност в рамките на операции, свързани с изчезнали лица.

Мисията EULEX Kosovo, въпреки че преодоляваше някои проблеми с набирането на сили (недостиг на личния състав за полицейските звена), изпълняваше функции и в областта на сигурността, като при необходимост и в тясно сътрудничество с KFOR подпомагаше полицията на Косово. С усилено присъствие EULEX продължи работата си по укрепването на върховенството на закона в северната част на Косово до проявите на насилие през юли 2011 г.

---

³⁹ На 1 февруари 2012 г. г-н Самуел Збогар беше назначен за специален представител на ЕС за Косово.

Специалната група на ЕС за разследване започна през септември 2011 г. работа по провеждането на справедлив и независим процес на наказателно разследване въз основа на твърденията за военни престъпления и прояви на организирана престъпност, съдържащи се в доклада на Съвета на Европа от декември 2010 г. Създаването на Специалната група за разследване е доказателство за ангажимента на ЕС за провеждане на независимо и професионално разследване на тези твърдения и свидетелства за значението, което ЕС отдава на правилните действия по този въпрос. Тъй като става дума за сложно разследване с многонационални измерения, ще е необходимо дълго време, докато то завърши.

През септември 2011 г. ЕСВД започна преглед на стратегическо равнище на мисията EULEX Kosovo в контекста на цялостния ангажимент на ЕС в Косово. Резултатите от този стратегически преглед ще бъдат приложени през 2012 г.

На фона на продължаващата криза между правителството и опозицията в **Албания** Съветът по външни работи, на заседанието си през юни 2011 г. изрази своята загриженост, като настоя за възобновяване на политическия диалог. В края на годината Съветът приветства някои положителни стъпки, включително създаването на парламентарна комисия за реформа на избирателната система и работна група за реформа на процедурния правилник на парламента, както и календар за приемането на законодателство, изискващо мнозинство от 3/5. Общинските избори от 8 май, които предизвикаха сериозни възражения, като цяло бяха квалифицирани като съревнователни и прозрачни. Не бяха отстранени обаче някои недостатъци. През декември 2011 г. Съветът заяви, че Албания е постигнала ограничен напредък по отношение на изпълнението на политическите критерии за членство и дванадесетте приоритета за започването на преговори за присъединяване, като по този начин Съветът последва препоръката на Европейската комисия да не се дава на Албания статут на страна кандидатка. ЕС остана ангажиран с европейската перспектива за Албания и ще продължи да подкрепя усилията на страната в този процес. През 2011 г. върховният представител, съвместно с комисар Фюле, подчерта нуждата от напредък в политическия диалог, избирателната реформа и други ключови въпроси, включени в програмата на ЕС.

В бившата югославска република Македония основното събитие в началото на 2011 г. беше парламентарният бойкот, обявен от най-голямата опозиционна партия⁴⁰. Въпреки това, през юни в страната се проведе парламентарни избори, оценени от Съвета в заключенията му от декември като съревнователни, прозрачни и добре администрирани на цялата територия на страната. Съветът обаче отбеляза също, че са необходими по-нататъшни усилия за утвърждаване и закрила на основните права в страната. Не беше постигнат напредък по разрешаване на въпроса за името.

Диалогът на високо равнище във връзка с присъединяването, започнат през 2011 г. от председателя на Комисията Барозу и подет през март 2012 г. от комисаря Фюле и министър-председателя Груевски, внесе нова динамика в процеса на интеграция с ЕС⁴¹. В доклада си за напредъка Комисията повтори препоръката, че с тази държава следва да започнат преговори за присъединяване, а Съветът заяви готовността си да разгледа отново въпроса през първата половина на 2012 г.

От съществено значение е поддържането на добросъседски отношения, включително договорено под егидата на ООН и взаимно приемливо решение на проблема за името. Съветът посочи, че очаква резултати от текущия диалог на високо равнище по въпроса за името.

---

⁴⁰ На 7 април 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно доклада за напредъка на бивша югославска република Македония за 2010 г. (P7_TA-PROV(2011)0151).

⁴¹ Учредителната сесия се състоя на 15 март 2012 г.

4. ТУРЦИЯ И СЪСЕДИТЕ ОТ ЗАПАДНА ЕВРОПА

4.1. ТУРЦИЯ

Турция, в качеството си и на страна кандидатка⁴², и ключов регионален партньор, продължи да бъде важен събеседник на ЕС; ЕС поздрави Турция за споделянето на тежестта в сирийската криза. Турция беше активен фактор в широкия регион и изигра влиятелна роля в подкрепа на реформите, в т.ч. в Северна Африка. Освен това Турция продължи ролята си на значим регионален фактор в регионите на Близкия изток, Западните Балкани, Афганистан/Пакистан, Южен Кавказ и Африканския рог. В този контекст върховният представител продължи ангажимента си за укрепване на политическия диалог на ЕС с Турция по представляващи общ интерес въпроси на външната политика и осъществи неколккратно срещи с турския министър на външните работи Давутоглу. Той беше освен това поканен и с готовност се съгласи да участва в неофициално заседание на Съвета. С Турция беше установен неофициален стратегически диалог на равнище политически директори.

ЕС също така високо оцени сериозната ангажираност на Турция в мисиите по линия на ОПСО, по-специално EUFOR Althea и EULEX Kosovo.

Турция продължи ангажираността си с процеса на преговори за присъединяване и програмата за политическа реформа, но в редица области са необходими допълнителни усилия за пълното изпълнение на критериите от Копенхаген, по-специално по отношение на основните свободи. Продължиха усилията за засилване на диалога и сътрудничеството с Турция в борбата ѝ срещу тероризма, както и за започване на диалог по въпросите на визовия режим, мобилността и миграцията, в съответствие с установената практика.

---

⁴² На 9 март 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно доклада за напредъка на Турция през 2010 г. (P7_TA(2011)0090).

В своите заключения от декември 2011 г. Съветът по общи въпроси подчерта, че Турция трябва недвусмислено да се ангажира с отношения на добросъседство и с мирно уреждане на споровете в съответствие с Устава на Организацията на обединените нации, като при необходимост се обръща към Международния съд. Съветът изрази сериозното си безпокойство и настойчиво прикани да се избягват всякакъв вид заплахи или действия, насочени срещу държава членка, или източници на напрежение или действия, които биха могли да накърнят добросъседските отношения и мирното уреждане на спорове. Освен това ЕС изтъкна отново всички суверенни права на държавите — членки на ЕС, които наред с другото включват встъпването в двустранни споразумения, както и проучването и използването на собствените природни ресурси в съответствие с достиженията на правото на ЕС и с международното право, включително Конвенцията на ООН по морско право.

Както се припомня в заключенията на Европейския съвет и Съвета по общи въпроси от декември 2011 г., Съветът изразява съжаление от изявленията на Турция, че ще замрази отношенията си с председателството на ЕС през втората половина на 2012 г., и подчертава, че ролята на председателството на Съвета на ЕС е предвидена в Договора за Европейския съюз.

В заключенията си от декември 2011 г. Съветът отбелязва освен това с дълбоко съжаление, че въпреки постоянните призови Турция продължава да отказва да изпълни задължението си за пълно недискриминационно прилагане на допълнителния протокол към Споразумението за асоцииране спрямо всички държави членки. При липсата на напредък по този въпрос Съветът ще поддържа мерките си от 2006 г., които ще продължават да оказват въздействие върху цялостния напредък на преговорите. Освен това Турция все още не е отбелязала напредък към необходимото нормализиране на отношенията си с Република Кипър.

Съветът заяви още, че от Турция се очаква да подкрепя активно текущите преговори, целящи справедливо, цялостно и надеждно уреждане на кипърския проблем в рамките на ООН съгласно съответните резолюции на Съвета за сигурност на ООН и принципите, на които се основава Съюзът. Ангажирането и конкретният принос на Турция за такова всеобхватно уреждане на въпроса са от решаващо значение.

4.2. ЗАПАДНА ЕВРОПА

По отношение на съседите от Западна Европа, в основата на отношенията на ЕС с тези държави стоят всеобхватни споразумения за сътрудничество, например Споразумението за Европейското икономическо пространство (**Норвегия, Исландия и Лихтенщайн**) или Шенген (същите три държави плюс **Швейцария**).

В областта на ОВППС сътрудничеството на ЕС с държавите, членуващи в ЕИП/ЕАСТ, се задълбочи още повече през 2011 г. чрез тяхното присъединяване към голям брой декларации в областта на ОВППС, както и чрез сътрудничеството в рамките на съвместни действия. Норвегия участва в операции на EULEX Kosovo и EUPOL Афганистан. Що се отнася до Швейцария, тя има 14 души персонал в две мисии (EULEX Kosovo 12 и ПМЕС в БиХ).

ЕС води редовен политически диалог на различни равнища и в различен контекст, като се забелязва увеличение на неофициалните му форми в рамките на значими международни събития.

4.2.1. НОРВЕГИЯ Между ЕС и Норвегия е налице много добро и тясно сътрудничество в областта на външната политика, по-специално по отношение на Близкия изток, Арабската пролет и арктическите въпроси. Тъй като Норвегия председателства Комитета *ad hoc* за връзка за Палестина (международна донорска група в подкрепа на палестинците), министърът на външните работи на Норвегия Стъоре участва в обсъжданията на блискоизточния мирен процес на неформалната среща на министрите на външните работи (среща тип „Гимних“) през септември 2011 г. Норвегия, както и Исландия, подкрепя категорично кандидатурата на ЕС за статут на постоянен наблюдател в Арктическият съвет. Норвегия продължава да е основен партньор в областта на енергийната сигурност (вж. още стр. XX).

4.2.2. ШВЕЙЦАРИЯ Сътрудничеството с Швейцария продължи в области като Южен Кавказ, демократичния процес в Северна Африка и блискоизточния мирен процес.

4.2.3. ИСЛАНДИЯ Продължиха преговорите за присъединяване с Исландия след започването на преговорите през юли 2010 г. , в т.ч. специална глава „*Външна политика, политика на сигурност и отбрана*“. Към декември 2011 г. бяха отворени единадесет глави от преговорите с Исландия, а шест бяха затворени. Исландия продължава да бележи добър напредък в преговорите за присъединяването.

5. АЗИЯ

Четири от стратегическите партньори на ЕС се намират в Азия, която е най-бързо развиващият се регион в света. Европа работи за укрепване на връзките си с този динамичен регион, не само в областта на търговията и инвестициите, но все повече и в областта на политиката и сигурността. За тази цел ЕС следва политика на регионални ангажменти, като допълнение към развиващите се двустранни отношения с азиатските си партньори

На регионално равнище, през юни 2011 г. в Будапеща се проведе Десетата среща на министрите на външните работи Азия—Европа (АСЕМ), в която участваха 47 министри на външните работи от Европа и Азия, заедно с върховния представител, и бяха разгледани въпроси като глобалното икономическо управление, устойчивото развитие, глобални въпроси, регионални въпроси, контактите между хората в контекста на отношенията Азия—Европа и бъдещето на АСЕМ. По-специално задълбочено бяха обменени виждания относно въпросите, свързани с нетрадиционната сигурност.

5.1. ЮЖНА АЗИЯ

5.1.1. ИНДИЯ През 2011 г. продължиха усилията за укрепване на политическото и стратегическото измерение на стратегическото партньорство ЕС—Индия⁴³. В началото на 2012 г. се проведе среща на министерско равнище, както и среща на високо равнище, когато се състоя и посещението на върховния представител. През ноември 2011 г. в Делхи се проведоха първите консултации в областта на външната политика на равнище висши служители. Намерението е това събитие да се провежда ежегодно с цел разширяване и задълбочаване на обмена и консултациите по регионални и глобални въпроси, както и по въпросите на сътрудничеството в областта на сигурността, и за подготовка на срещата на равнище министри. Що се отнася до сътрудничеството в областта на сигурността, напредъкът продължи чрез състоялия се диалог по въпросите на сигурността в Делхи през май 2011 г., както и чрез последвалите работни срещи, посветени на борбата с пиратството и с тероризма и започването на консултации по въпросите на киберсигурността, всичко това в съответствие с договореностите от Единадесетата среща на високо равнище през декември 2010 г. Накрая, през 2011 г. се състоя и следваща среща в рамките на диалога Индия—ЕС по правата на човека⁴⁴.

---

⁴³ На 11 май 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно текущото състояние на преговорите за сключване на споразумение за свободна търговия между ЕС и Индия (P7_TA-PROV(2011)0224).

⁴⁴ На 7 юли 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно Индия, по-специално смъртната присъда на Davinder Pal Singh (P7_TA-PROV(2011)0342).

5.1.2. АФГАНИСТАН Конференцията относно Афганистан⁴⁵, проведена в Бон през декември 2011 г., потвърди дългосрочния международен ангажимент към Афганистан след края на прехода през 2014 г. Във връзка с това ЕС се ангажира да продължи да действа в ролята си на партньор в областта и на сигурността, и на развитието в Афганистан след прехода и обяви началото на преговорите за споразумение за сътрудничество с Афганистан за партньорство и развитие. Съвместяващият функциите на ръководител на делегация и СПЕС Вигаудас Ушацкас продължи да изпълнява важна роля за засилване на присъствието на ЕС на място, в съответствие с плана за действие на ЕС за Афганистан и Пакистан.

През 2011 г. **EUROL Афганистан** консолидира действията си в областта на гражданската полицейска дейност около три програмни стълба: институционална реформа на Министерството на вътрешните работи, професионализация на афганистанската национална полиция и свързване на полицията със съдебната система.

Макар все още да има значителни предизвикателства, е осъзната необходимостта да се премине постепенно от действия за борба с бунтовниците към гражданска полиция, способна да работи на основата на принципите на правовата държава. Засиленото внимание към обучението на ръководителите на афганистанската полиция и създаването на капацитет за обучение под ръководството на Афганистан и в рамките на полицейския колеж в Кабул, постигна успех, като към момента са осъществени курсове за общо 1 600 висши афганистански полицейски служители.

На конференцията в Бон през 2011 г. върховният представител заяви от името на ЕС решимостта на ЕС да удължи мандата на мисията до 2014 г., като решението за параметрите за удължаването ще бъде взето през 2012 г.

---

⁴⁵ На 16 декември 2010 г. Европейският парламент прие резолюция относно нова стратегия за Афганистан (P7_TA-PROV(2010)0490).

5.1.3 ПАКИСТАН ЕС и Пакистан⁴⁶ се договориха и постигнаха споразумение по петгодишен план на ангажиментите, основан на принципите на взаимно уважение, доверие и интереси и с цел изграждане на стратегически отношения. Планът на ангажиментите, договорен в рамките на политическия диалог на равнище политически директори през ноември 2011 г., представлява широка политическа рамка, която ще даде възможност за разширяване на обхвата на политическия диалог и диалога за политиките между ЕС и Пакистан⁴⁷. ЕС за пореден път реагира бързо и предостави хуманитарна помощ в отговор на наводненията, опустошаващи Пакистан през 2011 г. за втора поредна година и засегнали близо 6 милиона души. ЕС и държавите членки предоставиха общо подкрепа в размер на близо 146 милиона евро. Продължи напредъкът в усилията за предоставяне от ЕС на търговски отстъпки за Пакистан в рамките на СТО с цел да се подпомогне икономическото възстановяване след наводненията. В съответствие със заключенията на Съвета по външни отношения на Пакистан от юли 2011 г., в които беше подчертано значението на сътрудничеството в областта на сигурността и борбата с тероризма, започна подготовката на редовния диалог между ЕС и Пакистан по въпросите на борбата с тероризма и бъдещите действия в тази област.

5.1.4. ШРИ ЛАНКА ЕС имаше за цел да развие политика на постепенно нарастващ ангажимент с Шри Ланка в сектори от общ интерес, например гражданското въздухоплаване, туризма и околната среда, както и да работи за бъдещото възобновяване на редовния диалог в рамките на Съвместната комисия. ЕС продължи да следи внимателно състоянието на правата на човека, както и преустройството след конфликта. След приемането на доклада на експертната група на ООН относно твърденията за нарушения на международното право в областта на правата на човека и международното хуманитарно право по време на военния конфликт и след приемането на доклада на Комисията за извлечени поуки и помирение в Шри Ланка⁴⁸, ЕС насърчи властите да предприемат необходимите стъпки за утвърждаване на действително помирение, намиране на решение на въпроса с отчетността и ангажиране с ООН в това отношение.

---

⁴⁶ На 15 декември 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно положението на жените в Афганистан и Пакистан (P7_TA-PROV(2011)0591). На 10 март 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно Пакистан, и по-специално убийството на Shahbaz Bhatti (P7_TA(2011)0098), а на 20 януари 2011 г. — резолюция относно Пакистан, и по-специално убийството на губернатора Salmaan Taseeron (P7_TA(2011)0026).

⁴⁷ Диалогът ще обхване следните области: сигурност; демокрация, управление, права на човека и социално-икономическо развитие; търговия и инвестиции; енергетика; секторно сътрудничество в редица области, в т.ч. миграция, културно сътрудничество, професионално образование, селско стопанство, управление на водите, здравеопазване и научни изследвания.

⁴⁸ На 12 май 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно положението в Шри Ланка (P7_TA-PROV(2011)0242).

5.1.5. БАНГЛАДЕШ Основните приоритети на ЕС в Бангладеш продължиха да са подкрепата за демократичните институции, намаляването на бедността и борбата с изменението на климата, по които ЕС работи посредством програмите си за сътрудничество за развитие, политическия диалог, включително на най-високо равнище, и преследването на амбициозни резултати в международните преговори относно борбата с изменението на климата.

5.2. ЮГОИЗТОЧНА АЗИЯ

5.2.1. АСЕАН ЕС продължи политическия си диалог с АСЕАН, по-специално на срещата на висшите служители във Варшава през октомври 2011 г., която беше посветена на подготовката на предстоящата среща на министерско равнище ЕС/АСЕАН в Бруней (април 2012 г.); на тази среща министрите следва да потвърдят стратегическото значение на отношенията ЕС—АСЕАН и да ги укрепят чрез нов съвместен план за действие. Продължи напредъкът по ратифицирането на третия протокол към Договора за приятелство и сътрудничество в Югоизточна Азия от държавите — страни по договора, а когато този процес приключи (най-вероятно към юли 2012 г.), ЕС ще има възможност да се присъедини към Договора.

ЕС отбеляза значителен напредък и в преговорите по споразумения за партньорство и сътрудничество с няколко страни от АСЕАН, по-конкретно **Малайзия** и **Сингапур**. Споразуменията за партньорство и сътрудничество с **Виетнам** и **Филипините** са вече парафирани. Като потвърди стратегическата цел за сключване на междурегионално споразумение за свободна търговия, ЕС същевременно продължи да се стреми към двустранни споразумения за свободна търговия с държавите от АСЕАН и постигна значителен напредък в преговорите с Малайзия и Сингапур, като е готов да започне преговори и с Виетнам.

5.2.2. БИРМА/МИАНМАР Ангажиментът на ЕС по отношение на Бирма/Мианмар също отбеляза забележителен напредък през годината, в отговор на засилената демокрация в страната, след като новото правителство встъпи в длъжност. През април 2011 г., с подновяването на Решението на Съвета за налагане на ограничителни мерки, ЕС сигнализира, че ще откликне на положителни стъпки от страна на правителството, като отмени временно мерките за забраната за пътуване и замразяване на активите за някои членове на правителството, които не са свързани с военните, в т.ч. министъра на външните работи. Посещенията на специалния пратеник Пиеро Фасино и на съветник Робърт Купър през годината спомогнаха за подобряване на комуникацията относно очакванията на ЕС и готовността за взаимодействие с новото правителство при предприемането на реформи. Остават обаче редица проблеми, в т.ч. значителен брой политически затворници продължават да бъдат в затвора, водят се боеве в етническите региони и има сведения за сериозна злоупотреба с правата на човека в щат Kachin между правителството и етническите въоръжени сили.

5.3. ИЗТОЧНА АЗИЯ

5.3.1. КИТАЙ Вторият стратегически диалог ЕС—Китай между върховния представител и държавния съветник Дай Бингуо се състоя през май 2011 г. в Будапеща/ Gödöllő. На срещата беше потвърдена солидната основа на политическия стълб на стратегическото партньорство между ЕС и Китай и между двете страни беше осъществен всеобхватен обмен на мнения по основни международни въпроси, сред които Иран, Египет, Либия, Тунис, правата на човека⁴⁹, мисията EUNAVFOR ATALANTA, както и по конкретни проекти за разработване, напр. екологичните технологии.

---

⁴⁹ На 7 април 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно случая Ai Weiwei (P7_TA-PROV(2011)0157) и резолюция относно положението и културното наследство в Кашгар (P7_TA(2011)0100).

Председателят Ван Ромпхой посети Китай на 15—19 май по покана на председателя Ху Дзинтао. Посещението свидетелства за значението, което ЕС и Китай отдават на стратегическото си партньорство от установяването му през 2003 г. На 16 май председателят Ван Ромпхой се среща с председателя Ху Дзинтао и двамата изтъкнаха, че тясното сътрудничество е важно за преодоляването на глобалните предизвикателства, сред които глобалното управление и финансовата стабилност. В това отношение и двете страни подчертаха огромната роля на Г-20 и огромното значение на тази група държави за гарантиране на икономическото и финансовото сътрудничество в световен мащаб. Двете страни се споразумяха също, че на следващата среща на високо равнище към общата структура на отношенията ЕС—Китай⁵⁰ следва да се добави нов, трети стълб, предназначен да засили контактите между хората.

Върховният представител посети Китай през октомври 2011 г. Там тя се среща с Дай Бингуо, министъра на външните работи Ян Дзиечъ и министъра на отбраната Лян Гуанли, с които обсъдиха включително международните предизвикателства (Северна Африка, Близкия Изток, Азиатско-тихоокеанския регион), икономическата криза, двустранните отношения и правата на човека.

2011-а година беше определена за Година на младежта за ЕС—Китай. С това се откриха много възможности за укрепване на отношенията ни чрез съсредоточаване на вниманието върху събития за младите хора и обмен между тях, като същевременно беше подчертано, че е важно да се акцентира върху отношенията между хората, за да се подобри още повече взаимното разбирателство.

---

⁵⁰ Четиринадесетата среща на високо равнище ЕС—Китай, предвидена първоначално за 25 октомври в Тиендзин, беше отложена поради непредвидените заседания на Европейския съвет и на държавните и правителствените ръководители на държавите от еврозоната. В крайна сметка срещата се състоя в Пекин на 14 февруари 2012 г.

5.3.2. ЯПОНИЯ Двадесетата среща на високо равнище ЕС—Япония се състоя през май 2011 г., в обстановката след тройното бедствие (земетресение, цунами, аварията в атомната електроцентрала), което сполетя Япония на 11 март⁵¹. Пак през март ЕС задейства системата си за отговор на кризи, с цел да се подпомогне преодоляването на хуманитарните последици от бедствието. ЕС и Япония потвърдиха готовността си да засилят всички аспекти на двустранните отношения и започнаха процес за сключване на две паралелни и допълващи се споразумения: всеобхватно споразумение за политическо, глобално и секторно сътрудничество и амбициозно споразумение за свободна търговия⁵². На срещата на високо равнище бяха определени принципите за конкретното сътрудничество в областта на ядрената сигурност, енергетиката и управлението на бедствия. На срещата беше открита възможността за задълбочаване на взаимодействието с Япония в областта на световната икономика, изменението на климата и енергетиката, както и по регионални въпроси, например прехода в Близкия изток и Северна Африка. ЕС настоя за по-тясно партньорство в областта на управлението на кризи, въздухоплаването и спътниковата навигация. През 2011 г. продължи сътрудничеството в областта на морската сигурност и борбата с пиратските действия по сомалийското крайбрежие и в Аденския залив. Япония допринесе за механизма на ЕС „PEGASE“ за подпомагане на усилията за изграждане на държавност в Палестина.

Върховният представител посети Япония през ноември 2011 г. Там тя обсъди двустранните отношения и международните предизвикателства в областта на мира и сигурността и посети префектурата Мияги, за да изрази солидарността на ЕС с населението на най-силно пострадалата от земетресението и цунамито област, както и увереността си в успеха на усилията за възстановяване.

---

⁵¹ На 24 март 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно положението в Япония, в частност извънредното положение в атомните електроцентрали (P7_TA-PROV(2011)0118)

⁵² На 11 май 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно търговските отношения между ЕС и Япония (P7_TA-PROV(2011)0225).

5.3.3. РЕПУБЛИКА КОРЕЯ ЕС и Република Корея положиха усилия за разширяване и задълбочаване на отношенията си във всички области, в съответствие с взетото на последната среща на високо равнище през октомври 2010 г. решение за изграждане на стратегическо партньорство. На първата среща в рамките на политическия диалог на високо равнище (политически директори), състояла се през ноември 2011 г., и двете страни засилиха политическия диалог и установиха областите за по-тясно сътрудничество по въпроси на външната политика и сигурността, в т.ч. борбата срещу пиратството, преходния процес в Либия, утвърждаването на правата на човека и сътрудничеството за развитие. Сътрудничеството беше засилено и в областта на изменението на климата, „зеления“ растеж, образованието и иновациите. Институционалната база за новото партньорство беше укрепена с временното прилагане, считано от 1 юли, на Споразумението за свободна търговия⁵³ и с напредъка, отбелязан с ратифицирането на усъвършенстваното Рамково споразумение, подписано през май 2010 г..

5.3.4. КОРЕЙСКА НАРОДНОДЕМОКРАТИЧНА РЕПУБЛИКА ЕС продължи политиката си на критична ангажираност по отношение на Корейската народнодемократична република (КНДР) и подкрепата си за международните усилия за установяване на мир и стабилност на Корейския полуостров без ядрено оръжие. ЕС продължава да изпитва сериозно безпокойство от външната дейност за разпространение на оръжие от страна на КНДР. Поради това през декември 2011 г. ЕС засили санкциите си спрямо КНДР, насочени срещу оръжията за масово унищожение, като добави допълнителни лица и образувания, спрямо които да се прилагат ограничителните мерки. ЕС увеличи консултациите с международните си партньори относно по-широкия въпрос за стабилността на Корейския полуостров. В деня на смъртта на Ким Чен Ир през декември 2011 г. върховният представител направи изявление, с което насърчи новото ръководство да работи за подобряване на положението в страната и изрази готовността на ЕС да работи с международните си партньори и КНДР за тази цел.

---

⁵³ На 17 февруари 2011 г. Европейският парламент прие законодателна резолюция относно проекта на решение на Съвета относно сключване на Споразумение за свободна търговия между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Корея, от друга страна (P7_TA(2011)0063).

5.3.5. МОНГОЛИЯ През 2011 г. ЕС и Монголия използват повода на 20-годишнината от установяването на дипломатическите си отношения, за да задълбочат допълнително сътрудничеството си. Въпреки че Споразумението за партньорство и сътрудничество, парафирано през декември 2010 г., все още не е подписано, двете страни продължиха да засилват сътрудничеството си в области като изграждането на капацитет в публичния сектор, управлението и правовата държава, възприемането на норми и стандарти на ЕС, професионално образование и обучение, както и развитието на малки и средни предприятия (МСП). ЕС изрази силен интерес по отношение на подпомагането на Монголия по въпроси, свързани с управлението на бързо развиващия се в страната миннодобивен сектор.

5.4. ТИХООКЕАНСКО КРАЙБРЕЖИЕ

5.4.1. АВСТРАЛИЯ и НОВА ЗЕЛАНДИЯ През годината бяха отбелязани значителни стъпки за развитието на още по-здрави и перспективни отношения с Австралия и Нова Зеландия. Председателят Барозу посети и двете страни през септември 2011 г. В Нова Зеландия той участва и във Форума на тихоокеанските острови.

В края на октомври 2011 г. върховният представител посети Австралия. Там участва като специален гост на срещата на върха на Общността на нациите в Пърт, Австралия, и осъществи многобройни двустранни срещи, включително министерски консултации с външния министър на Нова Зеландия. На тези консултации беше постигнато съгласие да се търси преговорен мандат за рамково споразумение с цел актуализиране на двустранните отношения. На 31 октомври в Канбера започнаха преговори по рамково споразумение, което ще послужи за основа на разширяването на практическото сътрудничество и съвместните действия в области като външните работи и сигурността, помощта за развитие, научните изследвания и иновациите, образованието и изменението на климата. Договорено беше също да започнат преговори по споразумение за управление на кризи.

5.4.2. ФИДЖИ ЕС продължи да следи внимателно политическата обстановка във Фиджи и реши да измени и удължи срока на т.нар. подходящи мерки (съгласно член 96 от Споразумението от Котону и член 37 от Инструмента за сътрудничество за развитие) поради отсъствието на положително развитие по отношение на зачитането на демократичните принципи, правовата държава и правата на човека и основните свободи (ангажименти, които бяха договорени с Фиджи през 2007 г.). Макар сътрудничеството с Фиджи да е все още временно преустановено с малки изключения, Решението на Съвета откри възможности за възобновяване на предоставянето на целеви помощи за уязвимите общности по канали извън правителствените.

6. АФРИКА

През 2011 г. се появи новата държава **Южен Судан**, в редица държави демокрацията беше консолидирана чрез провеждане на вдъхващи доверие избори и ефективни действия от страна на Африка и международната общност в отговор на кризата след изборите в Кот д'Ивоар. Напредъкът обаче беше неравномерен и продължиха да се наблюдават значителни предизвикателства. За тази цел ЕС предприе няколко инициативи за увеличаване на съгласуваността и ефективността на многостранния си ангажимент с региона на Сахел, Судан и Южен Судан и особено с Африканския рог.

През 2011 г. ЕС продължи да следва ангажимента си за укрепване на партньорството си с Африка и на ролята на **Африканския съюз (АС)** за утвърждаване на мира и просперитета на този континент. Координацията по време на Либийската криза, съвместната работа с Африканския съюз в рамките на Групата от Кайро и на Контактната група за Либия са свидетелство за добавената стойност на политическия ни диалог. Четвъртата съвместна консултативна среща между КПС на ЕС и на АС в Адис Абеба през май 2011 г. също беше положителна крачка за укрепване на сътрудничеството в областта на мира и сигурността. Рамката, предоставена от съвместната стратегия на Африка и ЕС, продължи да задава насоките за сътрудничеството ни, по-специално за изпълнението на втория план за действие (2011—2013 г.), приет на последната среща на високо равнище (ноември 2010 г.).

По отношение на мира и сигурността, беше постигнат напредък по привеждането в действие на Африканската архитектура за мир и сигурност, като беше приета пътна карта за 2011—2014 г. Започна нов цикъл за оценка на капацитета на АС и на регионалните икономически общности за водене на операции в подкрепа на мира. По отношение на демократичното управление и правата на човека, ЕС и АС установиха две работни групи за засилване на диалога по въпроси, свързани с управлението на природните ресурси (включително в условия на конфликт и след това) и свобода на изразяването (включително медиите като средство за насърчаване на демократичните промени). В усилията на ЕС да координира позицията си с АС на международни форуми трябва да се отбележи направеното на 12 февруари съвместно изявление по случай Международния ден срещу използването на деца войници. На 1 ноември 2011 г. г-н Гари Куинс беше назначен за специален представител на ЕС (СПЕС) за Африканския съюз.

Предвид предоставяната подкрепа за управлението, ЕС разположи **6 мисии за наблюдение на избори** в Субсахарска Африка (Нигер, Уганда, Нигерия, Замбия, Чад и Демократична република Конго) и 4 експертни мисии (Бенин, Либерия, Кот д'Ивоар и Централноафриканска република). ЕС ще гарантира активни последващи мерки във връзка с препоръките на мисиите за наблюдение на избори в диалог със съответните правителства.

6.1. ЗАПАДНА АФРИКА

6.1.1. САХЕЛ През март 2011 г. на Съвета по външни работи беше представена стратегия на ЕС за сигурност и развитие в Сахел — един от най-бедните региони в света. Регионът на Сахел е изправен пред многобройни и взаимосвързани предизвикателства на крайна бедност, последиците от изменението на климата, чести продоволствени кризи, бърз растеж на населението, нестабилно управление, корупция, напрежение във вътрешната обстановка, риск от екстремистко насилие и радикализация, незаконен трафик и свързани с тероризма заплахи за сигурността. В тези райони се проявява най-отчетливо взаимовръзката между въпросите на сигурността и развитието.

В центъра на стратегията в първоначалния етап са Мали, Мавритания и Нигер, като вниманието е насочено в четири направления: i) развитие, добро управление и решаване на вътрешни конфликти; ii) политика и дипломация; iii) сигурност и правова държава; iv) противодействие на екстремисткото насилие. Като се опира на съществуващите национални, двустранни и многостранни ангажименти, ЕС работи в тясно сътрудничество с държавите от региона, гражданското общество и регионалните и международните органи в борбата за изкореняване на причините за бедността. ЕС предлага подкрепа в областта на икономическото развитие, доброто управление и подобрения достъп до ключова инфраструктура и основни услуги за местното население. Назначен беше високопоставен координатор за региона на Сахел, г-н Мануел Лопес Бланко, а Съветът потвърди ангажимента си за преодоляване на предизвикателствата в областта на сигурността в Сахел, в т.ч. чрез ангажимент на ОПСО с оглед на укрепването на регионалните способности в сферата на сигурността.

6.1.2. КОТ Д'ИВОАР В Кот д'Ивоар⁵⁴ ЕС зае категорична позиция в полза на законно избрания президент Аласан Уатара посредством дипломатически действия и приемането на автономни ограничителни мерки от страна на ЕС, допълващи санкциите на ООН, срещу поддръжниците на незаконния режим на Гбагбо. След падането на този режим през април 2011 г. ЕС предприе незабавни мерки в подкрепа на стабилизацията след кризата. Постепенно бяха премахнати ограничителните мерки и беше възобновено сътрудничеството за развитие. На 23 ноември президентът Уатара направи официално посещение в Брюксел, където се срещна с председателя Ван Ромпъой и председателя Барозу. ЕС използва посещението да потвърди отново подкрепата си за завръщането на демокрацията в Кот д'Ивоар и да насърчи президента на страната да гарантира безпристрастност на правосъдието, помирение и реформа на сектора на сигурността като предпоставки за постигането на устойчив мир и стабилност.

---

⁵⁴ На 7 април 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно положението в Кот д'Ивоар (P7_TA-PROV(2011)0152).

6.1.3. НИГЕРИЯ В Нигерия демократичната консолидация продължи с президентските избори през април 2011 г., които бяха оценени като най-честните избори след възобновяването на демокрацията в страната и бяха наблюдавани от мисия на ЕС за наблюдение на изборите. През 2011 г. обаче възобнови действията си агресивното екстремистко движение „Боко Харам“, представляващо сериозна заплаха за сигурността с извършените множество терористични нападения срещу държавни органи и християнски и умерени мюсюлмански групи, които нападения бяха заклеймени от върховния представител.

6.1.4. НИГЕР През юни 2011 г., след образцов демократичен преход, в Нигер бяха осъществени консултации съгласно член 96 от Споразумението от Котону и ЕС възобнови напълно сътрудничеството си за развитие.

6.1.5. ГВИНЕЯ-КОНАКРИ В Гвинея-Конакри, след напредък в прехода към демокрация, по-специално чрез провеждането на демократични президентски избори през 2010 г., ЕС облекчи условията за възобновяване на сътрудничеството и премахна санкциите срещу всички лица, считани за отговорни за насилието през септември 2009 г., с изключение само на пет от тях.

6.2. ИЗТОЧНА АФРИКА

6.2.1. АФРИКАНСКИЯТ РОГ През ноември 2011 г. ЕС прие стратегическа рамка, като подчерта значението, което отдава на отношенията си с региона на Африканския рог и широкия спектър от ангажиране в областта на политиката, сигурността, развитието и хуманитарната дейност⁵⁵, както и по-нататъшното продължаване на работата, извършена от върховния представител през 2010 г., по-специално в борбата с пиратството.

---

⁵⁵ На 15 септември 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно глада в Източна Африка (P7_TA-PROV(2011)0389).

Стабилността в региона на Африканския рог е от стратегически интерес за ЕС. Ако Африканският рог е безконтролна, политически изоставена и икономически изолирана зона, това се отразява не само на страните от региона, но и на стабилността и сигурността на ЕС. Следователно в стратегическата рамка се отчита необходимостта да се разгледат връзките между несигурността, бедността и управлението и се предвижда цялостен подход, събиращ заедно многостранното ангажиране на ЕС в региона.

Петте всеобхватни цели на тази рамка са: да се допринесе за мира и сигурността — действията на ЕС в Сомалия, Судан и Южен Судан са в центъра на тези усилия, но също и да се възпрат бъдещи конфликти в региона; да се смекчат последиците от несигурността в региона, като пиратството и тероризма; да се помогне за изграждането на демократични и отговорни държавни структури; да се подпомогне развитието и икономическия растеж; и да се насърчи регионалното сътрудничество, особено чрез междуправителствения орган за развитие, в който членуват осемте държави от Африканския рог (Джибути, Еритрея, Етиопия, Кения, Сомалия, Южен Судан, Судан и Уганда). ЕС ще използва всичките си инструменти, за да осъществи този всеобхватен подход с цел да постигне максимално въздействие. За да помогне за осъществяването на подхода, през декември 2011 г. ЕС назначи първия специален представител на ЕС (СПЕС) за Африканския рог, г-н Александър Рондос, като първоначално усилията са насочени към Сомалия, регионалните измерения на конфликта в тази страна и пиратството.

В края на 2011 г. започнаха обсъжданията сред държавите членки за продължаване на мандата на **операцията EUNAVFOR Atalanta за борба с пиратството** до декември 2014 г. Благодарение на операцията благополучно бяха доставени хранителни помощи от кораби на Световната продоволствена програма и бе осигурена охрана на повече от 120 търговски кораба до Могадису, Сомалия. Беше осигурена защита на подобен брой уязвими кораби с доставки за операцията на АС в подкрепа на мира AMISOM.

Общото равнище на пиратската дейност в региона остава високо с реално въздействие върху международната търговия, но същевременно операцията EUNAVFOR за борба с пиратството успя да намали броя на пиратските нападения край бреговете на Сомалия. През 2011 г. броят на отвлечените кораби и на успешите нападения спадна, което частично може да се отдаде на по-ефективната тактика на EUNAVFOR, включително предприетите през 2011 г. общо 75 действия за пресичане на пиратството.

Въз основа на споразуменията за прехвърляне със Сейшелските острови и с Кения от началото на операцията 22 лица, заподозрени в пиратство, бяха прехвърлени за наказателно преследване на Сейшелските острови, а 79 — в Кения. Паралелно с това ЕС си сътрудничи със Службата на ООН по наркотиците и престъпността (UNODC) за подпомагане на сейшелската съдебна система в рамките на Инструмента за стабилност. ЕС също сключи споразумение за прехвърляне с Мавриций и започна преговори с Танзания по подобно споразумение.

Като част от всеобхватния подход към пиратството Съветът реши през декември 2011 г. да стартира мисия в рамките на ОПСО за изграждане на военноморски капацитет в региона (EUCAP Nestor). Тя ще укрепи военноморския капацитет на пет държави в региона и ще подпомогне правните действия срещу пиратството в Сомалия.

През юли 2011 г. Съветът постигна съгласие да разшири и пренасочи мандата на мисията на ЕС за обучение (EUTM Сомалия), която оказва подкрепа на обучението на сомалийските сили за сигурност в Уганда. Военната мисия на ЕС продължи да се провежда в тясно сътрудничество с партньорите, включително преходното федерално правителство (Сомалия), Уганда, АС, ООН и САЩ. EUTM е значителен елемент от всеобхватното ангажиране на ЕС в подкрепа на Сомалия.

По време на този втори мандат EUTM ще се съсредоточи върху развитието на способности за командване и контрол и за самообучение, като предостави обучение на младши офицери, подофицери, специалисти и обучители. Новият мандат ще включва два периода на обучение по шест месеца и се очаква да приключи до края на 2012 г. Успоредно с това, ЕСВД извърши наблюдение на реинтегрирането и набирането на войници, обучени по време на първия мандат, като резултатите бяха напълно удовлетворителни. Тези войници допринесоха за разширяване на района, контролиран от преходното федерално правителство и от AMISOM в Могадишу. ЕС продължи да оказва финансова подкрепа на AMISOM.

През декември 2011 г. Съветът постигна съгласие да ускори планирането, за да започне да действа оперативният център за операциите в региона на Африканския рог.

6.2.2. СУДАН / ЮЖЕН СУДАН Обявената през юли 2011 г. независимост на Южен Судан⁵⁶ отбеляза важен момент в изпълнението на суданското всеобхватно мирно споразумение. Освен че откри нова делегация на ЕС в Джуба, ЕС възприе всеобхватен подход към двете държави — Судан и Южен Судан. Въпреки оптимизма, проявен при церемонията за отбелязване на Деня на независимостта, на която присъстваше върховният представител, през второто полугодие се забелязваше тревожно влошаване на отношенията между двете държави. ЕС продължава да е загрижен от липсата на напредък в намирането на решение на нерешените въпроси между Судан и Южен Судан, свързани с всеобхватното мирно споразумение и обстановката след отделянето. ЕС продължи да следи с особено внимание състоянието на сигурността и произтеклите от това хуманитарни кризи в провинция Сини Нил, Южен Кордофан⁵⁷ и Абией.

---

⁵⁶ На 9 юни 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно Судан и Южен Судан: положението след референдума през 2011 г. (P7_TA-PROV(2011)0267).

⁵⁷ На 15 септември 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно Судан: положението в Южен Кордофан и избухването на въоръжен конфликт в провинция Сини Нил (P7_TA-PROV(2011)0393).

Вниманието на СПЕС за Судан, Розалинд Марсдън, заедно с това на други международни партньори, беше съсредоточено върху подкрепата за изпълнението на всеобхватното мирно споразумение, включително мирното провеждане на референдум за самоопределение сред населението на Южен Судан. СПЕС работи и за разрешаване на конфликтите в Дарфур, Южен Кордофан и Сини Нил.

За предотвратяване на по-нататъшното влошаване на спора относно река Нил ЕС насърчи държавите от **басейна на река Нил** да продължат сътрудничеството си с цел управление на водите на река Нил по устойчив и взаимноизгоден начин.

6.2.3. МАДАГАСКАР Към Мадагаскар⁵⁸ продължава да се прилага член 96 от Споразумението от Котону. Въпреки това благодарение на положителното развитие на политическата обстановка (пътна карта, подписана с посредничеството на Южноафриканска общност за развитие) наложените съответни мерки бяха изменени през декември 2011 г., което позволи на ЕС да подкрепи с условия текущия процес на преход.

6.3. ЦЕНТРАЛНА АФРИКА

6.3.1. ДЕМОКРАТИЧНА РЕПУБЛИКА КОНГО (ДРК) В региона на **Големите африкански езера** организирането на президентските и законодателните избори в Демократична република Конго беше събитие с голямо значение през 2011 г. Върховният представител направи четири изявления през ноември и декември 2011 г., като изрази сериозни опасения относно процеса, осъди нередностите, насилието и нарушаването на правата на човека⁵⁹. ЕС недвусмислено критикува сериозните недостатъци, липсата на прозрачност при преброяването на гласовете и публикуването на резултатите, което се отрази на доверието в избирателния процес. През октомври 2011 г. върховният представител назначи високопоставен координатор за региона на Големите африкански езера — Коен Вервеке.

---

⁵⁸ На 9 юни 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно положението в Мадагаскар (P7_TA-PROV(2011)0270).

⁵⁹ На 7 юли 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно Демократична република Конго и масовите изнасилвания в провинция Южно Киву (P7_TA-PROV(2011)0340).

В Демократична република Конго в момента има две мисии по линия на ОПСО за реформата на сектора на сигурността: EUSEC ДР Конго и EUPOL ДР Конго.

През 2010 г. мандатът на EUSEC ДР Конго беше удължен до септември 2012 г. Мисията съдейства на конгоанските власти за реформата в областта на отбраната на стратегическо равнище, за управлението на администрацията и човешките ресурси, за военното образование, логистиката, правата на човека и гражданско-военното сътрудничество. EUSEC предоставя военна консултация пряко на конгоанските власти и допринася за постигането на тези цели чрез проекти на място.

През 2011 г. EUSEC помогна на конгоанските власти с разпределянето на военни карти за самоличност в цялата страна и продължава да съдейства за управлението на човешките ресурси, както и по административни и финансови въпроси. Една от основните задачи на конгоанските власти за предстоящия период е прилагането на закона за организиране на конгоанската армия от август 2011 г. EUSEC пряко подпомага този процес.

През 2011 г. EUPOL ДР Конго продължи да подкрепя реформата на сектора на сигурността в областта на полицията и взаимодействието ѝ със съдебната система чрез наблюдение, насочване и консултиране, като съдейства на конгоанските власти за прилагането на плана за действие в областта на полицията и свързаната с него законодателна рамка. Мисията допринесе за местните и международните усилия за укрепване на способностите на националната полиция и изграждане на капацитет, както и за засилване на взаимодействието между националната полиция и системата на наказателното правосъдие в по-широк план. През 2011 г. мандатът на EUPOL беше удължен до септември 2012 г.

6.3.2. ЦЕНТРАЛНОАФРИКАНСКА РЕПУБЛИКА (ЦАР) Обстановката в

Централноафриканската република продължи да бъде неустойчива, след като резултатите от общите избори през 2011 г. предизвикаха стесняване на политическото пространство. Това доведе до още по-голямо ангажиране на ЕС под формата на засилен политически диалог с властите на ЦАР. ЕС продължи да набляга на продължаването на националното помирение и консолидирането на мира в страната, също като оказваше подкрепа на ръководената от ЕССАС (Икономическа общност на държавите от Централна Африка) африканска мисия за изграждане на мира в ЦАР (MISOPAX).

6.4. ЮЖНА АФРИКА

6.4.1. ЮЖНА АФРИКА Четвъртата годишна среща на високо равнище Южна Африка—Европейски съюз през септември 2011 г. отбеляза задълбочаване на стратегическото партньорство с ползотворен напредък по търговските преговори във връзка със Споразумението за икономическо партньорство между Южноафриканската общност за развитие и Европейския съюз (SADC-EU EPA), по Зимбабве и по постигането на по-голямо взаимно разбирателство по отношение на Либия. На срещата беше направен отчет и беше оценен положително постигнатият напредък в прилагането на партньорството чрез съвместния план за действие, както и чрез политическия диалог на равнище високопоставени представители, който беше воден през годината, включително третата среща с Южна Африка в Претория през юни на равнището на Комитета по политика и сигурност.

6.4.2. ЗИМБАБВЕ По отношение на Зимбабве⁶⁰ ЕС изигра водеща роля за намирането на консенсус сред членовете на Кимбърлийския процес за експлоатация на диамантите от областта Маранге и през ноември 2011 г. направи необходимото за постигане на споразумение, поддържащо неговите принципи и цели. Върховният представител направи изявление, в което приветства този положителен резултат не само за Кимбърлийския процес, но и за народа на Зимбабве, тъй като по-голямата прозрачност дава възможност на хората да имат полза от приходите, получавани от износа на природни ресурси. В контекста на ангажирането си наново със Зимбабве ЕС премахна имената на 35 лица от списъка за визова забрана и замразяване на активи в отговор на постигнатия значителен напредък в решаването на икономическата криза и подобряването на основните социални услуги. ЕС изразява готовност да преразгледа оставащите мерки при конкретен напредък в прилагането на всеобщото политическо споразумение и подготовката на честни избори.

6.4.3. ЗАМБИЯ Президентските и парламентарните избори в Замбия бяха организирани по прозрачен и честен начин, довел до успешна смяна на властта, което даде положителен пример за региона. ЕС наблюдава изборния процес чрез мисия за наблюдаване на избори.

7. АМЕРИКА

7.1. СЕВЕРНА АМЕРИКА

7.1.1. СЪЕДИНЕНИ АМЕРИКАНСКИ ЩАТИ (САЩ) САЩ остават ключов партньор на ЕС. През 2011 г. стратегическото партньорство между ЕС и САЩ беше допълнително укрепено. Върховният представител и държавният секретар Клинтън имаха чести и близки контакти. Върховният представител се срещаше редовно и със съветника на САЩ по националната сигурност Том Донилян.

---

⁶⁰ На 7 април 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно Зимбабве (P7_TA-PROV(2011)0159).

Акцент в срещата на високо равнище ЕС—САЩ⁶¹ във Вашингтон на 28 ноември бяха заетостта и растежът, глобалните предизвикателства, сигурността на нашите граждани и външната политика. Растежът и заетостта бяха посочени като сериозно икономическо предизвикателство и основна област на сътрудничеството между ЕС и САЩ в сегашния икономически климат и по въпроса бе сформирана работна група на високо равнище ЕС—САЩ. Беше приветстван напредъкът, постигнат от работната група ЕС—САЩ по въпросите на киберсигурността и киберпрестъпността. Беше подчертано и значението на Трансатлантическия икономически съвет, който заседава на 29 ноември, и беше изтъкната ролята му за засилването на търговията и създаването на работни места. Срещата на високо равнище беше предшествана от министерска среща на Енергийния съвет ЕС—САЩ под председателството на върховния представител и на държавния секретар Клинтън, което допълнително засили сътрудничеството в областта на енергийната сигурност.

Годината беше белязана от силно и ефективно сътрудничество между ЕС и САЩ в областта на външната политика. То беше насочено към близките съседи на ЕС и Близкия изток, където върховният представител и ЕСВД проявиха голяма активност. ЕС и САЩ координираха плановете си относно подпомагането на процеса на реформи в Северна Африка и Близкия изток, относно политическата и хуманитарната обстановка в Либия, както и относно ограничителните мерки спрямо Либия, Сирия и Иран. Освен това се проведе диалог по същество относно дългосрочната перспектива за региона. Те си сътрудничеха тясно и в рамките на Четворката за блискоизточния мирен процес. ЕС и САЩ също поеха съвместен ангажимент на високо равнище в Украйна, Беларус и на Балканите. Беше изпълнена пълна програма от срещи за политически диалог на всички равнища.

---

⁶¹ На 17 ноември 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно срещата на високо равнище ЕС—САЩ и Трансатлантическия икономически съвет (Т7-0510/2011).

Вече плодотворното сътрудничество в областта на управлението на кризи беше допълнително разширено през 2011 г. с подписването на 18 май 2011 г. на рамково споразумение за участие с цел улесняване на ангажирането на САЩ в мисии и операции по линия на ОПСО. САЩ участваха активно в операции по управление на кризи в рамките на ОПСО, по-специално в Косово (EULEX) и ДРК (EUSEC и EUPOL ДР Конго). Следва да се отбележи и отличното сътрудничество между военноморските сили в Индийския океан (CTF 151 и Atalanta).

7.1.2. КАНАДА В отношенията ЕС—Канада през 2011 г. преобладаваше серия от преговори от голямо значение, по-специално относно актуализирането на рамковото споразумение от 1976 г., което и двете страни искат да завършат през 2012 г., както и относно всеобхватно икономическо и търговско споразумение⁶². В новото споразумение за стратегическо партньорство ще залегнат, под формата на правно обвързващ инструмент, политическият диалог, общите ангажименти и общите ценности в областта на човешките права, демокрацията, принципите на правовата държава, неразпространението, утвърждаването на Международния наказателен съд и борбата срещу тероризма. То ще послужи за рамка и на вече действащото сътрудничество по въпросите на международния мир и сигурността, освен други области на сътрудничество.

През 2011 г. ЕС имаше пълна програма на политически диалог с Канада. Върховният представител проведе няколко срещи с министъра на външните работи на Канада, като двамата поддържаха редовни контакти. Канада продължи да дава принос за мисиите на ЕС по линия на ОПСО в Афганистан и палестинските територии и участва също в мисиите на ЕС за наблюдение на избори в Тунис, ДР Конго, Нигер и Судан⁶³. Имаше активно сътрудничество по въпроси като санкциите срещу Иран и Сирия, както и ефективна координация след „Арабската пролет“ в Тунис, Египет и Либия. Беше изпълнена пълна програма от срещи в рамките на политическия диалог.

---

⁶² На 8 юни 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно търговските отношения ЕС—Канада (P7_TA-PROV(2011)0257).

⁶³ ЕС, Канада и правителството на Белгия бяха общи домакини на конференция през февруари 2011 г. в Брюксел на тема „Хаити — една година след земетресението“, като обсъдиха тясната координация на място и перспективите в бъдеще.

7.2. ЮЖНА АМЕРИКА

МНОГОСТРАННИ ОТНОШЕНИЯ

7.2.1. АМЕРИКА и КАРИБИТЕ (ЛАК) През 2011 г. продължи укрепването на политическите отношения с Латинска Америка и страните от Карибския басейн. Беше отбелязан напредък в прилагането на резултатите от срещата на високо равнище в Мадрид през 2010 г.: бяха парафирани споразумението за асоцииране с Централна Америка и търговското споразумение с Колумбия и Перу. Бяха проведени четири кръга преговори по споразумението за асоцииране ЕС—Меркосур, което доведе до значителен напредък. През ноември 2011 г. в Хамбург беше открит централният офис на фондацията ЕС—ЛАК, а механизмът за инвестиции в Латинска Америка се оказа особено ефективен инструмент в подкрепа на инвестициите в региона. Изпълнението на плана за действие от Мадрид продължи.

Подготовката на предстоящата среща на високо равнище ЕС—ЛАК, която се очаква да се проведе в Сантяго през януари 2013 г., започна през 2011 г. Темата на срещата на високо равнище: *„Съюз за устойчиво развитие: насърчаване на инвестициите със социално и екологично качество“* е особено уместна. През януари, април и октомври 2011 г. се проведеха три срещи на високопоставени служители от ЕС—ЛАК за подготовка на срещата на високо равнище.

Сигурността остава важен въпрос за региона на ЛАК. Бяха стартирани ad hoc диалози в областта на сигурността с Мексико и Централна Америка. ЕС предостави силна политическа подкрепа за стратегията в областта на сигурността в Централна Америка, представена на международната конференция в Гватемала през юни 2011 г. ЕС активно участваше в последващите стъпки от конференцията чрез механизма на т. нар. „група на приятелите“. Бяха проведени няколко заседания на механизма ЕС/ЛАК относно наркотиците. Въпросите, свързани със сигурността, бяха ключови теми и в политическите консултации, проведени с Русия, Канада и САЩ относно ЛАК. Структурираният диалог ЕС—ЛАК относно миграцията продължи чрез срещи между високопоставени представители и повече технически заседания.

7.2.2. ЕВРО-ЛАТИНОАМЕРИКАНСКАТА ПАРЛАМЕНТАРНА АСАМБЛЕЯ

(ЕВРОЛАТ) Евролат допринесе значително за определяне на политиката по отношение на региона и за предприемане на последващи стъпки във връзка с различни събития. През април 2011 г. изпълнителното бюро на Евролат се среща в Картахена де Индиас (Колумбия), най-вече за да подготви петото пленарно заседание на Евролат през май 2011 г. в Монтевидео. Бяха проведени заседания на бюрото и комисиите на Евролат през май (непосредствено след пленарното заседание) и през ноември (Брюксел). На заседанието през ноември 2011 г. говори върховният представител, което беше топло приветствано от Асамблеята.

7.2.3. КАРИФОРУМ Отношенията с **Карибския регион** през 2011 г. се характеризираха с последващи действия на значителния брой инициативи, стартирани през 2010 г. Следването и укрепването на политическия диалог с региона остава приоритет (през 2012 г. се планира да се проведе политически диалог ЕС—Карифорум на равнище високопоставени служители). Окончателният проект на съвместната стратегия ЕС—Карибски регион, стартирана на срещата на високо равнище ЕС—КАРИФОРУМ през 2010 г., беше подготвен за институционална обработка и се очаква да влезе в действие през 2012 г.⁶⁴

ДВУСТРАННИ ОТНОШЕНИЯ

7.2.4. БРАЗИЛИЯ Петата среща на високо равнище ЕС—Бразилия през октомври в Брюксел потвърди солидарността на стратегическата връзка ЕС—Бразилия, като обсъжданията се съсредоточиха върху отношенията ЕС—Бразилия⁶⁵, международната икономическа ситуация, изменението на климата, енергетиката и преговорите ЕС—Меркосур за споразумение за асоцииране.

---

⁶⁴ В областта на търговията и сътрудничеството прилагането на Споразумението за икономическо партньорство (СИП) набра скорост с организирането на Комитета по търговия и развитие, установяването на звената за изпълнение на СИП и провеждането на консултация с държави — членки на Европейския съюз относно оптимизирането на въздействието на СИП. Започнатият процес на регионален междинен преглед потвърди необходимостта в центъра на вниманието да остане секторът на регионалната интеграция, и доказа на практика, че Карибският регион е водещ сред регионите от АКТЬ по отношение на изпълнението на ангажиментите си по линия на регионалния пакет на 10-тия ЕФР. Накрая, отдавна очакваният Карибски доверителен фонд за инфраструктура беше одобрен от Комитета на ЕФР под формата на карибски инвестиционен механизъм, който ще стартира през 2012 г.

⁶⁵ На 20 януари 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно Бразилия: екстрадиране на Cesare Battisti (P7_TA(2011)0027).

Сред постигнатите резултати от особено значение бяха споразумението за заем от 500 милиона евро между Европейската инвестиционна банка и *Banco Nacional de Desenvolvimento Economico e Social* (BNDES) за проекти в областта на възобновяемата енергия и енергийната ефективност, подписването на съвместната програма в областта на културата 2011—2014 г. и подписването на три писма за намерение, чиято цел е улесняването на туристическите потоци между ЕС и Бразилия, установяването на структуриран диалог в областта на космическата политика и засилването на научното сътрудничество между Съвместния изследователски център на Европейската комисия и министерството на науката, технологиите и иновациите на Бразилия.

Установен беше политически диалог на равнище политически директори с цел укрепване на сътрудничеството по двустранни и международни въпроси. Първата среща се проведе в Брюксел през май 2011 г.

7.2.5. МЕКСИКО През 2011 г. се задълбочиха отношенията с Мексико, един от стратегическите ни партньори. През годината се увеличи координацията за насърчаване на заемането на общи позиции по въпроси като изменението на климата и разпространението на демокрацията. Второто заседание в рамките на двустранния диалог на високо равнище в областта на правата на човека се проведе през март 2011 г., като специално беше обърнато внимание на вътрешната обстановка в Мексико и реформите, предприети от федералното правителство в съответствие с международните му задължения. Заседанието на съвместния комитет с Мексико се проведе през октомври 2011 г. за преразглеждане на изпълнението на всеобхватното споразумение и стратегическото партньорство.

7.2.6. КУБА Шестото заседание в рамките на политическия диалог ЕС—Куба се проведе през февруари в Брюксел. Бяха засегнати въпроси, свързани с правата на човека, както и международни проблеми, по-специално изменението на климата. Продължи размисълът относно бъдещето на отношенията ЕС—Куба, започнат от Съвета на 25 октомври 2010 г.

7.2.6. ХАИТИ През 2011 г. ЕС продължи да предоставя жизнено важна хуманитарна помощ и съдействие за сътрудничество в подкрепа на възстановяването на Хаити⁶⁶. Назначаването на министър-председателя Коний и сформирането на нов кабинет през третото тримесечие на 2011 г. сложи край на продължителния период на политическа криза и даде възможност за нов тласък на двустранния политически диалог ЕС—Хаити. В областта на правата на човека ЕС допринесе в значителна степен за подготовката на първия в Хаити общ периодичен преглед под егидата на Съвета на ООН по правата на човека.

7.2.7. ДЪРЖАВИ ОТ АНДИТЕ Що се отнася до държавите от региона на Андите, на петото заседание на Съвета за асоцииране с **Чили** (7 октомври 2011 г.) беше потвърдено продължаващото успешно изпълнение на Споразумението за асоцииране. Бяха започнати преговори по споразумение, предвиждащо рамка за участието на Чили в операциите на ЕС по управление на кризи. След парафиране на търговското споразумение на ЕС с **Перу** и **Колумбия** през март беше стартиран процесът на одобряване на споразумението. В Колумбия се очаква икономическите възможности, предвидени в споразумението, да допринесат за премахване на задушаващата хватка на незаконната икономика на наркотиците и да окажат подкрепа за мирния план на президента Сантос; в Перу чрез насърчаване на устойчивото икономическо развитие споразумението ще подпомогне борбата с наркотиците и укрепването на механизмите за предотвратяване и управление на конфликти. ЕС продължи борбата с наркотиците и наркотрафика в региона на Андите като цяло, като повдигна този основен въпрос на срещи не само с Колумбия (през декември) и Перу (през март и декември), но също и с **Боливия** (през септември). Освен това ЕС допринася за усилията за стабилизиране на границата между Колумбия и **Еквадор**.

---

⁶⁶ На 19 януари 2011 г. Европейския парламент прие резолюция относно положението в Хаити една година след земетресението: хуманитарна помощ и възстановяване (P7_TA(2011)0018).

Б. ДЕЙСТВИЯ В ОТГОВОР НА ЗАПЛАХИТЕ И ГЛОБАЛНИТЕ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА

1. РАЗПРОСТРАНЕНИЕ НА ОРЪЖИЯ ЗА МАСОВО УНИЩОЖЕНИЕ (ОМУ) И СРЕДСТВАТА ЗА ТЯХНАТА ДОСТАВКА /КОНВЕНЦИОНАЛНИ ОРЪЖИЯ

1.1. НЕРАЗПРОСТРАНЕНИЕ НА ОМУ

Неразпространението и разоръжаването продължиха да са неделима част от външната политика на ЕС през 2011 г.⁶⁷

Благодарение на новите възможности, които предоставя Договорът от Лисабон, бяха предприети усилия за засилване на координацията между институциите на ЕС и държавите членки. Беше даден приоритет на съчетаването на всички инструменти на разположение на ЕС, за да се направи необходимото за ефективно и съгласувано прилагане. По-специално, ЕС продължи да подкрепя всестраниното приемане на съответните международни договори и други правни инструменти, както и пълното им прилагане. ЕС продължи също да насърчава включването на клаузи, свързани с неразпространението (обхващащи ОМУ, както и малките оръжия и леките въоръжения (МОЛВ), в споразуменията с трети държави. През 2011 г. бяха предприети преговори по клаузи относно ОМУ и МОЛВ с Армения, Австралия, Азербайджан, Канада, Грузия, Малайзия и Меркосур.

1.1.1. Договор за неразпространение на ядреното оръжие През 2011 г. ЕС съсредоточи усилията си върху активното продължаване на изпълнението на плана за действие, приет от конференцията от 2010 г. по преразглеждане на Договора за неразпространение на ядреното оръжие. През юли 2011 г. беше организиран успешен семинар на ЕС относно свободна от ОМУ зона в Близкия изток, в който участваха близо 200 учени и правителствени служители от ЕС, от всички държави от региона, от трети държави, както и съответните международни организации, с цел да се допринесе за процеса, водещ към конференцията през 2012 г., която предстои да бъде организирана от ООН.

---

⁶⁷ Ангажирането на ЕС с целия спектър от дейности в тази област се основава на набор от стратегически документи: Европейската стратегия за сигурност от 2003 г., Стратегията на ЕС срещу разпространението на оръжия за масово унищожение (ОМУ) от 2003 г. и Новите насоки за действие в борбата с разпространението на ОМУ и системите за тяхната доставка от 2008 г., Стратегията на ЕС за борба с незаконното натрупване и трафика на малки оръжия и леки въоръжения (МОЛВ) и боеприпаси за тях от 2005 г. и Общата позиция относно износа на конвенционални оръжия от 2008 г.

Предприетите от ЕС усилия по отношение на Иран и КНДР са очертани в съответната глава на раздел А от настоящия доклад.

1.1.2. Договор за пълна забрана на ядрените опити (ДПЗЯО) ЕС продължи да насърчава влизането в сила на ДПЗЯО, като прилагаше решението на Съвета от юли 2010 г., за да подкрепи допълнително дейностите на Подготвителната комисия на Организацията на Договора за пълна забрана на ядрените опити (ОДПЗЯО). Тези усилия бяха допълнени от дипломатически действия⁶⁸. Ратифицирането на договора от Индонезия (една от оставащите към тогавашния момент 9 държави от приложение 2, които трябва да ратифицират ДПЗЯО) през декември 2011 г. беше горещо приветствано от върховния представител като допълнителна стъпка към целта за елиминиране на всички взривове от ядрени опити по света.

1.1.3. Международна агенция за атомна енергия (МААЕ) ЕС също продължи да оказва подкрепа на МААЕ във Виена⁶⁹. През 2011 г. Съюзът допринесе съществено за проекта на МААЕ за създаването на банка за нискообогатен уран, като предостави 10 милиона евро чрез Инструмента за стабилност и обяви готовността си да подкрепи и по-нататък този проект със значителни средства от Инструмента за стабилност и от бюджета за ОВППС. ЕС предостави и 5 милиона евро за модернизиране на аналитичната лаборатория на МААЕ за гарантиране на ядрената безопасност в Зайберсдорф (Австрия). Целта е да се направи необходимото когато трети държави предприемат ядрени дейности да спазват най-високите стандарти на ядрена безопасност, сигурност и защита. Следователно ЕС и неговите държави членки допринасят и за дейности с „мирно използване“ в областта на енергетиката и в други неенергийни области, отчасти чрез МААЕ, с приблизително 150 милиона евро годишно.

---

⁶⁸ Политически диалог, демарши, изявления, направени на неофициалната среща на Общото събрание на ООН за честване на Международния ден срещу ядрените опити и на Конференцията „Член XIV“ през септември 2011 г. в Ню Йорк.

⁶⁹ ЕС остава основен донор на Фонда за ядрена сигурност на МААЕ в полза на повече от 50 държави в Африка, Близкия изток, Латинска Америка и Азия, като е предоставил повече от 30 милиона евро от 2004 г. насам.

1.1.4. Конвенция за забрана на химическите оръжия (CWC) ЕС продължи да насърчава усилено всеобщото присъединяване към Конвенцията и пълното ѝ прилагане. Съветът започна работа по проект за решение, което се основава на успешния опит от сътрудничеството между ЕС и Организацията за забрана на химическото оръжие (ОЗХО). ЕС започна също работа по позицията си относно бъдещето на ОЗХО.

1.1.5. Биологични оръжия ЕС продължи работата си за предотвратяване на заплахата от биологичните оръжия, която буди растяща загриженост по света⁷⁰. ЕС участва активно в процеса, довел до **Седмата конференция за преглед на Конвенцията за биологичните и токсичните оръжия** (декември 2011 г.), като договори обща позиция, приета от Съвета през юли 2011 г. В позицията са определени приоритетите на ЕС (увереност в спазването, изпълнение на национално равнище и универсалност на Конвенцията) с оглед постигането на успех на Конференцията. На тази основа ЕС проведе двустранни консултации с ключовите участници и допринесе за постигането на резултати, които могат да се сметнат като цяло за положителни, въпреки че са ограничени.

1.1.6. Контрол на износа По отношение на процесите на контрол върху износа ЕС продължи да подкрепя изпълнението на резолюции 1540, 1673 и 1810 на Съвета за сигурност на ООН чрез съвместно действие на Съвета от 2008 г., чиято цел е повишаване на уменията и капацитета на държавните служители на трети държави.

---

⁷⁰ В основата на работата бяха две съвместни действия: едното в подкрепа на Конвенцията за биологично и токсично оръжие (КБТО), а другото в подкрепа на действията на Световната здравна организация (СЗО) в областта на биобезопасността и биосигурността в изпълнение на Международните здравни правила, като се отчита значението на превантивните мерки в областта на биобезопасността и биосигурността за международната сигурност. През 2011 г. Службата на ООН по въпросите на разоръжаването проведе четири регионални семинара и седем национални посещения за оказване на съдействие. СЗО организира три регионални семинара и четири посещения за оказване на съдействие и завърши пилотен проект в Оман по въпросите на биобезопасността и биосигурността. Срокът на двете посочени по-горе съвместни действия изтече на 31 декември 2011 г., като подготвиха почвата за започване на вътрешни преговори по ново решение на Съвета в подкрепа на КБТО, и съответно на СЗО, в областта на биобезопасността и биосигурността.

1.1.7 ЕС продължи да изпълнява решение на Съвета от 2008 г. в подкрепа на **Хагския кодекс за поведение** (ХКП) — международният инструмент по отношение на балистичните ракети, основно средство за доставка на ОМУ (дейност по отношение на неприсъединилите се държави).

1.1.8 В рамките на Инструмента за стабилност, в компонента му за смекчаване на риска от ХБРЯ (химични, биологични, радиологични и ядрени оръжия), създаването на **центрове за високи постижения в областта на ХБРЯ** в избраните региони напредва добре и първите центрове вече се откриват в Йордания, Филипините, Грузия, Мароко и Алжир. Тяхната задача е да укрепят регионалното и международното сътрудничество по отношение на всички химични, биологични, радиологични и ядрени рискове, независимо от техния произход⁷¹.

1.1.9 ЕС продължи да следи и през 2011 г. международния дебат за **обеднения уран** и възможното регулиране на употребата и производството му⁷².

1.1.10 ЕС продължи работата си по проект за международен кодекс за поведение за укрепване на изграждането на доверие и прозрачността **в дейностите в открития космос**, като се консултира с трети държави.

---

⁷¹ Съветът за сигурност на ООН неотдавна приветства създаването на тези центрове (изявление на председателството на Съвета за сигурност на ООН от 19 април 2012 г.)

⁷² След приемането през 2008 г. на резолюцията от Европейския парламент относно използването на обеднен уран и препоръките към Съвета от 2010 г. по време на 65-ото заседание на Общото събрание на Организацията на обединените нации, диалогът между Европейския парламент, Съвета и ЕСВД продължи през 2011 г., включително чрез специално заседание на подкомисията по сигурност и отбрана (SEDE), посветено на въпроса, от 6 октомври 2011 г., с участието на ЕСВД.

1.2. КОНВЕНЦИОНАЛНИ ОРЪЖИЯ

1.2.1. Контрол върху износа Политиките на държавите членки за контрол върху износа на конвенционални оръжия продължават да следват общата позиция на Съвета от декември 2008 г., в която се определят общи правила за режим на контрол върху износа на военни технологии и оборудване. През последните месеци на 2011 г. работната група на Съвета „Износ на конвенционално оръжие“ (COARM) започна подготовка за процеса на преразглеждане през 2012 г. През 2011 г. Съветът и ЕСВД продължиха да развиват задълбочен диалог с Парламента относно политиките за контрол върху износа⁷³.

През 2011 г. ЕС беше особено активен в популяризирането, финансирането и подкрепата на инициативи за по-цялостно въвеждане от трети държави на ефективен **контрол върху износа на оръжие** чрез провеждане на семинари и посещения за обучение в различни държави членки⁷⁴. ЕС продължи да бъде изцяло ангажиран с преговорите по сключването на **договор за търговията с оръжие (ДТО)**, като през март и юли 2011 г. участва в заседание на подготвителния комитет на ДТО, и положи особено интензивни усилия за информационни семинари по света⁷⁵.

1.2.2. Малки оръжия и леки въоръжения (МОЛВ) В съответствие със стратегията си от 2005 г. по въпроса ЕС продължи да насърчава строгия контрол върху МОЛВ на всички многостранни форуми и в политическия си диалог с трети държави. През 2011 г. ЕС продължи да финансира разработването на инструменти за предотвратяване на незаконната търговия и продължи да оказва съдействие и за управлението на запасите, събирането, регистрацията и докладването за трансфера на оръжия и унищожаването на излишъка на Западните Балкани.

---

⁷³ На 13 октомври 2011 г. Европейският парламент прие законодателна резолюция относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изпълнението на член 10 от Протокола на ООН за огнестрелните оръжия и за установяването на мерки за разрешаване на износа, за внос и за транзитен превоз на огнестрелни оръжия, техни части и компоненти и боеприпаси (P7_TA-PROV(2011)0440).

⁷⁴ Като част от изпълнението на решение на Съвета от 2009 г. за дейностите в областта на износа на конвенционално оръжие, бяха организирани два информационни семинара с цел да се популяризират принципите и критериите на общата позиция от 2008 г. Освен това Унгария, Португалия, Полша и Чешката република бяха домакини на четири посещения за обучение за длъжностни лица от страните кандидатки, отговарящи за контрола над износа на конвенционално оръжие в Хърватия, бившата югославска република Македония и Черна гора.

⁷⁵ След приемането на ново решение на Съвета от 2010 г. в подкрепа на преговорния процес за ДТО бяха организирани четири регионални семинара в сътрудничество с ЮНИДИП (Институт на ООН по разоръжаването) за страни в Южна и Централна Азия (в Непал през ноември 2010 г.), Западна, Северна и Централна Африка (в Мароко през февруари 2011 г.), в Южна и Северна Америка и в Карибския регион (в Уругвай през април 2011 г.) и в Източна Азия и Тихоокеанския регион (в Индонезия през юни 2011 г.).

ЕС участва активно в неофициалните консултации за подготовката на Конференцията през 2012 г. за преглед на Програмата за действие на ООН за предотвратяване, борба и премахване на незаконната търговия с МОЛВ и също прие ново решение на Съвета в подкрепа на дейността на Службата на ООН по въпросите на разоръжаването за изпълнение на Програмата за действие на ООН. ЕС смята, че Програмата за действие е ключов инструмент по отношение на връзката сигурност—развитие, както и за намиране на решения за предотвратяване и намаляване на несигурността и насърчаване на спазването на правата на човека.

1.2.3. Противопехотни мини и касетъчни боеприпаси ЕС продължи да насърчава всеобщото и пълно прилагане на **Конвенцията от Отава за забрана на противопехотните мини**, както и на **Конвенцията за забрана на касетъчните боеприпаси** на различни конференции и срещи през цялата 2011 г.⁷⁶

2. ТЕРОРИЗЪМ И ОРГАНИЗИРАНА ПРЕСТЪПНОСТ

2.1. ТЕРОРИЗЪМ

През 2011 г. ЕС предприе действия по отношение на терористичната заплаха в рамките на ООН и в отношенията си с трети държави и международни организации. Що се отнася до тематичните области, приоритет беше даден на предотвратяването и борбата с радикализацията и набирането на терористи и финансирането на тероризма както в ЕС, така и извън него. Освен това ЕС предприе необходимите мерки, така че режимът от санкции на ООН срещу Ал Каида и талибаните да продължи да бъде актуализиран и прилаган от ЕС.

---

⁷⁶ През 2011 г. ЕС даде своя принос като наблюдател на втората Конференция на държавите страни по Конвенцията от Осло за забрана на касетъчните боеприпаси (Бейрут, 11—16 септември). ЕС участва в единадесетата среща на държавите страни по Конвенцията за забрана на противопехотните мини (Пном Пен, 28 ноември — 2 декември) и следеше отблизо преговорите за евентуален протокол относно касетъчните боеприпаси в рамките на Конвенцията на ООН за определени конвенционални оръжия и участва в четвъртата конференция за преглед на Конвенцията на ООН за определени конвенционални оръжия. На 17 ноември 2011 г. Европейският парламент прие резолюция за забрана на касетъчните боеприпаси (P7_TA-PROV(2011)0512, а на 7 юли 2011 г. прие резолюция относно напредъка по действията във връзка с противопехотните мини (P7_TA-PROV(2011)0339).

ЕС изрази солидарност с жертвите на тероризъм и призна необходимостта от зачитане на техните права. ЕС призна колко е важно да се предоставя помощ и подкрепа на всички, които са засегнати от тероризъм.

Що се отнася до географските приоритети в борбата срещу тероризма, ЕС продължи да отдава най-голямо значение на Азия, Африка и Близкия изток със специален акцент върху страните, от които идва най-голямата заплаха за Европа, по-конкретно Пакистан, Афганистан, Африканския рог, Сахел и Йемен⁷⁷. Основният финансов инструмент за подкрепа на трети държави в усилията им за превенция и борба с тероризма продължава да бъде Инструментът за стабилност.

ЕС подкрепя категорично стартирането на Глобалния форум за борба с тероризма (GCTF) през септември 2011 г. в Ню Йорк. GCTF представлява ценна възможност за насърчаване на многостранно и ръководено от граждански структури сътрудничество в борбата срещу тероризма и изграждането на капацитет в държави „уязвими на тероризъм“⁷⁸. ЕС активно участва в дейностите на GCTF и заедно с Турция съпредседателства работната група за региона на Африканския рог. Насоките за активното ангажиране на ЕС в борбата с тероризма в Африканския рог са стратегическата рамка на ЕС, приета през 2011 г.

---

⁷⁷ Освен това ЕС засили политическия си диалог и сътрудничеството с трети държави по изграждането на капацитет в областта на борбата с тероризма. Бяха водени диалози със САЩ, ООН, Турция и Кралство Саудитска Арабия.

⁷⁸ GCTF насърчава пълното прилагане на Глобалната стратегия на ООН за борба с тероризма. Сред общите цели на GCTF са координирането с международните партньори и насърчаването на ефективен многостранен подход. Целите са борба с тероризма като една от коренните причини за нестабилността и в същото време насърчаване на изграждането на капацитет. Европейският съюз остава един от най-силните защитници на Глобалната стратегия на ООН за борба с тероризма и нейния всеобщ подход. Съвместните усилия на ЕС и ООН в Централна Азия доведоха до ефективно укрепване на регионалното сътрудничество в борбата с тероризма. Във връзка с това беше приет план за действие относно прилагането на Глобалната стратегия на ООН за борба с тероризма.

Борбата с тероризма в **региона на Сахел** е неделима част от стратегията на ЕС за сигурност и развитие в Сахел, която представлява значителна стъпка напред в съчетаването на свързани с развитието и сигурността аспекти на работата на ЕС в региона. Във връзка с това помощта на ЕС за борбата с тероризма в Мали и Мавритания беше разширена, за да включи и Нигер през 2011 г., с основен акцент върху правоприлагането, наказателното правосъдие и правовата държава, като същевременно се насърчава пълното спазване на човешките права. Бяха положени специални усилия за осигуряване на добра координация с другите инструменти за развитие на ЕС, както и с усилията на държавите — членки на ЕС. Широкото разпространение на оръжия в резултат на кризата в Либия добави нови предизвикателства към тази вече сложна обстановка, като допълнително засегна стабилността в региона.

2.2. ОРГАНИЗИРАНА ПРЕСТЪПНОСТ

През 2011 г. ЕС продължи борбата с трафика на наркотици и друга контрабанда по „хероиновия маршрут“, както и по „кокаиновия маршрут“, наред с другото чрез изграждане на капацитет в свързаните с проблема страни и чрез улесняване на (транс)регионалния обмен на информация. С тези действия се цели също да се допълни цикълът на политиката на ЕС за борба с организираната и тежката международна престъпност за периода 2011—2013 г. — нов процес на планиране и прилагане на политиката в рамките на ЕС.

3. ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ НА КОНФЛИКТИ И ПОСРЕДНИЧЕСТВО

Съгласно член 21 от Договора от Лисабон запазването на мира, предотвратяването на конфликти и укрепването на международната сигурност са основна цел на външната дейност на ЕС.

Съветът по външни работи от юни 2011 г. заключи, че десет години след приемането ѝ Програмата от Гьотеборг продължава да е валидна основа за политиката за по-нататъшните действия на ЕС в областта на предотвратяването на конфликти. Съветът отбеляза, че е постигнат съществен напредък в прилагането на Програмата от Гьотеборг и сметна, че има място за полагане на по-енергични усилия на ЕС, като изтъкна три области: укрепване на механизмите за ранно предупреждение и съкращаване на времето до предприемането на ранни действия, засилване на способностите за посредничество и инструментите за анализ на конфликти, както и изграждане и активизиране на партньорства с международните организации и неправителствените организации и съответните институции.

4. ЕНЕРГИЙНА СИГУРНОСТ

Съобщението на Комисията заедно с върховния представител относно сигурността на енергийните доставки и международното сътрудничество⁷⁹ беше публикувано през септември 2011 г. В него се определя всеобхватна стратегия за външните отношения на ЕС в областта на енергетиката и сигурността на доставките. Основният подход се състои в по-добрата координация между държавите членки на ЕС за определяне и прилагане на ясни приоритети във външната енергийна политика. През ноември Съветът по транспорт, телекомуникации и енергетика възложи на Съвета по външни работи да продължи да развива тази политика.

Отношенията между ЕС и Русия в областта на енергетиката продължиха да се отличават със силна взаимозависимост, тъй като Русия продължава да бъде основният външен енергиен доставчик на ЕС, а ЕС е най-големият външен потребител на руски въглеводородни ресурси. Подписаният през ноември 2009 г. между ЕС и Русия механизъм за ранно предупреждение в областта на енергетиката беше адаптиран и подсилен през февруари 2011 г.⁸⁰

---

⁷⁹ Съобщение от Комисията до Европейския парламент, до Съвета, до Европейския икономически и социален комитет и до Комитета на регионите относно сигурността на енергийните доставки и международното сътрудничество — „Енергийната политика на ЕС: ангажиране с партньори извън нашите граници“, COM(2011) 539 окончателен, 7.9.2011 г.

⁸⁰ Срещата на високо равнище ЕС—Русия от 9—10 юни 2011 г. в Нижни Новгород и от 14—15 декември 2011 г. в Брюксел, както и заседанието на равнище министри на външните работи на Постоянния съвет за партньорство ЕС—Русия 17 ноември 2011 г. в Москва и заседанието на Постоянния съвет за партньорство ЕС—Русия по въпросите на енергетиката на 1 декември 2011 г. в Москва предоставиха полезни форуми за разглеждане, наред с другото на въпросите за енергийната сигурност.

Украйна се присъедини към Енергийната общност на 1 февруари 2011 г. Това разшири основаващия се на правила вътрешен енергиен пазар на ЕС, като беше включена важна транзитна за енергийните доставки страна, и по този начин беше допринесено за засилване на енергийната сигурност на ЕС. През 2011 г. беше постигнат напредък в интегрирането на енергийния пазар на Украйна с ЕС.

Продължиха двустранните разговори с трети държави в областта на енергетиката. По-специално през януари 2011 г. беше подписан меморандум за разбирателство с **Република Узбекистан** относно сътрудничеството в областта на енергетиката.

Укрепването на връзките за пренос на енергия продължи да бъде важна област на стратегията на ЕС за Централна Азия. През септември 2011 г. Европейският съюз прие мандат за водене на преговори за правно обвързващ договор между ЕС, **Азербайджан**⁸¹ и **Туркменистан** за изграждане на **транскаспийска газопроводна система**. За пръв път ЕС предлага договор в подкрепа на инфраструктурен проект, допринасящ за неговата енергийна сигурност.

Норвегия е вторият по големина износител на петрол и газ за ЕС, като през 2011 г. норвежкия петрол и газ съставляваше съответно 13 % и 24 % от вноса на ЕС. Норвегия е и част от вътрешния енергиен пазар и прилага достиженията на правото на ЕС в тази област. Норвегия остава силен партньор от гледна точка на енергийната сигурност и съществува възможност за по-нататъшно развитие на ролята на Норвегия като доставчик на енергия за ЕС. Освен това диалогът ЕС—Норвегия в областта на енергетиката продължи, като Норвегия проявява силен интерес към Енергийната пътна карта на ЕС за периода до 2050 г., по-специално по отношение на бъдещия енергиен микс на ЕС.

---

⁸¹ На 12 май 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно Азербайджан (P7_TA-PROV(2011)0243). На 15 декември 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно Азербайджан, по-специално по случая с Rafiq Tagi (P7_TA-PROV(2011)0590).

5. ИЗМЕНЕНИЕ НА КЛИМАТА И СИГУРНОСТ

През 2011 г. дипломатията на ЕС в областта на изменението на климата беше съсредоточена върху подготовката за успешна конференция на страните по РКООНИК (Рамкова конвенция на ООН по изменение на климата) в Дърбан, Южна Африка, през декември 2011 г.⁸² ЕС се свърза с партньорите си с цел подготовка за конференцията. Например, ЕС организира кръгла маса ЕС—Африка на участници в преговорите за климата, което помогна за групиране на позициите.

Конференцията в Дърбан доведе до пробив в международните преговори за климата, като на нея беше договорена пътна карта към бъдещо глобално и всеобхватно споразумение.

Съгласно тази пътна карта всички държави, а не само индустриализираните държави страни по Протокола от Киото, ще поемат правно обвързващи намалявания на емисиите и ангажименти за ограничения. Новото споразумение ще бъде договорено до 2015 г. и ще влезе в сила най-късно през 2020 г.

През юли 2011 г. Съветът по външни работи възложи на Комисията и на върховния представител да напреднат в работата си в три направления: i) насърчаване на амбициозни действия в областта на климата в трети държави, по-специално чрез постоянен политически диалог, ii) улесняване на действията в областта на климата, по-специално чрез финансова помощ и сътрудничество от страна на ЕС и държавите членки, и iii) подчертаване на връзката между изменението на климата и международната сигурност чрез допълнително разпространяване на знания относно заплахите, свързани с изменението на климата, и създаване на условия за ранно предупреждение и ранни превантивни действия⁸³.

---

⁸² На 16 ноември 2011 г. Европейският парламент прие резолюция във връзка с конференцията относно изменението на климата в Дърбан (COP 17) (P7_TA-PROV(2011)0504).

⁸³ Специален акцент се поставя върху взаимодействието на приноса от всички участници от ЕС, например чрез актуализиране на мрежата за „зелена дипломация“, събираща заедно ЕСВД, службите на Комисията и държавите членки, както в централата, така и в отделните страни.

V. ПРИНОС ЗА ПО-ЕФЕКТИВЕН МНОГОСТРАНЕН РЕД

Като отчита, че за глобалните предизвикателства са нужни глобални решения, ЕС продължи безрезервно да подкрепя многостранния подход, потвърден в Договора от Лисабон⁸⁴. На 22 октомври 2011 г. Съветът прие общите положения относно изявленията на ЕС в международните организации. Съгласуваната изява на ЕС на многостранните форуми остава приоритет.

1. ОРГАНИЗАЦИЯ НА ОБЕДИНЕНИТЕ НАЦИИ

Преодоляването на недостатъците, които произтичат от статута на ЕС на наблюдател в ООН, беше ключов приоритет през 2011 г. Приемането през май 2011 г. на Резолюция 65/276 на Общото събрание на ООН относно участието на ЕС в работата на ООН представляваше значителна стъпка напред и се осъществи в резултат на интензивна и добре координирана кампания, ръководена от върховния представител с участието на институции на ЕС, както и на държави членки.

Резолюция 65/276 отвори пътя за участието на ЕС в Общото събрание на ООН, неговите комитети и работни групи, на международни срещи и конференции, свикани под егидата на Общото събрание, както и в конференции на ООН. Прилагането на тази резолюция доведе до съществени дебати в рамките на ООН и пълното ѝ прилагане остава да бъде осъществено.

През 2011 г. прилагането на принципа „отговорност за защита“ продължи да бъде основен приоритет за ЕС в ООН⁸⁵. ЕС продължи да обсъжда и да работи по въвеждането на тази концепция в инструментите и политиките на ЕС.

ЕС продължи да подкрепя продължаващия преглед на дейностите на ООН по поддържане на мира, както предвижда инициативата „Нов хоризонт“, и подкрепи факта, че се отдава специалното внимание на закрилата на цивилното население.

---

⁸⁴ На 11 май 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно ЕС като участник на световната сцена: неговата ролята в многостранните организации (P7_TA-PROV(2011)0229).

⁸⁵ ЕС заяви отново ангажимента си да допринася за постигане на целите на ООН по управление на кризи и продължи да участва в обсъждането на начините за засилване на подкрепата на ЕС за мироопазващите операции на ООН.

ЕС също насърчи реформите на системата на ООН. Той остава решен да направи необходимото за ефикасното и ефективното управление на финансовите ресурси на ООН съгласно принципите на бюджетна дисциплина и съгласуваност в съответствие с най-високите международни стандарти.

През 2011 г., като водещ приоритет, ЕС работи за установяването на нова методика за определяне на размера на вноските, която да отразява по-справедливо и балансирано разпределение на финансовите отговорности между държавите членки в зависимост от платежоспособността им.

2. ОССЕ⁸⁶

През 2011 г. ЕС подкрепяше усилията на ОССЕ по различни регионални и тематични въпроси. ЕС придава особено значение на укрепването на ОССЕ на всички етапи на даден конфликт (от ранното предупреждение до възстановяването след конфликта), включително чрез работата на върховния комисар на ОССЕ по националните малцинства и мисиите на ОССЕ на място. ЕС отдава голямо значение и на напредъка по човешкото измерение в дейността на ОССЕ, включително на Бюрото за демократични институции и права на човека и на представителя на ОССЕ по въпросите на свободата на медиите. Задълбочи се сътрудничеството с ОССЕ в областта на свободата на медиите, правата на човека, управлението и сигурността по границите и контрола на наркотиците.

ЕС продължава да цени високо ролята на автономните институции на ОССЕ за наблюдението на изпълнението на ангажиментите, поети от участващите държави от ОССЕ, и за съдействието, което им се оказва, за постигане на напредък в това отношение. Това включва дейността по наблюдаване на избори в цялата зона на ОССЕ.

---

⁸⁶ На 11 ноември 2010 г. Европейският парламент прие резолюция относно укрепване на ОССЕ — роля на ЕС (P7_TA-PROV(2010)0399).

ЕС продължи да допринася активно за диалога относно бъдещето на европейската сигурност и за работата на ОССЕ в укрепването и модернизирането на контрола над въоръженията и за мерките за изграждане на доверие и сигурност. Активният подход на ЕС на форума на ОССЕ за сътрудничество в областта на сигурността направи възможно приемането на Виенския документ от 2011 г. относно мерките за изграждане на доверие и сигурност. ЕС подкрепи засилването на ориентацията на ОССЕ към справяне с транснационални заплахи, като борбата срещу международния тероризъм, киберсигурността, трафика на оръжие и хора и неразпространението на ОМУ. Във връзка с това ЕС оцени положително създаването на нов отдел в секретариата на ОССЕ, посветен на въпроса за транснационалните заплахи.

Въпреки сериозните усилия на ЕС обаче не се оказа възможно да се постигне напредък и по трите измерения на ОССЕ, като по време на заседанието на министерския съвет във Вилнюс през декември 2011 г. ЕС изрази дълбока загриженост от липсата на напредък по човешкото измерение.

3. СЪВЕТ НА ЕВРОПА

ЕС продължи сътрудничеството си със Съвета на Европа (СЕ) в съответствие с меморандума за разбирателство между двете организации, по-специално в областта на европейската политика за съседство и Западните Балкани относно демокрацията, принципите на правовата държава и правата на човека. Особено добро беше сътрудничеството със СЕ по въпросите на правосъдието и вътрешните работи. Перспективите за сътрудничество със Съвета на Европа от 2010 г. бяха официално потвърдени през 2011 г. чрез подписването на съвместна програма за укрепване на демократичните реформи в страните от южното Средиземноморие с бюджет от 4,8 милиона евро. Двете организации се договориха също да задълбочат сътрудничеството си в Централна Азия с акцент върху принципите на правотата държава. ЕС водеше преговори за присъединяване към Европейската конвенция за защита на правата на човека, като през юли 2011 г. приключи разискванията на неофициално равнище в работната група 7+7 с проект за споразумение за присъединяване, който впоследствие беше предаден за по-нататъшно обсъждане и преговори на работните групи на двете организации.

Г. УТВЪРЖДАВАНЕ НА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА, ДЕМОКРАЦИЯТА И ПРИНЦИПИТЕ НА ПРАВОВАТА ДЪРЖАВА

Работата на ЕС в областта на правата на човека, демокрацията и принципите на правовата държава беше засилена поради факта, че 2011 г. беше първата пълна година от дейността на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД). Ангажирането на върховния представител с този набор от въпроси беше отразено в Съвместно съобщение на върховния представител и Европейската комисия, прието на 12 декември 2011 г. и озаглавено „Правата на човека и демокрацията в основата на външните действия на ЕС — към по-ефективен подход“. В него се съдържат някои идеи за по-нататъшен напредък по стратегията на ЕС в тази област.

Арабската пролет представляваше решителният момент през първата година на ЕСВД — събитие, разкриващо нови възможности за сътрудничество на регионално и подрегионално равнище. ЕС осъзна историческото значение на промените, протичащи в държавите от южното съседство, и изрази решителността си да осигури навременна и адекватна подкрепа на ЕС за онези, които се стремят към демокрация и свободни и отворени общества. В дух на взаимна отговорност ЕС насърчи партньорите си да продължат усилията си за изграждане на силна демокрация, по-специално като укрепят свободата на изразяване, на сдружаване и на събиране, като изградят силни демократични институции и като утвърдят правата на жените и равенството между половете. Ефикасната и независима съдебна власт, трайните усилия за справяне с корупцията и реформата в сектора на сигурността имат също основно значение за изграждането на устойчива демокрация.

Арабската пролет показа и значението на социалните мрежи и на интернет за **насърчаване на реформите и за утвърждаване на човешките права**. ЕС многократно осъди ограничаването на **достъпа до интернет**, както и задържането на блогери. Това беше направено в рамките на двустранните отношения с трети държави, както и на многостранни форуми. През декември 2011 г. ЕС стартира стратегията „No Disconnect“, създадена за разработване на инструменти, позволяващи на ЕС да съдейства на организации на гражданското общество или на отделни граждани да получат достъп до електронни комуникационни технологии, в т.ч. интернет.

Премахването на **смъртното наказание** в света продължи да бъде в центъра на политиката на ЕС в областта на човешките права. Въз основа на насоките на ЕС относно смъртното наказание ЕС използва всички налични инструменти. Въпросът за смъртното наказание беше систематично повдиган по време на многобройните диалози и консултации, които ЕС води с трети държави. ЕС, включително върховният представител, приветстваха всички положителни тенденции по света: те излязоха с публични изявления и декларации, оценявайки високо факта, че през 2011 г. американският щат Илинойс реши да премахне смъртното наказание, последван от щата Кънектикът през 2012 г., като в същото време други държави, като Етиопия през 2011 г., предприеха стъпки към поддържане на мораториум. От друга страна, ЕС направи общи демарши в страни, където обстановката е в процес на промяна, и индивидуални демарши, когато беше налице ясно и подкрепено с доказателства нарушение на минималните международни стандарти, като екзекуции на малолетни, на страдащи от психична болест лица, наказания чрез убиване с камъни, както и случаи в нарушение на принципа за налагане на наказание за най-тежкото извършено престъпление. Във връзка с това ЕС, включително върховният представител, направиха изявления/декларации или демарши, изразяващи загриженост във връзка с екзекуции в Иран, Ирак, САЩ, Китай, Япония, Саудитска Арабия и Беларус. Що се отнася до Беларус, през юли 2011 г. върховният представител направи остро изявление във връзка със съобщенията за екзекуцията на г-н Хришкавцов и г-н Бурдико, а в изявление от декември 2011 г. изрази съжаление от решението на Върховния съд да осъди на смърт г-н Коновалов и г-н Ковальов. И в двата случая върховният представител призова Беларус да се присъедини към глобалния мораториум върху смъртното наказание. През февруари 2011 г. Китай прие изменения на наказателния си кодекс, които намалиха броя на съставите на престъпленията, наказуеми със смърт. Въпреки това петдесет и пет състави на престъпления продължават да се наказват със смърт.

През 2011 г. ЕС отговори с твърдост на зачестилите прояви на **религиозна нетърпимост и дискриминация**⁸⁷ по света. На заседанието си през февруари Съветът по външни работи прие заключения, в които изрази отново сериозната загриженост на ЕС и осъди всички прояви на нетърпимост, дискриминация или насилие⁸⁸. Въпросът за свободата на религията и убежденията беше разгледан обстойно в годишния доклад на ЕС за правата на човека, публикуван през септември 2011 г. ЕС положи големи усилия в ООН за консолидиране на консенсуса относно необходимостта от борба с религиозната нетърпимост и от защита на свободата на религията и убежденията. През 2011 г. беше отбелязан съществен напредък в това отношение, като за първи път в Женева и Ню Йорк беше постигнат консенсус по резолюции относно свободата на религията и убежденията и борбата срещу религиозната нетърпимост, внесени съответно от ЕС и от Организацията за ислямско сътрудничество (ОИС).

През 2011 г. ЕС продължи да играе важна роля в **системата на ООН в областта на правата на човека**⁸⁹. През февруари 2011 г. ЕС изигра основна роля за свикването на специална сесия на Съвета на ООН по правата на човека, посветена на **Либия**, на която беше отправена историческата препоръка за временно прекратяване на членството на Либия в Съвета на ООН по правата на човека. На няколко пъти през 2011 г., в рамките на Съвета на ООН по правата на човека и на Третия комитет на Общото събрание на ООН, ЕС повдигна въпроса за положението с човешките права в **Сирия**, обединявайки в алианс държави от всички региони, включително от Арабския свят. ЕС изигра решаваща роля за създаването на Независимата международна анкетна комисия относно положението с човешките права в Сирия. През юни 2011 г. ЕС направи възможно приемането на резолюция на Съвета на ООН по правата на човека относно положението с човешките права в **Беларус**. Освен това ЕС продължи да насърчава приемането на резолюции относно **Бирма/Мианмар** и **КНДР** както в Съвета на ООН по правата на човека, така и в Общото събрание.

---

⁸⁷ На 20 януари 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно положението на християните в контекста на свободата на религията (P7_TA(2011)0021).

⁸⁸ През февруари 2011 г. до делегациите на ЕС бяха разпратени основни послания във връзка със свободата на религията и убежденията с мандат да следят отблизо положението в приемащите държави в координация с посолствата на държавите — членки на ЕС.

⁸⁹ На 10 март 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно приоритетите на шестнадесетата сесия на Съвета на ООН по правата на човека и прегледа през 2011 г. (P7_TA(2011)0097).

През март 2011 г. петнадесет държави — членки на ЕС, участваха в групата, изготвила декларацията „Да сложим край на актовете на насилие и други нарушения на правата на човека, основаващи се на сексуална ориентация и полова идентичност”, одобрена от 85 държави в Съвета на ООН по правата на човека. ЕС приветства и ключовата резолюция относно **правата на човека, сексуалната ориентация и половата идентичност**⁹⁰, внесена от Южна Африка и подкрепена от държави от всички региони, която беше приета през юни 2011 г. от Съвета на ООН по правата на човека.

През май 2011 г. ЕС участва активно в първата сесия на работната група на Съвета на ООН по правата на човека за евентуалното създаване на международна регулаторна рамка за **частните военни и охранителни компании**. ЕС категорично смята, че частните военни и охранителни компании следва да носят отговорност за евентуални нарушения на човешките права по време на провеждането на операциите си.

В сътрудничество с групата на държавите от Латинска Америка ЕС постигна успех в Общото събрание на ООН във връзка с удължаването на мандата на специалния представител на генералния секретар на ООН за **децата и въоръжените конфликти**⁹¹.

---

⁹⁰ На 28 септември 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно правата на човека, сексуалната ориентация и половата идентичност в Обединените нации (P7_TA-PROV(2011)0427).

⁹¹ Освен това в съответствие със списъка на ООН ЕС актуализира списъка си с приоритетни държави за прилагането на насоките на ЕС относно децата и въоръжените конфликти.

ЕС твърдо подкрепи приемането на ръководните принципи на ООН за **бизнеса и правата на човека** от Съвета на ООН по правата на човека през юни 2011 г. Ръководните принципи на ООН бяха включени и в собствената рамка на ЕС за политика в областта на корпоративната социална отговорност⁹².

ЕС продължи да поддържа категорично **борбата срещу безнаказаността** във връзка с най-тежките престъпления⁹³. В съответствие с ангажиментите, поети на конференцията за преразглеждане на Римския статут в Кампала през 2010 г., ЕС актуализира Обща позиция 2003/444/ОВППС с Решение 2011/168/ОВППС на Съвета, което беше прието през март 2011 г.⁹⁴ През 2011 г. ЕС работи непрекъснато за възможно най-широкото ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване към Римския статут на **Международния наказателен съд**. Работата напредна през 2012 г. През 2012 г. ЕС подписа три двустранни споразумения, които включват клаузи относно МНС; други три бяха парафирани; по още петнадесет започнаха преговори. ЕС също включи клаузи относно МНС в много от плановете си за действие в рамките на европейската политика за съседство. През есента на 2011 г. ЕС започна преразглеждане на **насоките си за утвърждаването и защитата на правата на детето**, за да ги адаптира към новите международни събития, както и към определяните на местно равнище приоритети в областта на човешките права. През зимата на 2011 г. ЕС стартира тематична лобистка кампания (*демарши*) в подкрепа на глобалната кампания на ООН за ратифициране на двата задължителни протокола към Конвенцията за правата на детето. ЕС ще продължи да насърчава на местно равнище ратифицирането на тези инструменти, както и на Конвенция № 182 на МОТ относно забраната и незабавни действия за ликвидирането на най-тежките форми на детския труд, посредством политически диалог и други дейности за повишаване на осведомеността.

---

⁹² В съобщенията от 2011 г. „Обновена стратегия на ЕС за корпоративната социална отговорност“ и „Правата на човека и демокрацията в основата на външните действия на ЕС“ ръководните принципи на ООН са признати като набор от международни стандарти за бизнеса и правата на човека, които следва да се зачитат от всички европейски предприятия. И двата документа включват предложения за конкретни действия за прилагане на ръководните принципи на ООН. На 8 юни 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно външното измерение на социалната политика, насърчаване на осигуряването на трудови и социални стандарти, както и европейската корпоративна социална отговорност P7_TA-PROV(2011)0260).

⁹³ На 17 ноември 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно подкрепа от страна на ЕС за Международния наказателен съд (МНС): отговор на предизвикателствата и превъзможване на трудностите (P7_TA-PROV(2011)0507)

⁹⁴ Целта на новото решение на Съвета е да осигури всеобща подкрепа за Римския статут, като насърчава възможно най-широко участие в него, да запази целостта на Римския статут, да подкрепи независимостта на МНС и неговото ефективно и ефикасно функциониране, да подкрепи сътрудничеството с МНС и прилагането на принципа за взаимно допълване.

През 2011 г. беше осъществен вътрешен напредък в рамките на ангажимента на ЕС във връзка с положението на **жените по отношение на мира и сигурността**. Докладът относно показателите на ЕС за цялостния подход за прилагане от страна на ЕС на резолюции 1325 и 1820 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността беше приет от Съвета през май 2011 г. Следващият доклад ще бъде публикуван през 2013 г.

Европейският съюз продължи политиката си за включване на клауза относно правата на човека във всички политически рамкови споразумения, като напр. споразуменията за асоцииране и споразуменията за партньорство и сътрудничество, сключени с трети държави⁹⁵. Въпреки това през 2011 г. не бяха подписани, нито влязоха в сила нови споразумения, съдържащи клауза относно правата на човека. ЕС проведе над 40 двустранни **диалози по правата на човека** с трети държави, което предостави много възможности на ЕС да изрази по ефективен начин загрижеността си относно спазването на човешките права.

ЕС започна разработването на **стратегии на ЕС за правата на човека по държави** за повече от 160 държави по света, като през 2011 г. бяха разработени 130 такива стратегии⁹⁶. На 8—9 декември 2011 г. ЕСВД, в тясно сътрудничество с партньорски неправителствени организации, проведе 13-ия годишен **форум ЕС—НПО по правата на човека**, в рамките на който бяха обсъдени следните две теми: „По-активно прилагане на насоките на ЕС относно международното хуманитарно право“ и „Преглед на ЕС в областта на правата на човека и новата многогодишна финансова рамка — от препоръки към действия“. Резултатите от форума ще бъдат надлежно взети предвид от ЕСВД и работните групи на Съвета.

---

⁹⁵ Клаузата относно правата на човека предвижда, че правата на човека, както, наред с другото, са определени във Всеобщата декларация за правата на човека, ръководят вътрешната и външната политика на страните и представляват основен елемент от съответните споразумения.

⁹⁶ Чрез този подход се преследват следните основни цели: i) по-добро и по-цялостно разбиране на основните предизвикателства в областта на човешките права в държавите партньори; ii) съсредоточаване на действията на ЕС върху основните приоритети в държавите партньори, както в областта на политиката, така и при финансовото подпомагане, така че подходът на ЕС да бъде в по-голяма степен адаптиран към положението в конкретните държави, а оттук и по-ефективен съгласно искането на ВП; iii) улесняване и рационализиране на съответните дейности в тази област на държавите членки и дипломатическите мисии на ЕС; и iv) осигуряване на по-комплексен и адекватен принос към различните стратегии по държави и региони.

Съвместното съобщение относно ЕПС „Нов отговор на промените в съседните държави“ съдържа предложение за създаването на **Европейски фонд за демокрация (ЕФД)**. Целта е ЕФД да бъде създаден като автономен орган с правосубектност по силата на правото на една държава членка със задачата да допълва съществуващите инструменти на ЕС, по-специално Европейския инструмент за демокрация и права на човека. ЕФД първоначално ще бъде насочен, макар и не изцяло, към европейското съседство и ще бъде нов инструмент, чрез който да се улеснява европейската подкрепа за политическите участници в демократични преходи или в борбата за демокрация с мирни средства.

ЕС продължи да играе ключова роля в подпомагането на страни в преход към демокрация по света. През 2011 г. ЕС изпрати **10 мисии за наблюдение на избори**. Пет от мисиите на ЕС за наблюдение на избори съпътстваха много важни промени и осигуриха по-голямо доверие в тях (смяната на режима в Тунис, създаването на нова държава в Южен Судан, преходът от военен към граждански режим в Нигер, дългоочакваната победа на опозицията в Перу и Замбия), три от мисиите на ЕС за наблюдение на избори съпроводиха относително безпроблемното преизбиране на управляващите (Нигерия, Чад и Уганда), а две от мисиите на ЕС за наблюдение на избори се проведеха в много проблемна изборна обстановка (Никарагуа и ДРК). Освен това ЕС изпрати мисии за оказване на експертна помощ при провеждането на избори в Бенин, Либерия, Кот д'Ивоар, Мароко, Гватемала, Тайланд, Централноафриканската република и Гамбия.

През 2011 г. ЕС продължи да повдига въпроси, свързани с **принципите на правовата държава**, по-специално в диалозите си относно правата на човека със страните, обхванати от европейската политика за съседство, като основният акцент беше върху реформата на съдебната система — необходимостта от засилване на независимостта на съда (по-специално чрез създаване на национални съвети на съдиите), от по-голяма безпристрастност и ефикасност на съдебната система и от гаранции, че правоприлагащите служители носят отговорност за действията си. Във връзка с това ЕС обърна специално внимание на ролята и функционирането на адвокатите на защитата и прикани настойчиво различни държави да зачитат независимостта на адвокатурата, като изрази загриженост относно съобщенията за тормоз на адвокати.

ЕС обсъди с Мароко въпроса за функционирането на Върховния съдебен съвет, а с Алжир — създаването на комисия, която да разгледа функционирането на съдебната система. ЕС изпълнява проект на стойност 20 милиона евро за функционирането на съдебната система в Тунис.

ЕС повдигна въпроси и относно справедливостта на наказателното правораздаване, като например необичайно ниския процент на оправдателните присъди и прекомерното използване на споразумения за признаване на вина. ЕС започна изпълнение на проекти за значителна техническа помощ в подкрепа на съдебната реформа в редица страни, обхванати от европейската политика за съседство. ЕС също предприе наблюдение на съдебни процеси в няколко държави. ЕС повдигна и въпроси относно функционирането на системата на затворите, включително използването на мерки за административно задържане. През 2011 г. ЕС продължи да потвърждава и засилва ангажирането си с укрепването на правовата държава чрез мисиите си по линия на ОПСО, включително EULEX Kosovo, EUPOL Афганистан, EUJUST Lex Iraq и EUPOL COPPS (оРТ). В Косово целта на мисията е да се съдейства и помогне на властите в Косово в областта на правовата държава със специален акцент върху съдебната система. Мисията също така има изпълнителни правомощия в области като военните престъпления, организираната престъпност и корупцията.

През 2011 г. EUPOL Афганистан отбеляза съществен напредък в изпълнението на трите си стратегически цели, свързани с принципите на правовата държава — борба с корупцията в афганистанската полиция, засилване на сътрудничеството между полицията и съдебната система, укрепване на структурите в областта на човешките права, свързани с министерството на вътрешните работи. Мисията предоставя наставничество и обучение за афганистански служители и също подкрепя установяването на структури за създаване на трайна практика в работата. През 2011 г. мисията подкрепи афганистанската независима комисия по правата на човека в създаването на поста на омбудсман за полицията и беше домакин на конференция, посветена на деня на жените, с участието на шест афганистански министерства, многобройни правителствени институции, както и местни и международни организации. Мисията продължи да напредва и с работата си в подкрепа на главната прокуратура и министерството на вътрешните работи за подобряване на сътрудничеството помежду им и борбата с корупцията.

В окупираните палестински територии мисията EUPOL COPPS подкрепяше разработването на цялостна стратегия за палестинския сектор на наказателното правосъдие в тясна координация с палестинските партньори и действащите механизми за координация. EUPOL COPPS предлага консултации и подкрепа за функционирането на палестинския сектор на наказателното правосъдие чрез работата си с палестинската цивилна полиция, министерството на правосъдието, главната прокуратура, съдилищата, висшия съдебен съвет, асоциацията на адвокатите, системата на затворите и гражданското общество.

EUJUST LEX Iraq е първата интегрирана мисия на ЕС в областта на правовата държава. След като дейностите на мисията бяха прехвърлени в Ирак през 2011 г. и въпреки сложната обстановка по отношение на сигурността, може да се смята, че резултатите са удовлетворителни с проекти, ангажиращи всички клонове на иракската система на наказателното правосъдие, които са в процес на изпълнение и на трите места (Багдад, Басра и Ербил). Чрез предоставянето на специализирани курсове за иракски служители на високо и средно равнище от системата на наказателното правосъдие EUJUST LEX Iraq продължава да укрепва принципите на правовата държава и да насърчава култура на зачитане на човешките права в Ирак.

В мисиите по линия на ОПСО общо 450 души работят в областта на правовата държава (правосъдие, граници, затвори, права на човека).

Д. ОТГОВОР НА КРИЗИ

В светлината на опита от Хаити през 2010 г. и докато се развиваха събитията на Арабската пролет, ЕСВД създаде система за отговор на кризи, чиято цел е незабавната мобилизация на ресурсите на ЕС за преодоляване на последиците от кризите, предизвикани от политически или въоръжени конфликти и технологически злополуки или предизвикани в резултат на човешка намеса или природни бедствия, както и улесняване на вземането на политически решения по отношение на дадена критична ситуация и осигуряване на координацията на изпълнението на дейностите на ЕСВД, във вътрешен план и с други участници. Системата за отговор на кризи на ЕСВД се състои от организационни и стандартни процедури за ефективни действия в контекста на отговора на Съюза на кризи.

Основните инструменти за отговор на криза са:

Съвет за управление на кризи

Председателстван от ВП или от изпълнителния генерален секретар, Съветът за управление на кризи беше създаден като постоянен орган за хоризонталния аспект на отговора на ЕСВД на кризи. Той заседава редовно, за да осигурява координацията на мерките на ЕС, свързани със способностите за предотвратяване на кризи, за подготвеност и отговор по време на кризи.

Платформа за кризи

Платформата за кризи улеснява обмена на информация между участниците — съответните служби на ЕСВД, както и съответните служби на Комисията и службите на Генералния секретариат на Съвета, като предоставя на службите на ЕСВД ясна политическа или стратегическа цел за управлението на дадена криза.

Например, по време на връхната точка на кризата в Либия платформата за кризата в Либия беше свикана 14 пъти. Тези заседания и последвалите ги доклади помогнаха за безпрепятствения поток на информацията и управленските решения сред различните отдели, занимаващи се с кризата. Платформата обсъждаше политическите въпроси, военната обстановка, хуманитарните въпроси и сигурността.

Ситуационна зала на ЕС

Създадена през юли 2011 г., Ситуационната зала на ЕС е подновената и единствената способност с функциониране 24 часа в денонощието и седем дни в седмицата в рамките на системата на ЕС, която действа като информационен център за ЕСВД и Комисията, насочвайки свързана с кризи информация, събрана от всички източници (открити източници, делегации на ЕС, държави членки, операции и мисии на ЕС по линия на ОПСО, екипи на СПЕС и международни организации), към равнищата, на които се вземат решения. Ситуационната зала осигурява точността и актуалността на информацията, що се отнася до политическата обстановка и сигурността по целия свят.

Тя осигурява ситуационна осведоменост и ранно предупреждение на платформата за кризи и допълва аналитичната работа на INTCEN. Основната задача на Ситуационната зала на ЕС е да рационализира потока на свързана с кризата информация в реално време. Тя съчетава в един орган военни и граждански структури, като по този начин се осигурява засилена подкрепа и по-бърз поток на информация, отколкото при предишните отделни структури (това е особено важно за мисиите по линия на ОПСО и за делегациите на ЕС в трети държави по време на кризи).

Ситуационната зала на ЕС изготвя доклади за политически мониторинг и прегледи на печата по света два пъти дневно (така че над 700 материали от двете категории бяха изготвени през 2011 г.). Освен редовните задачи се изготвят и специални доклади по определени въпроси от политически интерес, свързани със срещи на високо равнище и посещения на ВП в трети държави.

Проучвателни и междуведомствени мисии, свързани с отговора на кризи

По искане на върховния представител или на изпълнителния генерален секретар ЕСВД стартира проучвателни мисии в кратък срок. Целта на тези мисии е да се извърши бърза оценка на обстановката на място, да се установят контакти с местни партньори и да се помогне за планирането на по-нататъшните действия на ЕС. Тези мисии осигуряват на ЕСВД способност за бързо реагиране при външни кризи. Отделът за отговор на кризи отговаря за стартирането на проучвателни мисии и е способен да изпрати мисия в рамките на 24 часа. През 2011 г. ЕСВД изпрати пет проучвателни мисии в Либия, като първата беше през март непосредствено след революцията. Тези мисии осигуриха ценна информация, което помогна за определяне на приоритетите на подкрепата на ЕС.

Междуведомствените мисии събират заедно експертния опит на различни служби. Те могат да бъдат разположени в рамките на 3—4 дни. Целта на междуведомствените мисии е да предоставят подробен анализ и подкрепа за планирането на по-нататъшните действия на ЕС. Екипите са съставени от персонал на ЕСВД и на Комисията, който може да изготви проекти, имащи бързо въздействие, и да помогне за бързото изготвяне или преработване на програми за зоната на криза. През 2011 г. ЕСВД изпрати две междуведомствени мисии в Либия и една — в Кот д'Ивоар.

Списък с експерти по отговор на кризи

ЕСВД е съставила списък с вътрешни експерти по отговор на кризи, които се обучават на процедурите във връзка с отговора на кризи и могат да бъдат разположени във всяко място на криза по света.

Група за предотвратяване на конфликти

В тясно сътрудничество с INTCEN групата по предотвратяване на конфликти (ГПК) има за цел на постоянна основа да събира и да прави преглед на информацията за ранно предупреждение относно страни и региони с потенциален риск от конфликти и кризи. Групата определя възможностите за ранен отговор/ранно действие за Съвета по управление на кризи, или по целесъобразност, за предотвратяване на конфликти. ГПК осигурява необходимите връзки и взаимодействия с кратките, средносрочни и дългосрочни инструменти и действия на ЕС, които не са свързани с кризи, но имат отношение към предотвратяването на конфликти и изграждането на мир.

От създаването си през октомври 2011 г. ГПК е провела четири заседания. Досега ГПК е допринесла за разработването на системи и инструменти, които спомагат за съкращаване на времето между ранното предупреждение и ранното действие. Освен това тя е обсъдила как предотвратяването на конфликти може да стане основна част от външната дейност на ЕС и е постигнала съгласие по проект за насоки за приемането на подходи, отчитащи съществуващи и потенциални конфликти, което е приложимо и за новия цикъл от програми за външна помощ.

Отговорът на ЕСВД на кризата в Либия

Кризата в Либия избухна през февруари 2011 г. — едва няколко седмици от съществуването на ЕСВД. Кризата в Либия подложи на изпитание механизмите за отговор на кризи на ЕСВД, докато те бяха още в процес на изготвяне. Насочвана от платформата за кризи и от информацията от първа ръка, получена от бързи проучвателни мисии, ЕСВД беше в състояние да реагира на кризата по съгласуван и ефективен начин, т.е. чрез бързото отваряне на служба на ЕС в Бенгази и впоследствие на делегация на ЕС в Триполи, както и чрез инициерирането на поредица от програми в подкрепа на демократичния преход.

Е. ПОВЕЧЕ ЕФЕКТИВНОСТ, ПОВЕЧЕ СПОСОБНОСТИ И ПОВЕЧЕ СЪГЛАСУВАНОСТ ПРИ ОТГОВОРА НА КРИЗИ ЧРЕЗ ОПСО

През 2011 г. върховният представител председателства две заседания на Съвета по външни работи в състав министри на отбраната. На заседанието от 23 май 2011 г. министрите на отбраната направиха преглед на развитието на Общата политика на сигурност и отбрана (ОПСО) и равностметка на напредъка, постигнат в последващите действия след заключенията на Съвета относно ОПСО от заседанията през декември 2010 г. и януари 2011 г. Те обсъдиха и актуалното състояние на военните операции на ЕС по линия на ОПСО и разгледаха бъдещата им ориентация. Тези операции включват Althea в Босна и Херцеговина, EUNAVFOR Atalanta за борба с пиратството край бреговете на Сомалия, както и мисията на ЕС за обучение на сомалийски сили. Съветът прие заключения относно обединяването и споделянето на военни способности, като призова за структуриран и дългосрочен подход, основан на амбициозни цели, обхващащ широк кръг способности и водещ до конкретни резултати.

На заседанието на Съвета по външни работи през юли върховният представител представи своя цялостен гражданско-военен доклад относно ОПСО и ръководи обсъждане на инициативите в областта на ОПСО. В доклада са разгледани военните способности (обединяване и обмен); постоянното структурирано сътрудничество; гражданските способности; гражданско-военните взаимодействия в развитието на способностите; подобряването на резултатите на ЕС относно управлението на кризи (способност за планиране и провеждане на граждански и военни операции, бойни групи на ЕС); и сътрудничеството с партньори (НАТО, ООН, трети държави).

Върховният представител председателства и заседанието от 30 ноември на министрите на отбраната, на което беше направен преглед на развитието на ОПСО и бяха приети заключения относно ОПСО. Министрите обсъдиха и актуалното състояние на военните операции на ЕС по линия на ОПСО и разгледаха бъдещата им ориентация. ВП представи на министрите актуална информация за усилията си да се укрепи сътрудничеството между ЕС и НАТО при управлението на кризи в съответствие с възложения от Европейския съвет през септември 2010 г. мандат, за сътрудничеството между ЕС и ООН и за контактите със стратегическите партньори по отношение на ОПСО. Съветът също определи бюджета на Европейската агенция по отбрана за 2012 г.

През декември Съветът прие поредица от амбициозни и насочени към бъдещи действия заключения относно ОПСО. Съветът изтъкна отново трайната необходимост от всеобхватен подход, който в по-голяма степен да мобилизира различните инструменти, с които разполага ЕС, като част от съгласувана и ефективна стратегия за постигане на целите на ЕС и подчерта значението на (ОПСО) като основен елемент на такъв всеобхватен подход.

Съветът приветства работата, извършена от върховния представител и ЕСВД в съответствие със заключенията на Съвета относно ОПСО от януари и март 2011 г., и вследствие на инициативата от Ваймар, към която се присъединиха Италия и Испания, доклада на върховния представител относно ОПСО от 11 юли 2011 г. и последващия принос на държавите членки. Съветът приветства и съществуващите двустранни и многостранни инициативи сред държавите членки, като например продължаващото сътрудничество между Франция и Обединеното кралство, както и многобройните текущи и възникващи регионални инициативи, които чрез иновативни методи за обединяване и споделяне способстват за цялостното подобряване на военните способности.

В заключенията са обхванати различните измерения на ОПСО. Съветът, наред с другото:

- подчерта твърдия си ангажимент да запази сегашното си участие в текущите мисии и операции по линия на ОПСО, като същевременно напредне с работата по възможностите за нови мисии в Африканския рог, Сахел, Судан и Либия;
- подчерта, че по-нататъшното развиване на гражданските и военните способности на ОПСО остава основна цел, за да могат да се запълнят съществуващите пропуски и удовлетворят нарастващите нужди в тази област.
- призова за подобряване на резултатите от работата на ЕС при планирането и провеждането на мисии и операции, включително като се създадат условия предварителното планиране да се осъществява на по-ранен етап и да е по-ефективно и като се направи преглед на процедурите на ЕС за управление на кризи. Съветът прие да ускори планирането за задействането на оперативния център за операциите, свързани с Африканския рог;
- подчерта значението на партньорството с НАТО и с ООН и ценния практически принос и политическата подкрепа на държавите партньори за мисиите и операциите по линия на ОПСО. Съветът призова за по-нататъшно развитие на сътрудничеството по линия на ОПСО с източните и средиземноморските партньори на индивидуална основа.

Върховният представител очерта напредъка по линия на ОПСО в реч пред Парламента от 13 декември.

1. ПОВЕЧЕ СПОСОБНОСТИ

1.1. ГРАЖДАНСКИ И ВОЕННИ СПОСОБНОСТИ⁹⁷

Продължиха усилията за преодоляване на недостатъците в гражданските способности в рамките на ОПСО и за подобряване на изпълнението чрез обучение, извлечени поуки и снабдяване с по-добро оборудване.

---

⁹⁷ На 11 май 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно развитието на общата политика за сигурност и отбрана след влизането в сила на Договора от Лисабон (P7_TA-PROV(2011)0228).

През юли 2011 г. беше проведен семинар на високо равнище относно улесняването на разполагането на граждански персонал в мисии на ОПСО, на който се събраха национални участници.

След заключенията от заседанието на Съвета през декември 2011 г. КПС одобри многогодишна работна програма за развитието на гражданските способности, представена от ЕСВД⁹⁸.

Въз основа на решението на Съвета от декември 2010 г. работата по военните способности продължи през цялата 2011 г., като беше насочена както към съществуващите разлики между способностите на държавите членки, така и върху нарастващите нужди в областта на операциите на ОПСО (виж също обединяване и споделяне).

Беше отбелязан напредък в общото планиране на ЕС („концепции“), т. е. относно въздухоплавателните операции в подкрепа на ОПСО (въздухоплавателни сили за развърщане), военните извлечени поуки на ЕС, логистичната подкрепа и евакуирането на персонала.

1.2. ОБЕДИНЯВАНЕ И СПОДЕЛЯНЕ НА ВОЕННИ СПОСОБНОСТИ

Съветът подчертава наложителната необходимост от укрепване на европейското сътрудничество в областта на развитието на военните способности за поддържане и укрепване на ОПСО с цел да се подобри оперативната ефективност и в контекста на все по-нарастващите ограничения на бюджетите за отбрана⁹⁹.

---

⁹⁸ ЕСВД в момента доразвива тази работна програма и ще я представи през 2012 г.

⁹⁹ На 14 декември 2011 г. Европейският парламент прие резолюция относно въздействието на финансовата криза върху сектора на отбраната в държавите — членки на ЕС (P7_TA-PROV(2011)0574).

На 30 ноември на заседанието на управителния съвет на Европейската агенция по отбрана държавите членки одобриха възможностите за обединяване и споделяне и обявиха поредица от ангажименти за специфични конкретни проекти, подкрепяни от агенцията.

Ангажиментите са в областта на: зареждане с гориво във въздуха; „интелигентни“ боеприпаси; обучение на въздушни екипажи; морско обучение и логистика; европейски транспортни центрове; разузнавателни данни, наблюдение и разузнаване, в т.ч. информиране за ситуацията в космическото пространство; медицинско обезпечаване; сателитни комуникации, както и разработването на други проекти за обединяване на способности въз основа на съществуващи инициативи като например: морско наблюдение, обучение за управление на хеликоптери и сателитни комуникации.

1.3. ИЗВЛЕЧЕНИ ПОУКИ И ДОБРИ ПРАКТИКИ В ГРАЖДАНСКИТЕ МИСИИ ПО ЛИНИЯ НА ОПСО

През декември 2011 г. Съветът призова в заключенията си относно ОПСО за постоянно подобряване на мисиите чрез оценка, установяване на критериите, оценка на въздействието, използване на поуки и развиване на добри практики.

През 2011 г. беше отбелязан напредък с обединяването на гражданските и военните извлечени поуки и добри практики от операции по линия на ОПСО. В рамките на ОПСО се изгражда обща база данни за граждански и военни извлечени поуки и добри практики, която се очаква да започне да действа през април 2012 г.¹⁰⁰

---

¹⁰⁰ В контекста на разработването на нова концепция на ЕС за бързо разполагане в рамките на ОПСО беше завършен тематичен доклад за извлечените поуки относно видовете полицейски мисии — заместваща/ изпълнителска, който отразяваше опита на финансирания от Комисията проект „Обучение на полицейски сили от ЕС 2008—2010 г.“

1.4. ОБУЧЕНИЕ И УЧЕНИЯ

През 2011 г. продължи усилената работа за изпълнение на цялостните цели по отношение на обучението в рамките на ОПСО, за да се осигури на държавите членки и на институциите на ЕС компетентен персонал (дипломатически, военен и граждански, включително в полицейския сектор и в другите сектори на правовия ред), способен да работи по всички аспекти на ОПСО и да бъде изпращан за участие в мисии и операции по линия на ОПСО¹⁰¹.

2. ПОВЕЧЕ ЕФЕКТИВНОСТ

2.1. СЪТРУДНИЧЕСТВО С ПАРТНЬОРИ В УПРАВЛЕНИЕТО НА КРИЗИ

МЕЖДУНАРОДНИ ОРГАНИЗАЦИИ

Съгласно заключенията на Съвета от декември 2010 г. беше извършена работа с трети държави и международни организации с цел укрепване на способностите и улесняване на участието в мисиите и операциите на ЕС по управление на кризи.

---

¹⁰¹ MILEX 11 се проведе между 16 и 27 май 2011 г., като DG EUMS беше официалният ръководител на учението. Целта на MILEX 11 беше да се упражнят и оценят военните аспекти на управлението на кризи от ЕС на военно-стратегическо равнище и по-специално оперативно равнище въз основа на сценарий за операция за управление на кризи под ръководството на ЕС без използване на общите средства и способности на НАТО. Всички цели на учението бяха напълно постигнати. Упражнението за управление на кризи от ЕС (СМЕ 11) се проведе от 18 ноември 2011 г. до 6 декември 2011 г. Основаващо се на новия „всеобхватен подход“ към отговора на кризи, целта на учението беше да се оцени и да се подобри капацитетът на ЕС за управление на кризи, включително процесите на вземане на решение и планиране от ЕС и ЕСВД в бързо променяща се среда. В учението бяха използвани както цивилни, така и военни инструменти и тяхното координиране на различни равнища в рамките на ЕС. Участието в учението на 5 делегации на ЕС, както и прилагането на новите процедури на ЕСВД за отговор на вътрешни кризи са сред най-важните нови елементи, въведени с това учение по управление на кризи в резултат на Договора от Лисабон.

2.1.1. СЪТРУДНИЧЕСТВО ЕС—ООН

През 2011 г. бяха положени специални усилия, за да може ЕС да подкрепя по-добре мироопазващата дейност на ООН в отговор на много призиви на ООН на политическо равнище. За тази цел ЕСВД определи редица практически действия с активното участие на отдела на ООН за мироопазващи операции, отдела за подкрепа на място и отдела на ООН по политически въпроси. Изпълнението на тези действия ще започне през 2012 г., веднага щом бъдат договорени техническите условия и ред. Когато действията бъдат изпълнени, сътрудничеството с ООН по управление на кризи / мироопазващи операции и дейности ще бъде улеснено в значителна степен, както по отношение на военните операции, така и по отношение на гражданските мисии.

В края на 2011 г. ЕС и ООН се договориха съвместно да дадат нов тласък на управителния комитет ООН—ЕС по управление на кризи, чиято работа беше временно прекратена през 2010 г. в очакване на реструктурирането на ЕС след Договора от Лисабон и за да се положат основите на засилено сътрудничество ЕС—ООН в областта на развитието на гражданските способности.

2.1.2. ЕС—НАТО

През 2011 г. продължи солидното сътрудничество между ЕС и НАТО в контекста на договореностите „Берлин плюс“ за операцията по линия на ОПСО EUFOR Althea в Босна и Херцеговина.

Конкретните предложения на върховния представител от февруари за прагматичен постепенен подход и за изпълнение на мандата, възложен от Европейския съвет на заседанието му през септември 2010 г., бяха високо оценени от Съвета.

Някои от тези предложения бяха успешно приложени през 2011 г.:

- Активно бяха развивани контактите между персонала с цел увеличаване на осведомеността относно дейностите, извършвани съответно от едните и от другите, и с цел постигане на напредък в по-нататъшното укрепване на сътрудничеството на местата, където и двете организации имат разположен персонал. Съветът беше редовно информиран за развитието на обстановката (по-специално в областта на киберсигурността).
- През декември 2011 г. бяха инициирани първите реципрочни заседания за предоставяне на информация на Комитета по отбранителна политика и планиране и на Политико-военната група.

Съветът призова също върховния представител да продължи да полага усилия за по-нататъшно развиване на ефикасно и ефективно сътрудничество на ЕС с НАТО, особено в областите, в които двете организации действат заедно.

Беше развито тясно сътрудничество между служители на ЕС и НАТО във връзка с инициативите за обединяване и споделяне и за интелигентна отбрана/многонационални подходи, за да се осигури съгласуваност и взаимно укрепване на усилията, както и за да се избегне дублирането им. В този контекст Съветът насърчи поддържането на тесни контакти между служителите.

Служители на ЕС и НАТО направиха съвместно предложение относно начините за засилване на практическото сътрудничество в бъдеще в областта на защитата от химични, биологични, радиологични и ядрени оръжия, резултатите от които ще бъдат предоставени на всички държави членки. Предложенията бяха подкрепени от държавите членки.

В рамките на Съвместната група ЕС—НАТО относно способностите се проведе обмен на информация в редица области от общ интерес, където изискванията се припокриват, включително медицинското обезпечаване, борбата със самоделните взривни устройства и борбата с химичните, биологичните, радиологичните и ядрените оръжия.

Както беше посочено в предишни доклади, участието на всичките 27 държави — членки на ЕС, би улеснило още повече обмена на информация в областта на военните способности.

2.1.3. ЕС—АС

ЕС и Африканският съюз (АС) продължиха политическия си диалог и диалога по въпросите на сигурността, включително чрез редовни заседания на комитетите за мир и сигурност на ЕС и АС. Отново беше отпусната финансова помощ (40 милиона евро) за африканските усилия за изграждане на африканска архитектура на мир и сигурност. ЕС откликна на исканията на АС да предостави подкрепа в областта на обучението чрез африкански центрове за обучение като основен елемент от африканската архитектура на мир и сигурност. Продължи финансирането на две африкански операции в подкрепа на мира чрез инструмента за подкрепа на мира в Африка: AMISOM в Сомалия и MICOPAX в Централноафриканската република. ЕС приветства успешното завършване на първия цикъл на стратегическото обучение на африканските сили (Amani).

СЪТРУДНИЧЕСТВО С ДЪРЖАВИ ПАРТНЬОРИ

Бяха положени още повече усилия за по-нататъшното развиване на съществен диалог и сътрудничество с трети държави, включително стратегически партньори, както и за развиване на отношения с нови партньори. ЕС продължи диалога с европейските държави, членуващи в НАТО, които не са членки на ЕС, с други страни кандидатки за присъединяване към ЕС, както и с няколко други важни партньори, включително САЩ, Канада, Китай, Япония, Русия и Украйна. Съветът разгледа възможността за по-нататъшно ангажиране със съседите на изток и на юг; тази работа ще напредва според всеки отделен случай с оглед на приноса за укрепването на регионалната сигурност и стабилност.

Дванадесет държави (Албания, Канада, бившата югославска република Македония, Норвегия, Нова Зеландия, САЩ, Турция, Украйна, Хърватия, Черна гора, Чили, Швейцария) участват в седем от протичащите в момента мисии и операции по линия на ОПСО (EUFOR ALTHEA, EULEX Kosovo, ПМЕС в БиХ, EUPOL COPPS, EUPOL Афганистан, EUNAVFOR ATALANTA, EUSEC ДР Конго). В края на 2011 г. ЕС прие предложението на Сърбия да допринесе за EUTM Сомалия и EUTM ATALANTA. Плодотворното взаимодействие с няколко други партньори продължи в контекста на борбата с пиратството.

Във връзка с решението на Съвета от 26 април 2010 г., с което върховният представител се упълномощава да започне преговори с още двадесет държави, бяха договорени и сключени споразумения със САЩ, Сърбия и Черна гора за определяне на рамка за тяхното участие в операции на ЕС по управление на кризи („рамково споразумение за участие“). С оглед постигане на подобни споразумения в момента се водят преговори с широк спектър от партньори (Албания, Нова Зеландия, Босна и Херцеговина, бившата югославска република Македония, Австралия, Бразилия, Чили и Русия).

2.2. Сателитен център на ЕС (EUSC)

През 2011 г. беше потвърдена тенденцията на все по-голямото участие на Сателитния център на ЕС (EUSC) в подкрепа на операциите и мисиите на ЕС и в процеса на вземане на решение на ЕСВД, затова съответно се увеличиха и задачите на центъра. Центърът разви най-голяма активност с възникването на нови кризисни зони в Северна Африка и Близкия изток. Общо EUSC работи по 119 нови задачи и анализира 464 места. Като предоставя анализ на сателитни изображения, EUSC играе все по-важна роля в подкрепа на процеса на вземане на решение в рамките на ОПСО.

По-специално:

- Наблюдението на кризата в Либия (както и в Тунис и Египет) съставляваше най-голямото натоварване за отделна задача на центъра. Следвайки оперативната насока на ВП и одобрението на КПС, всички продукти на EUSC бяха предоставени и на НАТО/SHAPE в рамките на операцията „Обединен защитник“ в Либия.

- Подкрепата бе продължена до оперативния щаб в Нортууд (Обединеното кралство) в рамките на EUNAVFOR Atlanta. Тя включваше осигуряването на продукти на GEOINT (геопространствено разузнаване) за пиратската активност в отговор на оперативните нужди на морските съдове, разположени край бреговете на Сомалия. EUSC осигури също подкрепа на място, като командирова специалист по анализ на сателитни изображения.

- EUMM Georgia използва в пълна степен продуктите на EUSC. Задачите, извършени от EUSC, включваха анализ на сателитни изображения с цел докладване относно важните инфраструктури и дейности в региона.

- Бяха постигнати важни резултати по отношение на предоставената от GEOINT подкрепа с продължаващото наблюдение на възможното разпространение на оръжия за масово унищожение и разработване на ядрени технологии в няколко държави. Във връзка с това центърът анализира бъдещи подозрения съоръжения в страни, които е вероятно да разработват балистични ракети и съоръжения за тестване и изстрелване. Тази работа обаче беше повлияна (с неизвестни последици) от изискванията, свързани с наблюдението на кризи.

3. ПОВЕЧЕ СЪГЛАСУВАНОСТ

Превръщането на всеобхватния подход във всеобхватни действия остава главен приоритет за ЕС, като инструментите по линия на ОПСО са част от инструментариума на ЕС, в подкрепа на по-широките политически цели на ЕС, включително необходимостта усилията да се насочат към първопричините на конфликта. Върховният представител, като председател на различните формати на Съвета по външни работи, изпълнява специална роля за засилване на съгласуваността на външната политика на ЕС.

За тази цел жизнено важно е да се работи за повече съгласуваност и единодействие между предотвратяването на конфликти, отговора и управлението на кризи, развитието и решаването на конфликти.

Като част от по-широките усилия при разработването на единодействие между вътрешните и външните измерения на сигурността, беше отбелязан напредък в работата по заздравяване на връзките между ОПСО и пространството на свобода, сигурност и правосъдие¹⁰².

Освен това започна работата по прилагане на клаузата за солидарност.

Беше отбелязан напредък и в работата за насърчаване на **гражданско-военните взаимодействия** в разработването на способностите на ЕС.

ЧАСТ II: ПОГЛЕД КЪМ 2012 г.

Още в началото на мандата си върховният представител зададе три приоритета за общата външна политика на ЕС: първо, създаването на Европейската служба за външна дейност; второ, утвърждаване на демокрацията, стабилността и просперитета заедно със съседите на ЕС; и трето, изграждане на здрави стратегически партньорства със съществуващите и новите фактори в глобален мащаб. Тези три приоритета ще продължат да дават насока на действията на ЕС в периода 2012—2013 г. с цел да се осигури системност и съгласуваност на външната политика на ЕС, както е залегнало в Договора от Лисабон.

Тази дейност ще разчита на постиженията на външната политика на ЕС през първата година от функционирането на ЕСВД. ЕС ще продължи да работи с партньорите си за преодоляване на регионалните и глобалните предизвикателства, като популяризира интересите и ценностите на ЕС с цел да се способства за осигуряване на по-сигурен и проспериращ свят за неговите граждани.

---

¹⁰² Във връзка с това на 13 май 2011 г. Комитетът по политика и сигурност взе под внимание съвместния работен документ „Укрепване на връзките между участниците в ОПСО и ССП — предложения за бъдеща ориентация“, в който са проучени връзките между ОПСО и участниците в пространството на свобода, сигурност и правосъдие. Като следваща стъпка напред бе изготвен проект за пътна карта. В документа са набелязани 27 линии на действие с оглед на получаване на конкретни резултати за засилване на сътрудничеството между тези области. Държавите членки бяха поканени да участват активно в процеса на разработване на линиите на действие. В средата на юли 2012 г. на съответните органи за вземане на решение ще бъде представен доклад за постигнатия напредък.

За Европейския съюз продължава да е от първостепенна важност подкрепата за демократичните промени в съседните държави, особено в региона на **Близкия изток и Северна Африка**. Процесът на преход в Тунис, Египет, Йемен и други държави в Близкия изток и Северна Африка изисква от нас продължителна подкрепа и съсредоточаване на усилията. ЕС ще продължи и увеличи усилията си в **Сирия** за прекратяване на жестоките репресии и за утвърждаване на действителен демократичен преход. За постигането на тази цел ние ще продължим да работим в тясно сътрудничество с международните си партньори, по-специално с Лигата на арабските държави и с Организацията на обединените нации.

Промените в арабския свят открояха неотложната необходимост от напредък по **близкоизточния мирен процес**. Целта остава справедливо и трайно решение на израело-палестинския конфликт, основано на съществуването на държави. ЕС ще продължи да работи активно със страните и в рамките на Четворката за възобновяване на преговорите по същество.

В рамките на **Източното съседство** продължаващата ангажираност на ЕС също е от огромно значение, включително чрез Източното партньорство. ВП и ЕСВД ще продължат да следят отблизо обстановката в Украйна и в Беларус, и не на последно място парламентарните избори, които се очаква да се проведат през 2012 г. в тези държави, както и парламентарните избори в Армения и Грузия; всички те имат съществено значение за по-нататъшното развитие на отношенията. Конфликтите в Приднестровието, Грузия и Нагорни Карабах ще продължат да заемат важно място в програмата на ЕС.

ЕС ще продължи да играе централна роля в **Западните Балкани**, където европейската перспектива за държавите в региона продължава да действа като катализатор както за вътрешните реформи, така и за регионалното сътрудничество. Ще продължим да работим за улесняване на диалога между Белград и Прищина и да подкрепяме процеса на реформи в Босна и Херцеговина. ЕС наблюдава внимателно резултатите от парламентарните избори в Сърбия през май 2012 г. През юни 2012 г. приключи сегашният мандат на полицейската мисия на ЕС в Босна и Херцеговина (ПМЕС), която следва да прехвърли изпълнението на оставащите задачи на СПЕС. Операция EUFOR Althea ще бъде преконфигурирана през 2012 г. EULEX Kosovo ще продължи да подпомага и подкрепя властите в Косово по въпросите на правовата държава.

Съгласно принципите, залегнали в преговорната рамка, ЕС насърчава **Турция** да развие външната си политика като допълваща тази на ЕС и в координация с него и постепенно да се присъедини към политиките и позицията на ЕС, като ЕС очаква по-нататъшно засилване на съществуващия политически диалог с Турция в следването на общи цели, в т.ч. в съседните страни, където Турция играе важна роля.

Задълбочаването на ангажимента със **стратегическите партньори на ЕС**¹⁰³ също продължава да бъде основен приоритет. Общата цел е тези партньорства да станат по-функционални, като се съсредоточи вниманието върху по-конкретни и актуални въпроси, на основата на общи интереси и ценности.

Тясното сътрудничество и консултации със **САЩ** продължават да са в основата на подхода ни в областите от общ интерес, например Западните Балкани, Южното съседство и Азиатско-тихоокеанския регион, а също по глобални въпроси като борбата с тероризма, изменението на климата, международното развитие и неразпространението.

---

¹⁰³ Стратегическите партньори са Бразилия, Канада, Китай, Индия, Япония, Република Корея, Мексико, Русия, Южна Африка, САЩ.

Все така голямо е значението на сътрудничеството на Русия — в качеството ѝ едновременно на стратегически партньор и съседна страна — **с Европа по регионални и по глобални въпроси от областта на външната политика**. Съвместната работа с Русия е от централно значение за намиране на решение за продължителните конфликти в общите ни съседи, както и за оформянето на международните ответни действия по други въпроси, например Иран, Сирия или близоизточния мирен процес. ЕС ще продължи да взаимодейства с Русия и чрез партньорството за модернизация и северното измерение.

Специално внимание ще продължи да се отделя на засилването и разширяването на сътрудничеството с **Китай и Индия**, особено по отношение на глобалните и регионалните предизвикателства, включително по въпроси на сигурността като борбата с пиратството, борбата с тероризма и киберсигурността.

ЕС ще продължи също така да засилва сътрудничеството и с партньорите ни в Бразилия, Южна Африка, Япония и Южна Корея.

ЕС ще продължи да насочва първостепенно внимание и усилия по преговорите „Е3+3“ по **иранската ядрена програма**, целящи да отговорят на загрижеността на международните общности относно изключително мирния характер на програмата. Върховният представител, действайки от името на групата „Е3+3“, ще продължи да работи с пълен капацитет за развитие на резултатите от срещите в Истанбул, Багдад и Москва.

Централно място в програмата на ЕС в областта на външните работи ще заемат също **глобалните предизвикателства** като изменението на климата, енергетиката, тероризмът и международната престъпност, пиратството, разпространението на оръжия за масово унищожение, разоръжаването и заплахите за киберсигурността.

ЕС ще работи за прилагане на съобщението „*Нова посока за ЕС в областта на правата на човека и демокрацията*“, в което се очертават перспективите за работата на ЕС и неговите държави членки за разширяване, задълбочаване и усъвършенстване на **утвърждаването и защитата на правата на човека и демокрацията** през следващите години. ЕС ще продължи също така да следи внимателно състоянието на правата на човека в държавите партньори, както и да предоставя подкрепа чрез инструментите и политиките на ЕС, в т.ч. чрез концепцията „повече за повече“ в държавите, обхванати от европейската политика за съседство.

Стратегическата рамка на ЕС относно **правата на човека и демокрацията** ще определя ангажиментите на ЕС в тази област през следващите години. Назначаването на СПЕС по правата на човека — който е първият тематичен СПЕС — ще повиши ефективността и видимостта на политиката на ЕС в областта на човешките права. В това отношение ЕС ще работи съвместно с партньори, многостранни форуми и международни организации в областта на правата на човека и демокрацията.

ЕС ще продължи да следи с особено внимание събитията в **Афганистан и Пакистан**. Очакваните промени в международното военно присъствие ще намерят отражение върху мисията EUPOL Афганистан, както и върху по-широкото ни сътрудничество. По отношение на Афганистан, в периода до 2014 г. акцентът ще е върху управлението, полицейската дейност и правовата държава — включително чрез настойничество и обучение от EUPOL Афганистан. По отношение на Пакистан, ЕС ще се стреми да развие по-широко сътрудничество с гражданското правителство и демократичните институции в страната чрез прилагане на петгодишния план на ангажиментите.

Приоритет ще бъде подкрепата за неотдавнашните положителни събития в **Бирма/Мианмар**. ЕС, заедно с международните партньори, ще даде пълната си подкрепа за осъществяващия се преход към демокрация.

Като част от повишения си ангажимент в Азия ЕС ще засили сътрудничеството си с АСЕАН в съответствие с плана за действие, приет от срещата на министерско равнище ЕС—АСЕАН в Бруней.

Централно място ще продължи да заема консолидирането на стратегическите отношения с **Африка**, основаващо се на съвместната стратегия на Африка и ЕС. Развитието на отношенията на ЕС с Африканския съюз ще заемат централно място, включително за продължаващия ангажимент по отношение на въпросите, свързани с мира и сигурността в Субсахарска Африка, в т.ч. неразпространението и разоръжаването.

В програмата на върховния представител и ЕСВД ще продължи да заема важно място изграждането на отношенията и подкрепата за положителната динамика с **Африканския рог** (Джибути, Еритрея, Етиопия, Кения, Сомалия, Судан и Уганда) в съответствие със стратегията от ноември 2011 г. Важен елемент от нея е укрепването на правосъдния и морския сектор в Сомалия и Африканския рог посредством гражданска мисия по линия на ОПСО с участие на военни експерти. ЕС ще продължи да следи и събитията в **Сомалия** и борбата с пиратството (EUNAVFOR Atalanta) и засилването на подкрепата за сектора на сигурността в Сомалия (EUTM Сомалия).

ЕС е поел ангажимент за подкрепа на новата независима държава **Южен Судан** при преодоляването на сериозните предизвикателства и при консолидирането на държавността в страната. Успоредно с това ЕС ще засили ангажимента си към правителството на Судан в Хартум. Целта е да се подкрепи съжителството и икономическото развитие на две държави в условия на мир. Ще продължат усилията за осигуряване на приобщаващо, всеобхватно политическо решение за Дарфур.

Друг приоритет е изпълнението на стратегията на ЕС за сигурност и развитие в **Сахел**. Растящата нестабилност в Мали и в по-широкия регион, включително Нигерия, поражда загриженост. Ще бъде предприето гражданско действие на ЕС по линия на ОПСО, първоначално в Нигер, за предоставяне на подкрепа за подобряване на координацията и за обучение и изграждане на капацитет в сектора на сигурността. ЕС ще продължи ангажимента си за намиране на трайно решение на проблемите в Гвинея Бисау (неотдавнашен преврат), както и в Зимбабве и други държави, в които е застрашена стабилността. Приоритетно място ще продължат да заемат избирателните процеси и зачитането на правата на човека, както и укрепването на правозащитните институции.

ЕС ще продължи усилията си за насърчаване на мира и демокрацията в **региона на Големите африкански езера**. ЕС ще работи заедно с африканските и международните партньори в региона, за да се напредне към намирането към цялостен отговор на взаимосвързаните проблеми на региона. Събитията в региона ще бъдат следени отблизо.

Голямо е значението на отношенията с **Латинска Америка** в контекста на приближаващата среща на високо равнище ЕС—ЛАК (Латинска Америка и Карибския регион), планирана да се състои в началото на 2013 г. в Чили. Срещата на високо равнище през 2013 г. ще има за цел продължаването на укрепването на отношенията между ЕС и ЛАК.

Ще бъдат предприети по-нататъшни действия за борба с **глобалните и трансрегионалните заплахи**, например пиратството (и други заплахи за морската сигурност), тероризма, заплахите за киберсигурността и други нововъзникващи заплахи в световен мащаб. ЕС засилва борбата с организираната престъпност чрез цикъла на политиката си за борба с организираната и тежката международна престъпност за периода 2011—2013 г. и съответните външни действия, като по този начин се укрепва връзката между вътрешната и външната сигурност.

Предотвратяването на конфликти и изграждането на мира ще бъдат в основата на външната дейност на ЕС, като се укрепват и интегрират способностите на ЕС за предотвратяване на кризи, по-специално в областта на ранното предупреждение и ранните действия. След заключенията на Съвета от юни 2011 г. относно предотвратяването на конфликти ще се предприемат мерки за укрепване на капацитета на ЕС за посредничество в качеството му на ефикасен и икономически ефективен инструмент, който да се използва на всички етапи от цикъла на конфликта.

Въз основа на заключенията относно ОПСО от декември 2011 г. ЕС възнамерява отново да отдели централно внимание на потенциала на **мисиите и операциите по линия на ОПСО**. Ще бъде отделено внимание и на укрепването на способностите — както военните, така и гражданските. Във връзка с това първостепенно значение продължава да има укрепването на способностите на ЕС за бързо реагиране. Ще бъдат търсени и занапред икономически ефективни и ефикасни начини за сътрудничество, например обединяване и споделяне на способностите. В момента се работи за значително подобряване на резултатите от работата на ЕС при планирането и провеждането на граждански мисии и военни операции по линия на ОПСО, наред с другото, чрез по-добра интеграция на гражданското и военното измерение и чрез създаване на условия за по-ефективно предварително планиране. По инициатива на върховния представител ще се направи преглед на процедурите на ЕС за управление на кризи, които датират от 2003 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ I: Бюджет на ОПСО — ангажименти през 2011 г.

19.030101 Мисия за наблюдение в Грузия	€
2010/452/ОВППС EUMM Georgia	23,900,000.00
	междинна
	сума 23,900,000.00
19.030102 EULEX Kosovo	
2010/619/ОВППС EULEX Kosovo	87,323,600.00
2011/687/ОВППС EULEX Kosovo	0.00
2011/752/ОВППС EULEX Kosovo	72,800,000.00
	междинна
	сума 160,123,600.00
19.030103 EUROL Афганистан	
2011/298/ОВППС EUROL Afghanistan	0.00
2011/473/ОВППС EUROL Afghanistan	60,500,000.00
	междинна
	сума 60,500,000.00
19.030104 Други мерки и операции във връзка с управлението на кризи	
2010/755/ОВППС ПМЕС Босна и Херцеговина	1,300,000.00
2010/755/ОВППС ПМЕС Босна и Херцеговина	7,629,324.00
2011/312/ОВППС EUBAM Rafah	1,400,000.00
2011/170/ОВППС EUJUST LEX IRAQ	250,000.00
2011/380/ОВППС EUJUST LEX-IRAQ	27,250,000.00
2011/537/ОВППС EUROL ДР Конго	7,150,000.00
2011/538/ОВППС EUSEC ДР Конго	13,600,000.00
2011/781/ОВППС ПМЕС Босна и Херцеговина	5,250,000.00
2011/858/ОВППС EUROL COPPS	4,750,000.00
2011/857/ОВППС EUBAM RAFAH	970,000.00
	междинна
	сума 69,549,324.00

19.0302 Неразпространение и разоръжаване

2010/799/ОВППС Процес на изграждане на доверие — зона, свободна от ОМУ

Консорциум по неразпространението	347,700.00
2011/428/ОВППС в подкрепа на дейностите на UNODA в изпълнение на Програмата на ООН относно МОЛВ	2,150,000.00

**междинна
сума 2,497,700.00**

19.0304 Извънредни мерки**0.00****19.0305 Подготвителни и последващи мерки**

Правни услуги	12,800.00
Външен одит (5 задачи за одит)	119,316.00
Оборудване за подготвителни мерки	74.00

**междинна
сума 132,190.00**

19.0306 Специални представители на Европейския съюз

2011/119/ОВППС СПЕС в Косово	0.00
2011/203/ОВППС СПЕС за кризата в Грузия	304,000.00
2011/270/ОВППС СПЕС в Косово	690,000.00
2011/424/ОВППС СПЕС за региона на Южното Средиземноморие	855,000.00
2011/425/ОВППС СПЕС за Централна Азия	924,850.00
2011/426/ОВППС СПЕС в Босна и Херцеговина	3,740,000.00
2011/427/ОВППС СПЕС в Афганистан	3,560,000.00
2011/478/ОВППС СПЕС в Косово	0.00
2011/499/ОВППС СПЕС за Република Судан и Република Южен Судан	955,000.00
2011/518/ОВППС СПЕС за Южен Кавказ и за кризата в Грузия	1,758,000.00
2011/621/ОВППС СПЕС за Африканския съюз	715,000.00
2011/691/ОВППС СПЕС в Косово	770,000.00
2011/819/ОВППС СПЕС за Африканския рог	670,000.00

**междинна
сума 14,941,850.00**

Общо €331,644,664.00

ПРИЛОЖЕНИЕ II:

Преглед на решенията за санкции през 2011 г.¹⁰⁴

Афганистан / талибани

Решение 2011/486/ОВППС на Съвета (ОВ L 199, 2.8.2011 г., стр. 57)¹⁰⁵

Решение за изпълнение 2011/639/ОВППС на Съвета (ОВ L 257, 1.10.2011 г., стр. 24)

Решение за изпълнение 2011/698/ОВППС на Съвета (ОВ L 276, 21.10.2011 г., стр. 47)

Беларус

Решение 2011/69/ОВППС на Съвета (ОВ L 28, 02.02.11, стр. 40)

Решение за изпълнение 2011/174/ОВППС на Съвета (ОВ L 76, 22.3.2011 г, стр. 72)

Решение за изпълнение 2011/301/ОВППС на Съвета (ОВ L 136, 24.5.2011 г., стр. 87)

Решение 2011/357/ОВППС на Съвета (ОВ L 161, 21.6.2011 г., стр. 25)

Решение 2011/666/ОВППС на Съвета (ОВ L 265, 11.10.2011 г., стр. 17)

Решение за изпълнение 2011/847/ОВППС на Съвета (ОВ L 335, 17.12.2011 г., стр. 81)

Босна и Херцеговина

Решение 2011/173/ОВППС на Съвета (ОВ L 76, 22.3.2011 г., стр. 68)

---

¹⁰⁴ Списъкът се отнася единствено за решенията по линия на ОВППС, с които се налагат ограничителни мерки.

Изпълнението на мерките, попадащи в обхвата на Договора за функционирането на Европейския съюз, изисква също изготвянето на регламент на Съвета или на регламент за изпълнение на Съвета, според целесъобразността.

¹⁰⁵ Това решение се отнася също и за терористични групи / Ал Каида.

Демократична република Конго

Решение за изпълнение 2011/699/ОВППС на Съвета (ОВ L 276, 21.10.2011 г., стр. 50)

Решение за изпълнение 2011/848/ОВППС на Съвета (ОВ L 335, 17.12.2011 г., стр. 83)

Кот д'Ивоар

Решение 2011/17/ОВППС на Съвета (ОВ L 11, 15.1.2011 г., стр. 31)

Решение 2011/18/ОВППС на Съвета (ОВ L 11, 15.1.2011 г., стр. 36)

Решение 2011/71/ОВППС на Съвета (ОВ L 28, 2.2.2011 г., стр. 60)

Решение 2011/221/ОВППС на Съвета (ОВ L 93, 7.4.2011 г., стр. 20.)

Решение за изпълнение 2011/230/ОВППС на Съвета (ОВ L 97, 12.4.2011 г., стр.46)

Решение за изпълнение 2011/261/ОВППС на Съвета (ОВ L 111, 30.4.2011 г., стр.17)

Решение за изпълнение 2011/376/ОВППС на Съвета (ОВ L 168, 28.6.2011 г., стр.11)

Решение 2011/412/ОВППС на Съвета (ОВ L 183, 13.7.2011 г., стр.27)

Решение за изпълнение 2011/627/ОВППС на Съвета (ОВ L 247, 24.9.2011 г., стр.15)

Египет

Решение 2011/172/ОВППС на Съвета (ОВ L 76, 22.3.2011 г., стр. 63)

Република Гвинея (Конакри)

Решение 2011/169/ОВППС на Съвета (ОВ L 76, 22.3.2011 г., стр. 59)

Решение 2011/706/ОВППС на Съвета (ОВ L 281, 28.10.2011 г., стр. 28)

Международен наказателен трибунал за бивша Югославия (МНТБЮ)

Решение 2011/146/ОВППС на Съвета (ОВ L 61, 8.3.2011 г., стр. 21)

Решение за изпълнение 2011/421/ОВППС на Съвета (ОВ L 188, 19.7.2011 г., стр. 12)

Решение 2011/705/ОВППС на Съвета (ОВ L 281, 28.10.2011 г., стр. 27)

Иран (мерки във връзка с ОМУ)

Решение 2011/299/ОВППС на Съвета (ОВ L 136, 24.5.2011 г., стр. 65)

Решение 2011/783/ОВППС на Съвета (ОВ L 319, 2.12.2011 г., стр. 71)

Иран (мерки във връзка с правата на човека)

Решение 2011/235/ОВППС на Съвета (ОВ L 100, 14.4.2011 г., стр. 51)

Решение за изпълнение 2011/670/ОВППС на Съвета (ОВ L 267, 12.10.2011 г., стр. 13)

Ирак

Решение 2011/100/ОВППС на Съвета (ОВ L 41, 15.2.2011 г., стр. 9)

Северна Корея (Корейска народнодемократична република)

Решение 2011/860/ОВППС на Съвета (ОВ L 338, 21.12.2011 г., стр. 56)

Либия

- Решение 2011/137/ОВППС на Съвета (ОВ L 58, 3.03.2011 г., стр. 53)
Решение 2011/178/ОВППС на Съвета (ОВ L 78, 24.3.2011 г., стр. 24)
Решение за изпълнение 2011/300/ОВППС на Съвета (ОВ L 136, 24.5.2011 г., стр. 85)
Решение 2011/332/ОВППС на Съвета (ОВ L 149, 8.6.2011 г., стр. 10)
Решение за изпълнение 2011/345/ОВППС на Съвета (ОВ L 159, 17.6.2011 г., стр. 93)
Решение за изпълнение 2011/500/ОВППС на Съвета (ОВ L 206, 11.8.2011 г., стр. 53)
Решение за изпълнение 2011/521/ОВППС на Съвета (ОВ L 227, 2.9.2011 г., стр. 15)
Решение за изпълнение 2011/543/ОВППС на Съвета (ОВ L 241, 17.9.2011 г., стр. 30)
Решение 2011/625/ОВППС на Съвета (ОВ L 246, 23.9.2011 г., стр. 30)
Решение 2011/729/ОВППС на Съвета (ОВ L 293, 11.11.2011 г., стр. 35)
Решение 2011/867/ОВППС на Съвета (ОВ L 341, 22.12.2011 г., стр. 56)

Молдова

- Решение 2011/171/ОВППС на Съвета (ОВ L 76, 22.3.2011 г., стр. 62)
Решение 2011/641/ОВППС на Съвета (ОВ L 254, 30.9.2011 г., стр. 18)

Бирма / Мианмар

- Решение 2011/239/ОВППС на Съвета (ОВ L 101, 15.4.2011 г., стр. 24)
Решение 2011/504/ОВППС на Съвета (ОВ L 212, 18.8.2011 г., стр. 1)
Решение 2011/859/ОВППС на Съвета (ОВ L 338, 21.12.2011 г., стр. 55)

Сомалия

Решение 2011/635/ОВППС на Съвета (ОВ L 249, 27.9.2011 г., стр. 12)

Южен Судан / Судан

Решение 2011/423/ОВППС на Съвета (ОВ L 188, 19.7.2011 г., стр. 20)

Сирия

Решение 2011/273/ОВППС на Съвета (ОВ L 121, 10.5.2011 г., стр. 11)

Решение за изпълнение 2011/302/ОВППС на Съвета (ОВ L 136, 24.5.2011 г., стр. 91)

Решение за изпълнение 2011/367/ОВППС на Съвета (ОВ L 164, 24.6.2011 г., стр. 14)

Решение за изпълнение 2011/488/ОВППС на Съвета (ОВ L 199, 2.8.2011 г., стр. 74)

Решение за изпълнение 2011/515/ОВППС на Съвета (ОВ L 218, 24.8.2011 г., стр. 20)

Решение 2011/522/ОВППС на Съвета (ОВ L 228, 3.9.2011 г., стр.16)

Решение 2011/628/ОВППС на Съвета (ОВ L 247, 24.9.2011 г., стр. 17)

Решение 2011/684/ОВППС на Съвета (ОВ L 269, 14.10.2011 г., стр. 33)

Решение 2011/735/ОВППС на Съвета (ОВ L 296, 15.11.2011 г., стр. 53)

Решение за изпълнение 2011/736/ОВППС на Съвета (ОВ L 296, 15.11.2011 г., стр. 55)

Решение 2011/782/ОВППС на Съвета (ОВ L 319, 2.12.2011 г., стр. 56)

Терористични групи / Ал Каида

Решение 2011/487/ОВППС на Съвета (ОВ L 199, 2.8.2011 г., стр. 73)¹⁰⁶

---

¹⁰⁶ Това решение се отнася и за Афганистан / талибани.

Обща позиция 2001/931/ОВППС

Решение 2011/70/ОВППС на Съвета (ОВ L 28, 2.2.2011 г., стр. 57)

Решение 2011/430/ОВППС на Съвета (ОВ L 188, 19.7.2011 г., стр. 47)

Решение 2011/701/ОВППС на Съвета (ОВ L 277, 22.10.2011 г., стр. 18)

Решение 2011/872/ОВППС на Съвета (ОВ L 343, 23.12.2011 г., стр. 54)

Тунис

Решение 2011/72/ОВППС на Съвета (ОВ L 28, 2.2.2011 г., стр. 62)

Решение за изпълнение 2011/79/ОВППС на Съвета (ОВ L 31, 5.2.2011 г., стр. 40)

Зимбабве

Решение 2011/101/ОВППС на Съвета (ОВ L 42, 16.2.2011 г., стр. 6)

ПРИЛОЖЕНИЕ III:
Декларации и изявления през 2011 г.

През 2011 г. бяха направени общо **593** изявления и декларации в четири категории:

- **Декларации на ВП от името на ЕС:** отразяват официалната позиция на ЕС и се издават под отговорността на ВП при предварителни консултации с държавите членки. Когато няма официална позиция, декларациите се съгласуват от държавите членки в рамките на Съвета. Трети държави могат да се присъединят, когато са поканени.
- **Изявления на ВП:** служат за незабавен отговор на събития, изискващи бърза реакция, когато съдържанието на отговора е безспорно или следва съгласувана линия. Тези изявления се правят под отговорността на ВП без официални консултации с държавите членки. Присъединяването към тях на трети държави не е възможно.
- **Изявления на говорителя на ВП:** могат да се използват, когато личната намеса на ВП не е непременно необходима. Могат да се издават много бързо.
- **Местни изявления на ЕС:** използват се за изявления относно специфичен местен/регионален въпрос. Ръководителите на мисии на ЕС в съответната страна оформят консенсус по текста.

Брой на декларациите / изявленията **по категории**, както следва:

Категория	2011
Декларации на ВП от името на ЕС	86
Изявления на ВП	328
Изявления на говорителя	128
Местни изявления	51
Общо	593

Декларации / изявления по географски региони:

Регион	2011
Африка	18%
Азия	11%
Източна Европа / Западни Балкани	18%
Латинска Америка	3%
Северна Африка	22%
Близък Изток / регион на Персийския залив	20%
Многостранни	5%
Северна Америка	3%

Разбивка по предмет / тематични въпроси:

Относно	2011
Права на човека	132
Избори / реформи	84
Конфликти / процеси на стабилизиране	158
Инциденти, свързани със сигурността	82
Послания за поздравления / съболезнования	25
Неразпространение	3
Други (резултати от срещи на високо равнище / ограничителни мерки и т.н.)	109
Общо	593

Върховният представител прави също **съвместни изявления** по определени въпроси заедно с председателя на Европейския съвет, председателя на Европейската комисия или с други членове на Комисията. През 2011 г. бяха направени общо 36 съвместни изявления.

Председатели Ван Ромпъой / Барозу	4
Комисар Фюле	23
Комисар Пиебалгс	7
Комисар Рединг	2
Общо	36

Всички декларации и изявления могат да се намерят на следните уебсайтове:

Европейска служба за външна дейност http://eeas.europa.eu/media/index_bg.htm

Съвет на Европейския съюз <http://consilium.europa.eu/press?lang=bg>

Пресцентър (бързи) http://europa.eu/newsroom/index_en.htm

ПРИЛОЖЕНИЕ IV: Присъствие на ВП/ЗП Аштън в Европейския парламент — 2011 г.

Ден	Заседание	Относно	Присъствие на ВП/ЗП Аштън	Забележки
18/1	EP Election Observation Group, Strasbourg	EU EOMs planning	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
19/1	Plenary, Strasbourg	Freedom of religion/Christians;	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
19/1	Plenary, Strasbourg	Belarus	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
19/1	Plenary, Strasbourg	Sahel region	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
2/2	Mini-Plenary, Brussels	Situation in Tunisia and Egypt	HR/VP Ashton	Cssr Barnier took part of the Sudan debate on behalf of HR/VP
2/2	Mini-Plenary, Brussels	South Sudan referendum	HR/VP Ashton	Cssr Barnier took part of the Sudan debate on behalf of HR/VP
2/3	EP Conference of Presidents (in camera), Brussels	Update on the situation in North Africa	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
9/3	Plenary, Strasbourg	Southern Neighbourhood, and Libya in particular, including humanitarian aspects	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
9/3	Plenary, Strasbourg	EU's approach towards Iran	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
9/3	Plenary, Strasbourg	16th session of the Human Rights Council (Geneva,28/2-25/3)	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
9/3	Plenary, Strasbourg	State of play of the peace process for the Middle East	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
22/3	AFET, Brussels	Exchange of views (incl. FAC debrief)	HR/VP Ashton	SG Vimont present

11/5	Plenary, Strasbourg	<p>Joint debate:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Statement on main aspects and basic choices of CFSP and CSDP (art. 36 TEU) - Situation in Syria, in Camp Ashraf, and the situation of the Coptic Christian community of Egypt - Annual report from the Council CFSP - Development of CSDP following the entry into force of the Lisbon Treaty - EU as global actor: its role in multilateral organisations report 	HR/VP Ashton	SG Vimont and DSG Popowski present
5/7	EP Special Committee (under 2002 IIA), Strasbourg (closed meeting)		HR/VP Ashton	Oral briefing; DSG Popowski present
5/7	EP President Buzek + Heads of the Delegations to Third States/Regions		HR/VP Ashton	DSG Popowski present
6/7	Plenary, Strasbourg	Situation in the Arab world and North Africa, Syria and Yemen	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
6/7	Plenary, Strasbourg	EU external policies in favour of Democratisation	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
6/7	Plenary, Strasbourg	Situation in Nagorno-Karabakh	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
6/7	Plenary, Strasbourg	Preparations for the Russian State Duma elections in December	HR/VP Ashton	DSG Popowski present

4/9	Warsaw	COFACC Conference of Foreign Affairs Committee Chairs	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
27/9	Plenary, Strasbourg	Ministerial week's activity at the UN General Assembly, in particular the Middle East peace process and North Africa	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
27/9	Plenary, Strasbourg	Eastern partnership summit (Warsaw, 29 September)	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
27/9	Plenary, Strasbourg	Sexual orientation and gender identity at the UN Human Rights Council	HR/VP Ashton	DSG Popowski present
27/9	Plenary, Strasbourg	Tensions between Turkey and the Republic of Cyprus	HR/VP Ashton	Commissioner Füle took most of the debate on behalf of the HR/VP
28/9	<i>Plenary, Strasbourg</i>	<i>State of the Union - Statement by EC President Barroso (in the presence of all Commissioners)</i>	<i>HR/VP Ashton present – not in a speaking capacity</i>	
12/10	Mini-Plenary, Brussels	Situation in Yemen, Bahrain, Syria and Egypt	HR/VP Ashton	
12/10	Mini-Plenary, Brussels	Current developments in Ukraine	HR/VP Ashton	
23/11	EUROLAT Parliamentary Assembly Executive Bureau, Brussels		HR/VP Ashton	

12/12	AFET, Strasbourg	Exchange of views	HR/VP Ashton	EEAS SG Vimont, COO O'Sullivan, DSG Popowski present
13/12	Plenary, Strasbourg	Joint debate on CSDP (Article 36 TEU) and Lisek report on the Impact of the financial crisis on the defence sector	HR/VP Ashton	EEAS SG Vimont, DSG Popowski, MD Marinaki present
13/12	Plenary, Strasbourg	Human rights	HR/VP Ashton	EEAS SG Vimont, DSG Popowski present
13/12	Plenary, Strasbourg	EU-Russia summit	HR/VP Ashton	EEAS SG Vimont, DSG Popowski present
13/12	Plenary, Strasbourg	Situation in Syria	HR/VP Ashton	EEAS SG Vimont, DSG Popowski present
14/12	<i>Plenary, Strasbourg</i>	<i>Sakharov Prize 2011 ceremony</i>	<i>HR/VP Ashton present – not in a speaking capacity</i>	
14/12	EP Special Committee (under 2002 IIA), Strasbourg (closed meeting)		HR/VP Ashton	

ПРИЛОЖЕНИЕ V : Присъствие на членовете на управителния съвет на ЕСВД, управляващите директори, председателя на КПС и СПЕС в Европейския парламент — 2011 г.

Ден	Заседание	Относно	Присъствие на ВП/ЗП Ашгън + ЕСВД	Забележки
11/1	EP Maghreb Delegation	Situation in Algeria and Tunisia	MD Mingarelli	
19/1	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>DSG Popowski</i>	
25/1	AFET enlarged bureau (in camera), Brussels	Various (incl. EEAS organigramme)	SG Vimont	
25/1	AFET, Brussels	Report on CFSP Annual report	DSG Popowski	
26/1	AFET, Brussels	Role of EUSRs under the Lisbon Treaty	DSG Popowski	
26/1	AFET, Brussels	Negotiations on EU-Russia Agreement	COO O'Sullivan	
27/1	BUDG, Brussels	EEAS building (debate)	COO O'Sullivan	
1/2	AFET (in camera), Brussels	FAC debriefing	SG Vimont	with Csr Füle on behalf of HR/VP
1/2	AFET (in camera), Brussels	Albania	MD Lajčák	
1/2	SURE (Special Committee on Policy Challenges and Budgetary Resources for a Sustainable EU after 2013), Brussels	Budgetary resources external relations	COO O'Sullivan	
7/2	BUDG, Brussels	EEAS building (debate and vote)	COO O'Sullivan	not asked to take the floor
7/2	AFET/DEVE, Brussels	Referendum – South Soudan	EUSR Marsden	

8/2	AFET / EP Maghreb Delegation, Brussels	Democratic awakening of Arab societies – lessons for the EU	MD Mingarelli	
9/2	AFET Working Group on the Western Balkans (in camera), Brussels	Albania, FYROM	MD Lajčák	
15/2	Plenary, Strasbourg	Albania	MD Lajčák (no active participation)	with C SSR Füle on behalf of HR/VP
15/2	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Lajčák</i>	
15/2	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>	<i>Африка</i>	<i>MD Westcott</i>	
16/2	Plenary, Strasbourg	Situation in Egypt	SG Vimont (no active participation)	with C SSR Füle on behalf of HR/VP
16+17/2	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>	<i>Tunisia/Egypt</i>	<i>SG Vimont, MD Mingarelli</i>	
28/2	AFET (in camera), Brussels	FAC debriefing	SG Vimont	with C SSR Füle on behalf of HR/VP
28/2	SEDE, Brussels	Ongoing CSDP activities ((including debriefing on Informal FAC Defence in Budapest))	DSG Popowski	

1/3	LIBE, Brussels	North Africa, migration policy	SG Vimont	with Csr Malmström, Coreper Chair, Frontex Director
9/3	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>DSG Popowski</i>	
15/3	DROI, Brussels	Implications for EU Human Rights Policy of the events in the Arab World	DSG Popowski	
15/3	SEDE, Brussels	Situation in Libya: CSDP aspects	DSG Popowski	
16/3	AFET, Brussels	Annual CFSP report	DSG Popowski	did not take the floor
16/3	EP "monitoring group" (in camera), Brussels	Situation in the Southern Mediterranean	SG Vimont	
16/3	16th EU-Ukraine PCC in Brussels, Brussels	Ukraine	MD Lajcak	
17/3	EuroLat, Brussels	Situation on the various Association Agreements and Trade Agreements signed, or presently being negotiated, between the EU and the LAC	MD Leffler	
17/3	EP seminar on EU- China relations, Brussels	EU-China relations	MD Isticioaia-Budura	
22/3	AFET, Brussels	Bahrain	MD Mingarelli + Special Advisor Cooper	

24/3	Joint consultation meeting (regular meeting on CFSP budget under IIA 2006) (closed meeting)	EUSRs; EULEX Kosovo	PSC Chair Skoog	CivOpsCmdr Klompenhouwer also present
6/4	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Mingarelli</i>	
6+7/4	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Isticioaia-Budura</i>	
6/4	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>DSG Popowski (tbc)</i>	
6/4	Plenary, Strasbourg	Situation in Syria, Bahrain and Yemen	MD Mingarelli (no active participation)	with HU Minister of state for foreign affairs Németh on behalf of HR/VP
11/4	LIBE/AFET/SEDE, Brussels	EEAS and the AFSJ related policies: the role of SitCen	SG Vimont	SitCen Director Salmi also present
12/4	AFET/DEVE/SEDE, Brussels	Situation in the Ivory Coast and developments in Sudan	MD Westcott	
12/4	AFET WG on Western Balkan (in camera), Brussels	Kosovo	EUSR Feith	
13/4	AFET, Brussels	Situation in the Western Balkans	MD Lajčák	
13/4	AFET (in camera), Brussels	FAC debriefing	DSG Schmid	With Csr Füle on behalf of the HR/VP

13/4	SEDE, Brussels	CSDP operation in Libya	DSG Popowski	
13/4	SEDE, Brussels	Exchange of views	MD Miozzo	
13/4	DEVE, Brussels	Hearing on the blurring of roles between humanitarian and military actors: state of play and perspectives	MD Miozzo	
13/4	EP Special Committee (under 2002 IIA) (closed meeting), Brussels	Access to sensitive information - EUFOR Libya	DSG Popowski	Took place in Council premises (JL). MEPs consulted the CMC.
19/4	EP "monitoring group" (in camera), Brussels	Situation in the Southern Neighbourhood	SG Vimont	
10+11/5	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>SG Vimont</i>	
10+11/5	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>DSG Popowski</i>	
11+12/5	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Leffler</i>	
11+12/5	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Lajčák</i>	
11/5	Delegation for relations with Canada, Strasbourg	EU relations with LAC and Canada and exchange of views on policy issues	MD Leffler	
11/5	Trilogue, Strasbourg	External financing instruments	MD Leffler	

12/5	Delegation for relations with the US, Strasbourg	Preparatory meeting for the 70 th EU-US IPM – exchange of views on EU relations	MD Leffler	
24/5	AFET, Brussels	Feedback on the visit to Jerusalem and the West Bank of the delegation for relations with the PLC	DSG Schmid	
25/5	AFET (in camera), Brussels	FAC debriefing (foreign affairs part)	SG Vimont	With C SSR Füle on behalf of the HR/VP
25/5	<i>PSC informal working lunch, Brussels</i>	<i>With Chairs of AFET (acting), SEDE, DROI and CSDP rapporteur Gualtieri</i>	<i>PSC Chair Skoog</i>	<i>(+ 27 PSC Ambassadors)</i>
26/5	SEDE, Brussels	FAC debriefing (defence part)	DSG Popowski	With BE MoD De Crem on behalf of HR/VP Ashton
25/5	DEVE coordinators (in camera), Brussels	FAC debriefing (development part)	DSG Popowski	With C SSR Piebalgs on behalf of HR/VP Ashton
30/5	Delegation for relations with the Mashreq countries, Brussels	Recent sanctions against Syria and the new border regime at Rafah crossing	MD Mingarelli	
30/5	Delegation for relations with the Palestinian Legislative Council, Brussels	Situation in the region	MD Mingarelli	
6/6	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Miozzo</i>	

7/6	Monitoring group on the situation in the Southern Mediterranean (in camera), Strasbourg	Current situation in Libya	MD Miozzo	
8/6	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>DSG Schmid</i>	
8/6	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Isticioaia-Budura</i>	
8/6	AFET Working Group on the Middle East, Strasbourg (in camera)	Exchange of views	DSG Schmid	
8/6	Delegation for relations with the People's Republic of China, Strasbourg	Exchange of views	MD Isticioaia-Budura	
15/6	AFET, Brussels	Hearing on the situation in Nagorno-Karabakh	MD Lajcak	
15/6	AFET, Brussels	Recommendation to the Council and Commission concerning the negotiations of the EU-Moldova Association Agreement	MD Lajcak	

15/6	AFET Monitoring Group on the situation in the Southern Mediterranean (in camera), Brussels	European Endowment for Democracy and the new task force on the Southern Mediterranean	SG Vimont	
15-16/6	13 th EU-Moldova PCC, Brussels	State of play of negotiations for an EU-Moldova Association Agreement and the launch of the DCFTA	MD Lajcak	
16/6	Delegation for relations with the Mercosur countries, Brussels	State of negotiations towards the EU-Mercosur Association Agreement	MD Leffler	
21/6	AFET+DEVE, Brussels	Situation in DR Congo and developments in Sudan/South Sudan	MD Westcott	

23/6	Joint consultation meeting (regular meeting on CFSP budget under IIA 2006) (closed meeting)	CSDP missions in the Palestinian Territories (EUPOL COPPS + EUBAM Rafah) and state of play of EUSRs	PSC Chair Skoog	CPCC HoD Deane also present
27/6	AFET (in camera), Brussels	FAC debriefing	SG Vimont	With Csr Füle on behalf of HR/VP Ashton
5+6/7	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Marinaki</i>	
5+6/7	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Mingarelli</i>	
5+6/7	<i>Informal meetings with MEPs, Strasbourg</i>		<i>DSG Popowski</i>	
12/7	AFET, Brussels	The EU Foreign Policy towards the BRICS and other Emerging powers: objectives and strategies	MD Isticioaia-Budura	
13/7	Delegation for relations with India, Brussels	EU-India relations	MD Isticioaia-Budura	
13/7	Joint consultation meeting (regular meeting on CFSP budget under IIA 2006) (closed meeting), Brussels	EUPM BiH; EUMM Georgia	PSC Chair Skoog	Deputy CivOpsCmdr Janvier also present
31/8	AFET (in camera), Brussels	Exchange of views	HoD and EUSR BiH Sørensen	

31/8	AFET (in camera), Brussels	Exchange of views	EUSR for the Southern Mediterranean Region Léon	
8/9	Delegation for relations with the Mashreq countries, Brussels	Exchange of views	MD Mingarelli	
12/9	AFET, Strasbourg	Recommendations to the Council, the Commission and EEAS on the negotiations on EU-Ukraine AA	MD Lajcak	
12/9	AFET Jointly with SEDE and Maghreb delegation, Strasbourg	Exchange of views on the situation in Libya	MD Miozzo	
12/9	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Lajčák</i>	
12-13/9	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Miozzo</i>	
14/9	Plenary, Strasbourg	Situation in Lybia, Syria + State of play of the Middle East Peace Process	SG Vimont (no active participation)	with PL Europe Minister Dowgielewicz on behalf of HR/VP Ashton
14/9	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>SG Vimont</i>	

14/9	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>COO O'Sullivan</i>	
14/9	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>DSG Popowski (tbc)</i>	
14/9	Working lunch, Strasbourg	On EEAS	Corporate Board (members SG Vimont, COO O'Sullivan and DSG Popowski) and the EP rapporteurs on EEAS (MEPs Brok, Gualtieri and Verhofstadt)	
20/9	<i>Visit by selected MEPs to the Situation Room in the EEAS</i>	<i>Briefing in the Situation Room</i>	<i>MD Miozzo</i>	<i>General Van Osch, CPCC Director Haber and CMPD Director Stevens also briefed</i>
21/9	Joint consultation meeting (regular meeting on CFSP budget under IIA 2006) (closed meeting), Brussels	Situation in Libya	PSC Chair Skoog	CMPD Director Stevens also present
22/9	Delegation for relations with the Mercosur, Brussels	Exchange of views on the state of the negotiations of the AA EU-MERCOSUR	MD Leffler	

27-28/9	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>DSG Popowski</i>	
28/9	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>DSG Schmid</i>	
28/9	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Leffler</i>	
3/10	DROI, Brussels	Exchange of views on the Annual Report and review of EU Human Rights policy	MD Marinaki	
3/10	SEDE, Brussels	Ongoing CSDP activities - Exchange of views ((including debriefing on Informal FAC Defence in Wroclaw))	DSG Popowski	
4/10	AFET Enlarged Bureau (in camera), Brussels	Debrief from UNGA ministerial week with focus on Middle East and Iran	DSG Schmid	
5/10	AFET Working Group on EU/UN relations (in camera), Brussels	Exchange of views	MD Marinaki	
11/10	INTA, Brussels	EU and China: Unbalanced Trade?	MD Isticioaia-Budura	

11/10	Delegation to the EU-Chile Joint Parliamentary Committee, Brussels	Exchange of views on the visit to Chile on 5-6/9	MD Leffler	
12/10	Joint consultation meeting (regular meeting on CFSP budget under IIA 2006) (closed meeting), Brussels	EUSR Horn of Africa and EU's strategic approach in the region	PSC Chair Skoog	CMPD Director Stevens and Acting Director Lester also present
19/10	AFET (in camera), Brussels	Exchange of views	HoD and EUSR BiH Quince	
15/11	Informal enlarged SEDE Bureau (in camera), Strasbourg	Informal exchange of views on CSDP (in preparation of the HR/VP debate on CSDP)	DSG Popowski	
15/11	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>DSG Popowski</i>	
15/11	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Leffler</i>	
16/11	Plenary, Strasbourg	EU-US Summit	MD Leffler (no active participation)	with C SSR de Gucht on behalf of HR/VP Ashton
29/11	DROI, Brussels	Update on the Human Rights policy review and the establishment of EDD	DSG Popowski	

29/11	SEDE jointly with AFET, Brussels	Peace and security architecture in Africa – Exchange of views	MD Westcott	
6/12	AFET enlarged bureau (in camera), Brussels	Exchange of views on the Multiannual Financial Framework 2014-2020	COO O’Sullivan	
7/12	Joint consultation meeting (regular meeting on CFSP budget under IIA 2006) (closed meeting), Brussels	on EULEX Kosovo	PSC Chair Skoog	
12-13/12	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>SG Vimont</i>	
12-13/12	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>COO O’Sullivan</i>	
12-14/12	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>DSG Popowski</i>	
12-14/12	<i>Informal meetings with selected MEPs, Strasbourg</i>		<i>MD Marinaki</i>	

PM: Членовете на управителния съвет и управляващите директори провеждат постоянно в Брюксел и неофициални срещи с избрани членове на Парламента.